การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษา เรือนจำกลางเพชรบุรี

An Implementation of Policy on Narcotics Prevention and Suppression of Phetchaburi Central Prison

กานต์ชนก แก้วกระจาย

Kanchanok Kaewkajai

วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Master of Public Administration Thesis in Urban and Rural

Community Development and Administration

Phetchaburi Rajabhat University

2556

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี

ผู้วิจัย นางกานต์ชนก แก้วกระจาย

สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ศุภณัฏฐ์ ทรัพย์นาวิน)

.....กรรมการ
(ดร.สุรสิทธิ์ จิตรชอบใจ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา)

.....กรรมการ
(ดร.ศุภณัฏฐ์ ทรัพย์นาวิน)

.....กรรมการ
(ดร.สุรสิทธิ์ จิตรชอบใจ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.ศศิกานต์ จัตุปา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รพีพรรณ เทียมเดช)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิวัต กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี **ผู้วิจัย** นางกานต์ชนก แก้วกระจาย **สาขาวิชา** การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท **พ.ศ.** 2556 **อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก** ดร.ศุภณัฏฐ์ ทรัพย์นาวิน **อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม** ดร.สุรสิทธิ์ จิตรชอบใจ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และ 3) เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงนโยบาย โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสม คือ การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 17 คน ผู้รับบริการจำนวน 296 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 3 คน ผู้รับบริการ จำนวน 9 คน โดยการสัมภาษณ์เจาะลึกและสังเคราะห์ข้อมูลเอกสาร แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำเสนอข้อมูลในลักษณะการพรรณนาความ

ผลการวิจัย พบว่า

1. การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย และด้านความเสมอภาคของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ ได้แก่ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

3. แนวทางการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติที่เหมาะสม ได้แก่ การจัดเตรียมทรัพยากรที่เพียงพอ การสร้างทัศนคติให้แก่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้

ข้อค้นพบจากการวิจัยในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติพบว่า การออกหนังสือสั่งการและมาตรการการปฏิบัติที่มีความชัดเจน การกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานที่เหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพทั่วถึง

Thesis Title: An Implementation of Policy on Narcotics Prevention and Suppression of Phetchaburi Central Prison **Researcher:** Mrs. Kanchanok Kaewkajai **Major**: Urban and Rural Community Development and Administration **Year**: 2013 **Advisor**: Dr. Supanat Sapnawin **Co-advisor**: Dr. Surasit Jitchobjai

Abstract

This research aimed to 1) study the success, 2) success factors of implementing policy on narcotics prevention and suppression and 3) to search for means to improve such a plan in prison applying mixed research methodology. For a quantitative study, the samples consisted of 17 personnel performing policy implementation and 296 service receivers, the questionnaire being used for data collection, and the data being analyzed by using percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis. For a qualitative study, the key informants were 3 personnel performing policy implementation and 9 service receivers, in-depth interview being used for data collection, and the data being analyzed by means of document synthesis and content analysis and presented in descriptive form.

The research results were as follows:

1. The success of implementing policy on narcotics prevention and suppression both of personnel performing policy implementation and of service receivers was overall at a high level. The means of satisfaction, continuity of policy, and equity of policy were also at a high level.

2. The factors affecting success of implementing policy on narcotics prevention and suppression both of personnel performing policy implementation and of service receivers at a high level were clarity of goal and objectives, related regulations and laws, social environment, organization competency, and resource sufficiency, whereas the factor at a moderate level was external cooperation and support.

3. Means to improve such a plan includes a more provision of equipment , preparation of sufficient resources, and to create good attitude toward policy among work performers, tool and modern technology.

The research findings in implementing policy on narcotics prevention and suppression of Phetchaburi Central Prison were clarity of commanding official letters and performance measures, proper task determination and assignment for policy implementation, continuous training and personnel development, and efficient and thorough communication of information.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก ดร.ศุภณัฏฐ์ ทรัพย์นาวิน และ ดร.สุรสิทธิ์ จิตรชอบใจ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งให้ความเอาใจใส่ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดีมาตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา ประธานกรรมการสอบและ ดร.ศศิกานต์ จัตุปา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ช่วยแนะนำแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ จินดาพล ดร.เสน่ห์ คำแพง และนางสาวพีรญา ทับคง ที่เป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ และขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่และครอบครัวที่กรุณาให้กำลังใจช่วยเหลือ ให้การส่งเสริมสนับสนุนด้วยดีตลอดมา และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่เรือนจำกลางเพชรบุรีทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี จนทำให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

กานต์ชนก แก้วกระจาย

พฤษภาคม 2556

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ..... (3)

Abstract..... (4)

กิตติกรรมประกาศ..... (5)

สารบัญ..... (6)

สารบัญตาราง..... (9)

สารบัญภาพ..... (13)

บทที่

1 บทนำ..... 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1

คำถามของการวิจัย..... 7

วัตถุประสงค์การวิจัย..... 7

สมมติฐานการวิจัย..... 7

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 7

ขอบเขตของการวิจัย..... 8

นิยามเชิงปฏิบัติการ..... 9

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 12

แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ..... 12

แนวคิดเกี่ยวกับการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ..... 35

ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล..... 44

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด..... 47

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานราชทัณฑ์..... 53

การสังเคราะห์กรอบแนวคิดจากวรรณกรรม..... 55

กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 62

3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 65

ขั้นตอนที่ 1 ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ..... 65

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 66

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 67

บทที่ หน้า
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ..... 69
การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 70
การวิเคราะห์ข้อมูล..... 70
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 70
ขั้นตอนที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ..... 73
เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์..... 73
ขั้นตอนในการสัมภาษณ์เจาะลึก..... 74
การวิเคราะห์ข้อมูล..... 74
การตรวจสอบข้อมูล..... 75
สรุปผลการวิจัย..... 76
4 ผลของการวิจัย..... 77
ผลการวิจัยเชิงปริมาณ..... 78
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ..... 78
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ..... 79
ตอนที่ 3 การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 86
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้รับบริการ..... 93
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ..... 95
ตอนที่ 3 การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ..... 102
ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ..... 109
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 174
สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ..... 174
สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ..... 177
อภิปรายผล..... 180
ข้อเสนอแนะ..... 186

บทที่ หน้า
บรรณานุกรม..... 188
ภาคผนวก..... 193
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย..... 194
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ..... 208
ภาคผนวก ค แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง(IOC)..... 211
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม..... 215
ภาคผนวก จ หนังสือขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถาม..... 217
ภาคผนวก ฉ รายชื่อและภาพผู้ให้ข้อมูลสำคัญ..... 218
ประวัติผู้วิจัย..... 226

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษทั่วประเทศ.....	3
1.2	สถิติผู้ต้องขังทุกคดีและผู้ต้องขังคดีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษเรือนจำกลางเพชรบุรี.....	5
2.1	ปัจจัย ข้อค้นพบของนักวิชาการและนักวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	30
2.2	แนวคิดเกี่ยวกับการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	41
3.1	แสดงการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ.....	66
3.2	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	73
4.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ.....	78
4.2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวม.....	79
4.3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์.....	80
4.4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน.....	81
4.5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร.....	82
4.6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม.....	83
4.7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง.....	84

ตารางที่ **หน้า**

4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก..... 85

4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวม..... 86

4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความพึงพอใจ..... 87

4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย..... 88

4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย..... 89

4.13 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความพึงพอใจ..... 90

4.14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย..... 91

4.15 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความเสมอภาคของนโยบาย..... 92

4.16 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้รับบริการ..... 93

4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ โดยภาพรวม..... 95

4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์..... 96

ตารางที่ **หน้า**

4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน…… 97

4.20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร... 98

4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม..... 99

4.22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง 100

4.23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก..... 101

4.24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการโดยภาพรวม..... 102

4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการด้านความพึงพอใจ..... 103

4.26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการด้านความต่อเนื่องของนโยบาย..... 104

4.27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการด้านความเสมอภาคของนโยบาย….. 105

4.28 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการกรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความพึงพอใจ..... 106

4.29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการกรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย..... 107

4.30 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการกรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความเสมอภาคของนโยบาย..... 108

ตารางที่ **หน้า**

4.31 ประเด็นสำคัญ บทสรุปและข้อค้นพบ..... 167

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	56
2.2	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	57
2.3	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยความพร้อมด้านทรัพยากรกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	58
2.4	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	59
2.5	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	59
2.6	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	60
2.7	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	63

..

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพทางการบริหารและการพัฒนาประเทศที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง ระบบทางการปกครอง ระบบเศรษฐกิจทุนนิยมสมัยใหม่ รวมถึงแนวทางเชิงนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการแก้ปัญหาทางสังคมที่ต้องการให้ประเทศมีการพัฒนาไปสู่เทียบเท่านานาประเทศ โดยการนั้นเห็นได้ว่าปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้น ณ เวลานี้ สิ่งที่สำคัญทางการปกครองและบริหารประเทศ ที่เป็นวาระแห่งชาติของประเทศ ก็คือปัญหายาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาที่แพร่ระบาดไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศและทั่วโลกก็ว่าได้ ตามสภาพการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดมีแนวโน้มที่จะรุนแรงมากขึ้น และเป็นภัยคุกคามต่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าและความสงบสุขของสังคมไทย ถือได้ว่าเป็นวิกฤติการณ์ที่สำคัญยิ่ง อันเป็นต้นเหตุก่อให้เกิดปัญหาเชิงโครงสร้างทางการบริหาร สังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนปัญหาอาชญากรรมที่ทวีความรุนแรงสูงขึ้น โดยส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ตลอดจนกระทบต่อทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก และเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของชาติ

สภาพการณ์ปัญหายาเสพติด ได้ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อมวลมนุษยชาติทั่วโลก ประเทศต่างๆ ทั่วโลกจึงได้พยายามร่วมมือกันเพื่อหาทางหยุดยั้งปัญหายาเสพติด ในการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการใช้ยาในทางที่ผิด และการลักลอบใช้ยาเสพติด (International Conference on Drug Abuse and Illicit Trafficking : ICDAIT) ซึ่งจัดประชุม ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย และสมัชชาใหญ่สหประชาชาติกำหนดให้วันที่ 26 มิถุนายนของทุกปีเป็นวันต่อต้านยาเสพติด ส่วนประเทศไทยถือว่ายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่ง ดังนั้นทุกองค์การไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชนควรร่วมมือกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยร่วมกันวางแผนและจัดกิจกรรมที่สามารถช่วยให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ได้ปลอดภัยจากปัญหายาเสพติดและช่วยให้ผู้ที่ได้ตกเป็นทาสยาเสพติดได้มีโอกาสกลับเข้ามาร่วมในการพัฒนาสังคมอย่างปกติสุข ตามวิถีทางที่สอดคล้องกับค่านิยม วัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553 : 3-7)

รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการที่จะเร่งรัด การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้บังเกิดผล กำหนดให้การแก้ไขและการป้องกันยาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” แสดงเจตนารมณ์ของรัฐบาลต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด มุ่งมั่นตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด โดยยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม ดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า อย่างจริงจังสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมีและสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศ ภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศไทยประสบปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างรุนแรง ตัวยาที่แพร่ระบาดที่สำคัญ ได้แก่ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย โคเคน สารเสพติดประเภทวัตถุออกฤทธิ์บางชนิด เนื่องจากประเทศไทยมีพื้นที่ติดต่อกับสามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญของโลกแห่งหนึ่ง ประเทศไทยจึงเป็นทั้งพื้นที่ผลิต พื้นที่การค้า และเป็นทางผ่านของยาเสพติด โดยเฉพาะยาบ้า มีการแพร่ระบาดไปทุกภูมิภาคของประเทศ ปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยประสบกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด คือ ปัญหาแนวชายแดน ปัญหาการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศ เพราะยาเสพติดส่วนใหญ่มีแหล่งผลิตจากประเทศเพื่อนบ้าน การแพร่ระบาดของยาเสพติดมีลักษณะเป็นวงกว้างโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน นักเรียนนักศึกษา พ่อค้า ผู้ใช้แรงงาน ผู้ที่ทำงานในสถานบันเทิง ผู้ที่ทำงานกลางคืน กลุ่มวัยรุ่นที่มีฐานะดี และประชาชนทุกสาขาอาชีพที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดนอกจากนี้ปัจจัยเสี่ยงด้านสังคม อาทิ แหล่งมั่วสุม สถานบันเทิง สถานบริการ ร้านอินเตอร์เนต ร้านเกมส์ต่าง ๆ ตลอดจนค่านิยมและพฤติกรรมทางลบของเยาวชน ที่เป็นจุดอ่อนหรือยั่วยุให้เยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงในการก้าวไปสู่ปัญหายาเสพติดได้ในอนาคต

จากการที่รัฐบาลมีนโยบายปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างจริงจังในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา ทำให้ผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ได้ส่งผลกระทบต่อความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากความจุของเรือนจำไม่สามารถขยายเพื่อรองรับได้ทันขณะเดียวกันก็ทำให้อัตราเจ้าหน้าที่อยู่ในภาวะขาดแคลนอย่างหนักเพราะผู้ต้องขังเพิ่มขึ้น แต่เจ้าหน้าที่เท่าเดิม จึงเป็นที่มาของปัญหาความแออัด ปัญหาด้านสุขอนามัย ความเสื่อมโทรมตึงเครียดของผู้ต้องขัง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับเป็นคนดี และยังส่งผลกระทบต่อปัญหาความมั่นคงปลอดภัยในการบริหารงานเรือนจำอีกด้วย ข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2555 กรมราชทัณฑ์ มีจำนวนผู้ต้องขังในการควบคุม ทั้งสิ้น 246,342 คน เป็นผู้ต้องขังคดีพระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษ จำนวน 165,266 คน คิดเป็น ร้อยละ 67.08 ของผู้ต้องขังทั้งหมดและจากข้อมูลกองแผนงาน กรมราชทัณฑ์ พบว่าสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ที่กระทำความผิดคดีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษทั่วประเทศมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีพ.ศ.2551 ถึงปี พ.ศ.2554 (กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์, 2555) ดังบทสรุปของตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1.1 สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษทั่วประเทศ

เพศ	พ.ศ.2551	พ.ศ.2552	พ.ศ.2553	พ.ศ.2554
ชาย	83,283	96,058	106,585	121,410
หญิง	20,172	22,915	20,811	27,573
รวมทั้งสิ้น	103,455	118,973	127,396	148,983

(สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษทั่วประเทศ โดยกองแผนงานกรมราชทัณฑ์สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2555)

ด้วยการนั้นเรือนจำหรือทัณฑสถานทั่วประเทศ มักประสบปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด อันเนื่องมาจากมีผู้ต้องขังคดียาเสพติดจำนวนมาก และมีผู้ต้องขังบางรายยังไม่หยุดพฤติกรรมการเสพยาเสพติดหรือค้ายาเสพติด ผู้ต้องขังบางส่วนจึงได้ทำการลักลอบนำเข้ายาเสพติดและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติด รวมถึงปัญหาผู้ต้องขังลักลอบนำเข้าและใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อติดต่อกับบุคคลภายนอกทั้งในเรือนจำและนอกเรือนจำเพื่อก่ออาชญากรรมหรือติดต่อซื้อขายยาเสพติดผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของเรือนจำ เนื่องจากผู้ต้องโทษและถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำ เป็นการตัดวงจรการค้ายาเสพติดออกจากสังคม การค้ายาเสพติดจากนักโทษในเรือนจำเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานการณ์ยาเสพติดของประเทศ รูปแบบการค้าของนักโทษเรือนจำ จะเป็นการค้าในรูปแบบของการสั่งการการค้ายาเสพติดจำนวนมาก แม้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกรมราชทัณฑ์ได้มีการกำหนดแนวทางการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยมีการตรวจค้นจู่โจมเรือนจำอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังพบว่ามีการสั่งการจากนักโทษในเรือนจำอยู่เสมอ(สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2555 : 8) ทำให้สังคมมองภาพลักษณ์ของกรมราชทัณฑ์ในทางลบ สร้างความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงขององค์การ ผู้ต้องขังมีวิธีการในการลักลอบนำเข้ายาเสพติดหรือโทรศัพท์มือถือ เช่น การโยนข้ามกำแพงเรือนจำ การซุกซ่อนยาเสพติดปะปนเข้ามากับของเยี่ยมญาติ ฝากผู้ต้องขังกลับจากศาล ฝากผู้ต้องขังป่วยกลับมาจากโรงพยาบาล หรือการติดต่อกับ

บุคคลภายนอกที่เข้ามาปฏิบัติงานในเรือนจำ เช่น ยานพาหนะเข้า ออก ของทางราชการ (กรมราชทัณฑ์,สถาบันพัฒนาข้าราชการราชทัณฑ์, 2552 : 3-4)

สำหรับการบริหารเชิงนโยบายทางด้านยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จากการประเมินสถานการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปปส.) ภาค 7 และศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดเพชรบุรี (ศตส.) อำเภอและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเพชรบุรี พบว่าปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้า มีแนวโน้มการแพร่ระบาดสูงขึ้น ในทุกอำเภอ โดยเฉพาะพื้นที่เขตเมืองและแหล่งชุมชนหนาแน่น รวมทั้งพื้นที่รอยต่อใกล้เคียงที่มีสถานบริการและแหล่งมั่วสุมต่าง ๆ จำนวนมาก จากการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่พบว่าผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดรายใหม่ มีจำนวนเพิ่มขึ้น กระบวนการบังคับใช้กฎหมาย และการบำบัดรักษาในระบบต่าง ๆ ยังมีช่องว่างทำให้เกิดผู้กระทำความผิดซ้ำ พื้นที่เขตเมืองปรากฏแนวโน้มของปัญหาเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรีและเขตเทศบาลเมืองชะอำ เนื่องมาจากเป็นชุมชนหนาแน่น และมีแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานบันเทิง ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในจังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ยาบ้า กัญชา พืชกระท่อม ยาอี ยาไอซ์ ตามลำดับ สำหรับยาบ้าที่มีการแพร่ระบาดในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดใกล้เคียงจัดอยู่ใน 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มยาบ้าที่มาจากภาคเหนือ (G1) พบประมาณ 67.11% กลุ่มยาบ้าที่มาจากอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี (G24) พบประมาณ 16.23%และกลุ่มยาบ้าที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (G23) พบประมาณ 9.21% ลักษณะของเม็ดยาบ้าเป็นแบบมาตรฐานเดิม ชนิดเม็ดกลมแบน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 มิลลิเมตรถึง 6.49 มิลลิเมตร ความหนา 3 มิลลิเมตรถึง 3.49 มิลลิเมตร จากข้อมูลในปี 2554 จังหวัดเพชรบุรีมีประชากร 512,045 คน มีสถิติคดีอาญาในเดือนมกราคม-ธันวาคม 2553 จำนวน 5,359 คดี แยกเป็นคดีอาญาอื่น ๆ จำนวน 1,937 คดี คิดเป็นร้อยละ 36.14 คดียาเสพติดจำนวน 3,422 คดี คิดเป็นร้อยละ 63.86 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดยังมีสัดส่วนที่สูง (ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดเพชรบุรี, 2554 : 1) ตามที่ปรากฏข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังคดีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษของเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้วยบทสรุปของตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1.2 สถิติผู้ต้องขังทุกคดีและผู้ต้องขังคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษของเรือนจำกลางเพชรบุรี

ปี พ.ศ.	รวมทุกคดี	คดีพ.ร.บ.ยาเสพติด	คิดเป็นร้อยละ
2551	1,345	637	47.36
2552	1,630	874	53.61
2553	1,820	1,080	59.34
2554	2,119	1,358	64.08

(สถิติผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2555 โดยกองแผนงาน กรมราชทัณฑ์ สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2555)

ขณะเดียวกันเรือนจำกลางเพชรบุรี เป็นหน่วยหนึ่งในสังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม มีบทบาท อำนาจ และภารกิจ คือปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายของกระทรวงยุติธรรม นโยบายของกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการปฏิบัติงานราชทัณฑ์ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด หลักอาชญาวิทยา และหลักทัณฑวิทยาตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และข้อเสนอในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ดำเนินการตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของกรมราชทัณฑ์ในทุกด้านอย่างจริงจัง ซึ่งสอดรับกับนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งนโยบายการปฏิบัติงานราชทัณฑ์ของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ประจำปี 2555 ในด้านป้องกันและปราบปราม ได้แก่ การตรวจค้นจู่โจมทั้งกรณีปกติและกรณีพิเศษ การตรวจปัสสาวะผู้ต้องขังกลุ่มเป้าหมาย การตรวจค้นพัสดุ ตรวจค้นบุคคลภายนอกที่ติดต่อราชการ ตรวจค้นเจ้าหน้าที่และวัตถุสิ่งของหรือยานพาหนะที่ผ่านเข้าออก ตรวจค้นของฝากญาติ ด้านการบำบัดแก้ไขมีโครงการชุมชนบำบัด โครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย และโปรแกรมแก้ไขผู้ต้องขังคดียาเสพติด ด้านการประชาสัมพันธ์มีการจัดนิทรรศการในวันยาเสพติดโลก สอดแทรกเนื้อหาพิษภัยของยาเสพติดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ผู้ต้องขังในการฝึกอบรม มีการจัดตั้งทีมงานด้านการข่าวกับกลุ่มผู้ต้องขังภายในเรือนจำ และตำรวจปราบปรามยาเสพติดภาค 7 (ปปส.ภาค 7) ในการติดตามหรือสังเกตการณ์ผู้ต้องขังที่มีพฤติการณ์ไม่น่าไว้วางใจและเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้ต้องขังคดียาเสพติดรายสำคัญ เรือนจำกลางเพชรบุรี เป็นเรือนจำที่มีความมั่นคงปานกลาง ควบคุมผู้ต้องขังมีกำหนดโทษไม่เกิน 20 ปี ข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2555 เรือนจำกลางเพชรบุรี มีผู้ต้องขังจำนวน 2,118 คน เป็นผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษจำนวน 1,356 คน คิดเป็นร้อยละ 64.02

เจ้าหน้าที่ จำนวน 76 คน คิดเป็นสัดส่วนจำนวนเจ้าหน้าที่เรือนจำจำนวน 1 คนต่อการควบคุมผู้ต้องขังจำนวน 30 คน จะเห็นได้ว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ต่อจำนวนผู้ต้องขังมีจำนวนไม่สมดุลกัน ทำให้การควบคุมผู้ต้องขังเป็นไปอย่างยากลำบาก จากสภาพผู้ต้องขังล้นเรือนจำกระทบต่อความมั่นคงในการบริหารงานของเรือนจำหรือมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดภายในเรือนจำ (เรือนจำกลางเพชรบุรี, 2555 : 1)

จากสภาพการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดที่เกิดขึ้นในระดับประเทศและภูมิภาคได้ทวีความรุนแรงของสถานการณ์ยาเสพติดในปัจจุบัน ได้มีการแพร่ระบาดอย่างรุนแรง และแนวโน้มความรุนแรงของปัญหามิได้ลดลง ทำให้ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ต่อมวลมนุษยชาติ ความปลอดภัยของสังคม และยังมีผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแต่ขณะเดียวกันยังขาดหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติที่เกิดประสิทธิผลในเชิงการปฏิบัติ

ผู้วิจัยในฐานะที่สังกัดหน่วยงานของกรมราชทัณฑ์และได้มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำกลางเพชรบุรี ได้มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดูแลผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีอยู่เป็นจำนวนมากภายในเรือนจำ จนทำให้เกิดความแออัดภายในเรือนจำ การควบคุมผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความยากลำบาก ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยในการบริหารงานเรือนจำ และปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดภายในเรือนจำ ดังนั้นเพื่อให้นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในเรือนจำกลางเพชรบุรีมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี โดยต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี ตลอดจนการหาแนวทาง ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในเรือนจำกลางเพชรบุรีให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ในการรองรับสถานการณ์แก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลที่ทวีความรุนแรงและเกิดผลกระทบต่อภาครัฐ สังคมและประชาชน

คำถามของการวิจัย

1. การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีไปปฏิบัติควรมีลักษณะอย่างไร

2. ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีไปปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติกรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี
3. เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติมีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตเฉพาะการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากนักวิชาการนักวิจัย เกี่ยวกับปัจจัยการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติประกอบด้วย

1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์
2. สมรรถนะของหน่วยงาน
3. ความพร้อมด้านทรัพยากร
4. สภาพแวดล้อมทางสังคม
5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง
6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

ความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติ ผู้วิจัยวัดใน 3 มิติ ได้แก่

1. ด้านความพึงพอใจ
2. ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย
3. ด้านความเสมอภาคของนโยบาย

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่จะทำการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 76 คนและผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดียาเสพติด จำนวน 1,356 คน รวม 1,432 คน

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษา เชิงปริมาณ จากแบบสอบถามได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 17 คน และผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดียาเสพติด จำนวน 296 คน รวม 313 คน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา (Population) เชิงคุณภาพ จากแบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 3 คน และผู้รับบริการ จำนวน 9 คน รวม 12 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในด้าน

1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์
2. สมรรถนะของหน่วยงาน
3. ความพร้อมด้านทรัพยากร
4. สภาพแวดล้อมทางสังคม
5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง
6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในด้าน

1. ด้านความพึงพอใจ
2. ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย
3. ด้านความเสมอภาคของนโยบาย

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่การศึกษาวิจัยในเรือนจำกลางเพชรบุรี

5. ขอบเขตด้านระยะเวลาการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทำวิจัยตั้งแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ.2556 รวมระยะเวลา 10 เดือน

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าโดยการรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายภายในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องการเพิ่มขนาดของการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกาย หรือจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพผู้เสพทรุดโทรม

เรือนจำ หมายถึง ที่ซึ่งควบคุมกักขังผู้ต้องขัง กับทั้งสิ่งที่ใช้ต่อเนื่องกัน และให้หมายความตลอดถึงที่อื่นใดที่รัฐมนตรีได้กำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษาวางอาณาเขตไว้โดยชัดเจน ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เรือนจำกลางเพชรบุรี

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำกลางเพชรบุรี ประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำ

ผู้รับบริการ หมายถึง ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดีตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ และต้องโทษอยู่ในเรือนจำกลางเพชรบุรี

ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ หมายถึง มีการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไว้อย่างชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรมสอดคล้องต้องกัน มีมาตรฐานนโยบายที่ชัดเจนไม่คลุมเครือเพื่อให้สะดวกต่อการปฏิบัติงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องตรงกัน

สมรรถนะของหน่วยงาน หมายถึง โครงสร้างของหน่วยงานที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในหน่วยงานมีความรู้ความสามารถด้านการบริหารและเทคนิคด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามความชำนาญ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่เหมาะสม เน้นการสร้างทีมงานและสร้างแรงจูงใจ

ความพร้อมด้านทรัพยากรหมายถึงความพร้อมด้านบุคลากรที่มีอย่างเพียงพอ ความพร้อมทางด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการสนับสนุนนโยบาย งบประมาณที่เพียง

พอที่จะนำมาใช้สนับสนุนนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และความพร้อมของทรัพยากรแรงเสริม

สภาพแวดล้อมทางสังคมหมายถึง สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม วัฒนธรรมของสังคม เรือนจำ และค่านิยมของคนในสังคม

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง หมายถึงความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ บทลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามที่กฎหมายกำหนดไว้มีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความเหมาะสมตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก หมายถึง การได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก การได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การได้รับความร่วมมือประชาสัมพันธ์จากสื่อมวลชน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจต่อนโยบาย ความพึงพอใจต่อการให้บริการและนโยบายสามารถสนองตอบความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

ความต่อเนื่องของนโยบายหมายถึง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ เหมาะสมกับสภาพการณ์ของเรือนจำกลางเพชรบุรี รวมถึงการได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

ความเสมอภาคของนโยบายหมายถึง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติคำนึงถึงความเสมอภาค การนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันถูกต้องตามหลักกฎหมาย

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บตัวอย่างผู้รับบริการที่อยู่ในเรือนจำกลางเพชรบุรี ซึ่งจะให้ครอบคลุมประชากรทั้งหมด ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับระเบียบและข้อกฎหมายในทางราชการกรมราชทัณฑ์ในการล่วงล็กข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

2 .การวิจัยเป็นการเก็บข้อมูลผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ หากนำไปประยุกต์ใช้โปรดระมัดระวัง เนื่องจากเป็นการวิเคราะห์ 2 สมการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารและบุคลากรราชทัณฑ์ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้ที่สนใจนำไปศึกษา

3. นำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเป็นข้อมูลหรือแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือนโยบายด้านอื่นๆ ของเรือนจำกลางเพชรบุรีต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษา เรือนจำกลางเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ
3. ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด
5. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานราชทัณฑ์
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการหนึ่งของการศึกษานโยบายสาธารณะ เกิดในสหรัฐอเมริกาในทศวรรษ 1970 เริ่มจากผลงานของเพรสแมน และวิลดัฟสกี้ (Pressman and Wildavsky) ที่ศึกษาความล้มเหลวของโครงการสร้างงานของรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกาในการสร้างงานให้แก่คนผิวดำที่เมืองโอ๊คแลนด์ มลรัฐแคลิฟอร์เนียในปี ค.ศ. 1973 ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่จะดำเนินการภายหลังจากที่นโยบายได้รับการอนุมัติและได้รับความชอบธรรมในเชิงกฎหมาย กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเกี่ยวข้องกับการนำเอาตัวนโยบายที่ได้กำหนดเรียบร้อยแล้วแต่ยังมีความเป็นนามธรรม ไปแปลงเป็นกิจกรรม แนวทาง มาตรการต่าง ๆ และนำไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษา รัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration) และนโยบายสาธารณะ (Public Policy) ทั้งนี้เพราะนโยบายที่ถูกนำไปปฏิบัติจะส่งผลกระทบต่อประชาชนที่เกี่ยวข้อง ถ้านโยบายไม่มีความเหมาะสมจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนตามที่คาดหวังไว้ ไม่ว่านโยบายนั้นจะถูกนำไปปฏิบัติให้ดีอย่างไรก็ตาม นโยบายดี

แต่ถ้าการนำไปปฏิบัติไม่ดี นโยบายก็อาจจะล้มเหลวได้ เพราะการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสลับซับซ้อนมาก

1. ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

นักวิชาการหลายท่านทั้งไทยและต่างประเทศได้นิยามคำว่า "การนำนโยบายไปปฏิบัติ" ไว้หลากหลายความหมายแตกต่างกัน ดังนี้

วอร์เตอร์ วิลเลี่ยม (Walter Willliam, 1971 : 144) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความสามารถขององค์กรในการรวบรวมทรัพยากรทางการบริหารและกระตุ้นบุคลากรในองค์กรให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Donald S. Van Meter and Carl E. Van Horn, 1975 : 202) ได้ให้นิยามการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนโดยมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กำหนดไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว

เพรสแมน และวิลดัฟสกี้ (Jeffrey L.Pressman and Aaron Wildavsky, 1973 : 19) ได้นิยามการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตามความหมายจากพจนานุกรมของ Webster และ Roget ว่าหมายถึง การดำเนินการให้เสร็จลุล่วง ให้ประสบความสำเร็จ ให้ครบถ้วน ให้เกิดผลผลิตให้สมบูรณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่กระทำอยู่ และเป็นลักษณะธรรมชาติของนโยบาย นอกจากนี้ การนำนโยบายไปปฏิบัติอาจได้รับการมองว่าเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่กำหนดไว้กับปฏิบัติการทั้งหลายที่มุ่งไปสู่การกระทำให้บรรลุผล คือ สามารถที่จะจัดการและประสานสิ่งที่เกิดขึ้นมาภายหลังในลักษณะที่เป็นลูกโซ่เชิงเหตุและผล เพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา

แมซมาเนียน และซาบาเตียร์ (Mazmanain and Subatier, 1989 : 20-21) ได้ให้คำจำกัดความ "การนำนโยบายไปปฏิบัติ" หมายถึง การนำการตัดสินใจนโยบายพื้นฐานในรูปของกฎหมาย คำสั่งฝ่ายบริหารหรือคำพิพากษาของศาลไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จอาจเกิดผลกระทบที่ไม่ตั้งใจ สุดท้ายอาจมีการแก้ไขกฎหมายนั้น

กลินเดิล (Grindle, 1980 : 6) นิยามว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติคือ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายของนโยบายกับผลลัพธ์ของกิจกรรมของรัฐ

เกอร์สตัน (Gerston,1983 : 95) ได้อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการแปลงแผนงานหรือโครงการของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ โดยผู้กำหนดนโยบายไม่สามารถควบคุมการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ทั้งหมด เนื่องจากมีช่องว่างของกฎหมาย

วรเดช จันทรศร (2554 : 25)ได้อธิบายการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าเป็นเรื่องการศึกษาว่าองค์การที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญ

ทั้งมวลปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่แค่ไหนเพียงใดหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 218) ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า การแปลงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบายซึ่งอาจเป็นกฎหมายหรือคำสั่งให้เป็นกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม รวมถึงการหาทรัพยากรเพื่อดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (2551 : 7) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า เป็นกิจกรรมของรัฐบาลที่อยู่ในรูปของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง บางครั้งการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย เนื่องจากมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องเช่น ผลประโยชน์ จำนวนหน่วยงาน ทรัพยากร การสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์การ นโยบายอาจล้มเหลวตั้งแต่เริ่มก่อรูปนโยบายก็ได้

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550 : 90)ได้สรุปความเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ในหนังสือนโยบายสาธารณะในประเด็นที่สำคัญ 2 ประเด็นคือ

1. การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการกล่าวคือมีความต่อเนื่องไม่หยุดนิ่งมีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดขึ้นชั่วครั้งชั่วคราวแล้วเลือนหายไปไม่ใช่กิจกรรมที่ขยักขย่อนแต่เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องไม่หยุดยั้งแต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา

2. การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ตามความหมายของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึงกระบวนการในการดำเนินกิจกรรมโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคล หน่วยงานหรือองค์กรโดยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น คน เงินทุนวัสดุอุปกรณ์เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของนโยบายหรือเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

2. ความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2550 : 410- 413)สรุปได้ว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติส่งผลในหลายด้าน คือ

1. ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย หากนโยบายประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ ผู้ตัดสินใจนโยบายจะได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชน แต่เมื่อ

นโยบายประสบความล้มเหลว ไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ ผู้ตัดสินใจนโยบายจะถูกตำหนิจากประชาชน ย่อมมีผลกระทบต่ออนาคตทางการเมืองของผู้ตัดสินใจนโยบาย

2. ส่งผลต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง หากปัญหาได้รับการแก้ไขจะเป็นที่พอใจของกลุ่มเป้าหมาย ถ้านโยบายล้มเหลวกลุ่มเป้าหมายจะมีการเรียกร้องให้หามาตรการในการแก้ไขและสภาพปัญหาอาจมีความรุนแรงขึ้น

3. ส่งผลต่อหน่วยปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ หน่วยปฏิบัติจะได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากผู้กำหนดนโยบายและกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นหน่วยปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตรงข้ามถ้าหากนโยบายประสบความล้มเหลวหน่วยปฏิบัติจะถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ

4. ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จแสดงว่าการใช้ทรัพยากรมีความคุ้มค่า สามารถแก้ปัญหาของสังคมอย่างได้ผล ตรงข้ามถ้านโยบายประสบความล้มเหลวแสดงว่ามีการใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่าเกิดการสูญเสียทรัพยากรโดยเปล่าประโยชน์

5. ความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ หากการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงานโครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ จะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข

ตามความสำคัญของนักวิชาการข้างต้นเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญ ตั้งแต่กระบวนการกำหนดทางเลือกนโยบายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติต้องพยายามเลือกทางเลือกให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และในการจัดทำทางเลือกก็ต้องคำนึงถึงความสามารถในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด มีการติดตามประเมินผล รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรค มีการปรับปรุงนโยบายให้เหมาะสมหรือมีการยกเลิกนโยบาย

3. แนวคิด ทฤษฎี การนำนโยบายไปปฏิบัติ

เพรสแมน และวิลดัฟสกี้ (Pressman and Wildavsky, 1973 : 3)ได้ศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการสร้างงานให้ชนกลุ่มน้อยในเมืองโอ๊คแลนด์ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา การศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายการสร้างงานแก่ชนกลุ่มน้อยไปปฏิบัติ คือ 1) จำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วม มีหน่วยงานที่เข้าร่วมจำนวนมากในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทำให้มีความยากลำบากในการประสานกิจกรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าหน่วยงานต่างๆ จะเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมายนโยบาย แต่จะขัดแย้งใน

วิธีการที่จะการบรรลุเป้าหมาย เพราะแต่ละหน่วยงานมีวัตถุประสงค์หลัก ที่แตกต่างกัน 2) ความชัดเจนของโครงการ ได้แก่ ความชัดเจนของเป้าหมาย กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีความคลุมเครือ ยังผลให้เกิดการนำผลประโยชน์มาใช้ในการตอบสนองกลุ่มของตนเอง 3) ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับความสำเร็จของโครงการ นอกจากนี้ยังพบปัจจัยย่อยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการ เช่น ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความชัดเจนของหน้าที่ที่รับผิดชอบ จำนวนจุดที่ต้องตัดสินใจ ผลกระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานอื่น เป็นต้น

แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น(Van Meter and Van Horn, 1975 : 445-488) ได้สรุปตัวแปรที่เชื่อมโยงระหว่างนโยบาย (Policy) และสมรรถนะ (Competency) ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีด้วยกัน 6 ตัวแปร ได้แก่

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Policy Standards and Objectives) หมายความว่า นโยบายต้องมีวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรมและมีมาตรฐานที่ชัดเจน เพื่อให้สะดวกต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน

2. ทรัพยากรของนโยบาย (Policy Resources) ตัวอย่างเช่น เงิน หรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ ต้องมีอย่างเพียงพอ

3. การสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับให้เป็นไปตามนโยบาย (Inter-Organizational Communication and Enforcement Activities) หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางและท้องถิ่น ต้องเป็นไปอย่างมีคุณภาพและเป็นไปตามหลักของการกระจายอำนาจ สามารถสื่อสารกันเข้าใจและบังคับใช้นโยบายได้

4. ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (The Characteristics of Lamenting Agencies) ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติเป็นองค์ประกอบใหญ่ที่มีองค์ประกอบย่อยๆ หลายประการที่เป็นตัวกำหนดการปฏิบัติตามนโยบายได้แก่จำนวนเจ้าหน้าที่ ระดับความเข้มของการควบคุมตามสายการบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการกับผู้กำหนดนโยบาย

5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง (Economic, Social and Political Conditions) องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญในฐานะที่เป็นตัวแปรสภาพแวดล้อมของผลิตผลนโยบายเช่น กลุ่มผลประโยชน์และลักษณะของมติมหาชน

6. ท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (The Disposition of Implementers) ได้แก่การรับรู้นโยบาย ความเข้าใจนโยบายทัศนคติต่อนโยบายระดับความเข้มข้นของการตอบสนองนโยบาย

คีน (Keen, 1976 : 31) ได้ทำการวิจัย เรื่องการนำนโยบายด้านคอมพิวเตอร์มาใช้กับระบบการเงินของโรงเรียนในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ในปี ค.ศ.1976 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษา

โครงการทดลอง เพื่อพัฒนาระบบให้สอดคล้องกับการนำคอมพิวเตอร์มาใช้กับระบบการเงินของโรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้โครงการทดลองในรัฐแคลิฟอร์เนียประสบผลสำเร็จ มีสาเหตุมาจาก 3 ประการ คือ 1) ปัจจัยด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง 2) ความตั้งใจจริงของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และ 3) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

เบอร์แมน (Berman, 1978 : 157-184) ได้ทำการศึกษาถึงกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการศึกษาที่มุ่งศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ ความเชื่อมโยง ตลอดจนความเป็นอิสระขององค์การและบุคคล แบ่งการศึกษากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนในระดับมหภาค (Macro) และขั้นตอนในระดับจุลภาค (Micro)

1. การนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro Implementation) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนหลัก ดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นตอนการแปลงนโยบาย เมื่อฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายบริหารได้กำหนดนโยบายออกมา นโยบายจะถูกประกาศออกมาในรูปของกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี กฎระเบียบหรือข้อบังคับของ หน่วยงานระดับกระทรวง ทบวงหรือกรม ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลางจะทำหน้าที่แปลงนโยบาย เพื่อให้หน่วยงานในระดับล่างถือปฏิบัติ

1.2 ขั้นตอนของการยอมรับ การทำให้หน่วยงานระดับล่างยอมรับขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ลักษณะของหน่วยงานท้องถิ่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองท้องถิ่น ผลประโยชน์จะได้รับ ปัจจัยเหล่านี้เป็นเงื่อนไขสำคัญในการสร้างความเต็มใจให้กับหน่วยงานระดับล่าง

2. การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro Implementation) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ขั้นระดมพลัง หน่วยงานระดับล่างต้องพิจารณารับนโยบายและแสวงหาความสนับสนุนว่านโยบายมีความเหมาะสม จำเป็นเร่งด่วน ตรงตามเป้าหมายของหน่วยงานหรือสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่เพียงใด

2.2 ขั้นการปฏิบัติ ในขั้นนี้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจหรือดุลยพินิจของผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล ดังนั้น การสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นจึงขึ้นอยู่กับการแสวงหาแนวทางในการปรับแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

2.3 ขั้นการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ขั้นตอนนี้เป็นความสำเร็จหรือผลลัพธ์ในระยะยาวเป็นผลมาจากขั้นการปฏิบัติ จะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มีการนำ

นโยบายไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่องเกิดจากนโยบายนั้นได้รับการยอมรับและถูกปรับเปลี่ยนเป็นหน้าที่ประจำของผู้ปฏิบัติ

การศึกษาตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ(Policy Implementation Models) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติมีนักวิชาการไทยและต่างประเทศ ดังนี้

แมซมาเนียน และซาบาเตียร์ (Mazmanain and Subatier, 1989 : 20-39) เห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ แบ่งตัวแปรออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. ความสามารถจัดการกับปัญหา(Tractability of the problems) ตัวแปรกลุ่มแรกเป็นตัวแปรที่กำหนดว่าปัญหาของนโยบายที่ศึกษาสามารถจัดการได้มากน้อย แค่ไหน ซึ่งต้องพิจารณาตัวแปรกลุ่มนี้ก่อน เนื่องจากปัญหาของนโยบายแต่ละอย่างมีความยากง่ายแตกต่างกัน

2. ความสามารถของนโยบายในการวางโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ability of statute to structure implementation) ได้แก่ นโยบายมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน และสามารถจัดลำดับได้ชัดเจน ความถูกต้องของทฤษฎีเชิงสาเหตุและผล การจัดสรรทรัพยากรทางการเงินตอนเริ่มต้น การบูรณาการลำดับขั้นการบังคับบัญชาภายในสถาบันและระหว่างสถาบันที่นำนโยบายไปปฏิบัติ กฎเกณฑ์การตัดสินใจของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ความผูกพันของเจ้าหน้าที่ต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย และการเข้าถึงนโยบายของบุคคลภายนอก

3. ตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวนโยบายที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัว ได้แก่ เงื่อนไขทางสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี ความสนับสนุนของประชาชน ทัศนคติและทรัพยากรของกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ความสนับสนุนจากผู้ใช้อำนาจอธิปไตย และความผูกพันและภาวะผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

4. ขั้นตอนต่าง ๆ หรือตัวแปรตามในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ(stage or dependent variables in the implementation process) ได้แก่ ผลผลิตของนโยบายของหน่ายงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (การแปลงวัตถุประสงค์ของนโยบายไปเป็นกฎระเบียบ มาตรฐานการทำงาน การตัดสินใจอนุมัติ) กลุ่มเป้าหมายทำตามผลผลิตนโยบาย ผลกระทบที่เป็นจริงของผลผลิตนโยบาย ผลกระทบที่รับรู้ของผลผลิตนโยบาย และการแก้ไขนโยบาย

จอร์จ ซี เอ็ดเวิร์ด (Geoge C. Edwards, 1980 : 148) เห็นว่า แนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติมีปัจจัยสำคัญ 4 ประการ ที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ การสื่อข้อความ (Communication) ทรัพยากร (Resources) จุดยืนหรือทัศนของผู้ปฏิบัติ (Disposition or attitudes) และโครงสร้างระบบราชการ (Bureaucratic Structures) ปัจจัยทั้ง 4 มีบทบาทพึ่งพากัน โดยเน้นว่า

จะต้องเข้าใจว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการพลวัตร (Dynamic Process) ตามตัวแบบของ Edwards มีปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับผลการนำนโยบายไปปฏิบัติดังนี้

1. การสื่อข้อความ(Communication) เพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิผล ผู้ตัดสินใจนโยบายต้องถ่ายทอดนโยบายให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจ มีความชัดเจน เที่ยงตรง

2. ทรัพยากร(Resources) ทรัพยากรที่สำคัญ เช่น บุคลากร ความชำนาญ สารสนเทศ สถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องมือ งบประมาณ ต้องมีอย่างเพียงพอ

3. ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ(Attitudes) ผู้ปฏิบัติต้องเข้าใจ มีความตั้งใจจริงในนโยบาย และมีความสามารถในการนำนโยบายไปปฏิบัติ บางครั้งผู้ปฏิบัติอาจใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจขึ้นอยู่กับทัศนคติที่มีต่อนโยบายนั้น

4. โครงสร้างระบบราชการ (Bureaucratic Structure) แม้ว่าจะมีทรัพยากรที่เพียงพอในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติเข้าใจในนโยบาย แต่การนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จอาจประสบปัญหาจากโครงสร้างระบบราชการที่มีขนาดใหญ่และซับซ้อน เกิดความล่าช้า กฎระเบียบไม่ได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

เจมส์ ซอร์ก (James D. Sorg, 1983 : 391-406) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมความร่วมมือของข้าราชการระดับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า สามารถจำแนกพฤติกรรมของข้าราชการระดับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจากการสังเกตพบว่ามี 3 แบบคือ

1. แบบตั้งใจทำและทำตามได้สำเร็จ (Intentional Compliance) คือ มีพฤติกรรมที่ตั้งใจปฏิบัติตามนโยบาย บุคคลที่มีพฤติกรรมแบบนี้จะพยายามตีความหมายและกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation Procedure) ออกมาเป็นพฤติกรรมแล้วนำไปปฏิบัติจนสำเร็จ

2. แบบตั้งใจทำแต่ไม่สำเร็จ (Intentional Non-compliance) คือ มีพฤติกรรมที่ตั้งใจปฏิบัติตามนโยบายแต่ปฏิบัติไม่สำเร็จ อาจจะเป็นเพราะความไม่เข้าใจนโยบาย หรือทำงานบกพร่อง

3. แบบตั้งใจจะไม่ทำตามนโยบายและไม่ปฏิบัติตามนโยบายให้สำเร็จ (Unintentional Non-compliance) คือ มีพฤติกรรมที่ตั้งใจจะไม่ปฏิบัติตามนโยบาย แล้วก็หลีกเลี่ยงการปฏิบัติได้สำเร็จ

แนวคิดของ Sorg (1983 : 391-406) สรุปได้ว่า พฤติกรรมของข้าราชการระดับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในแต่ละแบบ จะส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยในแบบตั้งใจทำและทำตามได้สำเร็จนั้น จะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของนโยบายมากที่สุด และกรณีแบบตั้งใจทำแต่ไม่สำเร็จ เนื่องมาจากความไม่เข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายหรือนโยบายไม่ชัดเจน สำหรับกรณีแบบตั้งใจไม่ทำตามนโยบายและไม่ปฏิบัติตามนโยบายให้สำเร็จนั้น

มาจากการไม่ยอมรับในนโยบายนั้น ซึ่งทั้งสองกรณีหลังจะส่งผลต่อการไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ฮ็อกวูด และกันน์ (Hogwood and Gunn, 1984 : 23) เห็นว่า การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติที่สำคัญมี 4 แนวทาง ได้แก่ 1) แนวทางกระบวนการจัดการ เป็นการศึกษาที่ให้ความสำคัญต่อการควบคุมในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) แนวทางการศึกษาลักษณะโครงสร้างขององค์การ เพื่อศึกษาว่าลักษณะโครงสร้างขององค์การและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การจะส่งผลอย่างไรต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) แนวทางการศึกษาเชิงพฤติกรรม เป็นแนวทางการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีส่วนร่วม และ 4) แนวทางรัฐศาสตร์เกี่ยวกับอำนาจขององค์การที่นำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ จากแนวทางการศึกษาทั้ง 4 แนวทาง พบว่า จะส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งสิ้น

วรเดช จันทรศร (2554 : 129-146) ได้เสนอตัวแบบที่มุ่งสร้างความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 6 ตัวแบบ ดังนี้คือ

1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model) ตัวแบบนี้ยึดฐานคติที่ว่านโยบายหรือโครงการที่ประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรต่างๆ ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงานและกำหนดมาตรฐานการทำงานให้หน่วยงานย่อย ๆ ขององค์กร มีระบบวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนระบบการให้คุณให้โทษอย่างเป็นธรรม

2. ตัวแบบด้านการจัดการ (Management Model) ตัวแบบที่มุ่งเน้นไปที่สมรรถนะขององค์การ เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมขึ้นอยู่กับองค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด ในลักษณะนี้นโยบายหรือโครงการจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรต่างๆ ได้แก่ โครงสร้างขององค์การที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารและเทคนิคอย่างเพียงพอ มีการวางแผนเตรียมการ หรือมีความพร้อมทั้งทางด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้และงบประมาณ

3. ตัวแบบด้านการพัฒนาองค์การ (Organization Development Model) เป็นตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม การสร้างความผูกพันและการยอมรับ การมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ เรื่องของการจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การสร้างความผูกพันของสมาชิกในองค์การ การมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการยอมรับตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่าการควบคุมหรือใช้อำนาจบังคับบัญชา

4. ตัวแบบกระบวนการของระบบราชการ (Bureaucratic Process Model) ตัวแบบนี้เชื่อว่า อำนาจขององค์การไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่งทางรูปนัย (Formal Position) แต่มีอยู่กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในองค์การสมาชิกทุกคนขององค์การมีอำนาจในการใช้วิจารณญาณในการปฏิบัติหน้าที่ ระดับความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ที่ระดับของการยอมรับนโยบายเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติและระดับความเข้าใจสภาพความเป็นจริงในการให้บริการของผู้กำหนดนโยบาย

5. ตัวแบบทางการเมือง (Political Model) ตัวแบบนี้เชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลที่เป็นตัวแทนขององค์การและความสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอกองค์การ ตัวแบบนี้เห็นว่า ความขัดแย้งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นในสังคมทั่วไป เพราะนโยบายคือ การเมือง ย่อมมีทั้งผู้ได้ประโยชน์และเสียประโยชน์ การสร้างความสำเร็จจึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการเจรจาของบุคคลที่เป็นตัวแทน โดยใช้อำนาจและทรัพยากรของหน่วยงานที่มีอยู่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนจากนักการเมือง สื่อมวลชน กลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ รวมถึงความแตกต่างด้านบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการต่อรองของบุคคลเป็นสำคัญ

6. ตัวแบบเชิงบูรณาการ ตัวแบบนี้รวมแนวคิดของทั้ง 5 ตัวแบบโดยมุ่งแสวงหาผลกระทบของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ แบ่งออกเป็น 3 มิติ ได้แก่ มิติที่หนึ่ง วัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายจากผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น มิติที่สอง วัดผลกระทบของนโยบายและมิติที่สาม วัดผลของนโยบายที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม ส่วนตัวแปรมีด้วยกัน 4 ปัจจัย คือ สมรรถนะขององค์การ ประสิทธิภาพในการวางแผนและการควบคุม ภาวะผู้นำและความร่วมมือ การเมืองและการบริหารสภาพแวดล้อมภายนอก

การชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเป้าหมายหลักของการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ที่การมุ่งทำให้นโยบายนั้นประสบผลสำเร็จ วรเดช จันทรศร (2554 : 32-47) อธิบายความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติมี 3 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถวัดได้จากระดับของความร่วมมือที่ผู้รับนโยบายไปปฏิบัติมีต่อผู้ออกคำสั่งหรือผู้กำหนดนโยบาย ถ้าระดับความร่วมมือมีสูงระดับของความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะมีสูงตามไปด้วย และในทางกลับกันถ้าระดับของความร่วมมือมีต่ำ ก็ย่อมหมายความว่าระดับของความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีอยู่สูง

แนวทางที่ 2 ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถพิจารณาได้จากเงื่อนไขที่ว่าได้มีการบรรลุผลการปฏิบัติตามนโยบายนั้นตามภาระหน้าที่ขององค์การที่รับผิดชอบด้วยความราบรื่นและปราศจากปัญหา ถ้าการปฏิบัติงานตามนโยบายใดเต็มไปด้วยความขัดแย้งหรือมีอุปสรรคขัดข้องมากมาย ระดับความล้มเหลวก็น่าจะสูงขึ้นเท่านั้น

แนวทางที่ 3 ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถพิจารณาได้จากการที่นโยบายนั้นได้ก่อให้เกิดผลการปฏิบัติในระยะสั้น (Short-run performance) หรือก่อให้เกิดผลกระทบ (Impact) ตามที่ปรารถนาหรือไม่ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างรวดเร็วและเป็นไปตามที่คาดหวังระดับความสำเร็จก็ย่อมมีสูง

มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226) กล่าวว่า จะต้องมีปัจจัยเพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผล 10 ประการ

1. สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ย่อมมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น ภาวะภัยแล้ง น้ำท่วม ส่งผลต่อตัวนโยบายและหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

2. เวลาและทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการ

3. การวางแผนจัดสรรทรัพยากรที่ต้องการใช้ ในแต่ละขั้นตอนมีการเตรียมการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม เช่น ที่ดิน วัสดุอุปกรณ์ แรงงาน

4. นโยบายที่มีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎี หรือหลักสาเหตุและผลลัพธ์ที่เชื่อถือได้

5. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลลัพธ์เป็นความสัมพันธ์ทางตรงโดยไม่มีความสัมพันธ์อื่นใดมาแทรกซ้อน

6. การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จต้องไม่พึ่งพาหน่วยงานอื่น หากจำเป็นที่มีหน่วยงานอื่นเข้ามาสัมพันธ์เกี่ยวข้องแล้ว การพึ่งพาควรอยู่ในระดับต่ำ

7. ความเข้าใจและความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ระหว่างฝ่ายต่างๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นตลอดระยะเวลาที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของแผนงานหรือโครงการควรกำหนดในลักษณะเฉพาะเจาะจง สามารถวัดได้เป็นตัวเลขเชิงปริมาณ

8. การจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย

9. การติดต่อสื่อสารและการประสานงาน ระหว่างหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

10. การมอบอำนาจให้กับผู้มีหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จของนโยบายโดยรวม

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550 : 101-118) เห็นว่าปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติมี 8 ประการ ดังนี้

1. ลักษณะของนโยบายนโยบายจะประสบความสำเร็จสูงสุด หากนโยบายนั้นมีการเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ น้อยที่สุด และมีความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์ของฝ่ายต่างๆ มากที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจนกระจ่างชัด ไม่คลุมเครือสอดคล้องต้องกัน มีการจัดเรียงลำดับความสำคัญ มีการกำหนดดัชนีวัดความสำเร็จของนโยบาย

3. ความเป็นไปได้ทางการเมือง ขึ้นอยู่กับระดับการสนับสนุนหรือคัดค้านจากกลุ่มธุรกิจเอกชน กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มการเมือง ระบบราชการ สื่อมวลชนและประชาชนทั่วไปที่มีต่อนโยบายนั้นมีส่วนผลักดันให้นโยบายประสบความสำเร็จ

4. ความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ส่งผลต่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย จึงควรให้ความสนใจใช้เทคโนโลยีให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อม

5. ความพอเพียงของทรัพยากร ได้แก่ คน วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ทำการ เครื่องมือเครื่องใช้ ที่ดิน อุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่นๆ มีอย่างเพียงพอ

6. ลักษณะของหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติ โครงสร้างองค์การ ภาวะผู้นำ ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานผู้รับนโยบายกับหน่วยงานที่กำหนดนโยบาย การสื่อสารแบบเปิดระหว่างเจ้าหน้าที่ในแนวตั้งและแนวนอน

7. ทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจหรือเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของนโยบายและไม่มีผลประโยชน์ นโยบายเหล่านี้จะถูกนำไปปฏิบัติอย่างจริงใจ ไม่บิดพลิ้ว

8. ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่างๆ ที่นำนโยบายไปปฏิบัติจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวนจุดตัดสินใจ ยิ่งมีจำนวนมากเท่าใด ย่อมเกิดปัญหาเรื่องการประสานงานหรือการตัดสินใจมากเท่านั้น

อุทัย เลาหวิเชียร (2543 : 313-315) ได้สรุปปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติไว้ดังนี้

1. เป้าหมายของนโยบายหรือมาตรการมีความชัดเจน ไม่สลับซับซ้อน

2. ทรัพยากรของนโยบาย การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจะต้องอาศัยทรัพยากรหลายประเภท ได้แก่ สิ่งแวดล้อมแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง การสื่อข้อความที่

ชัดเจนและมีความถูกต้อง ลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเทคนิคทางการบริหาร

กล้า ทองขาว (2548 : 202-207) เห็นว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติมีตัวแปรหลากหลายที่ส่งผลให้นโยบายที่นำไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งมีทั้งตัวแปรทางการเมืองและตัวแปรทางการบริหาร สามารถจำแนกออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1. ความชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ คือ การสื่อสารเกี่ยวกับข้อความนโยบายด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์มีความชัดเจน ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นอย่างดีมีสอดคล้องและสัมพันธ์กัน

2. มีการมอบหมายงานและกำหนดภารกิจที่ดี คือ มีความชัดเจนในการกำหนดขั้นตอนและวิธีการทำงาน มีความเหมาะสมในหน้าที่ความรับผิดชอบ สอดคล้องกับแนวทางในการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว รวมถึงความเพียงพอของงบประมาณและจัดสรรงบประมาณได้ทันตามกำหนดเวลา

3. ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน มีการวางแผนที่ดี และผู้มีส่วนร่วมมีความรับผิดชอบ องค์การที่รับผิดชอบโครงการจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนวิธีการทำงานอย่างชัดเจน หน่วยงานมีศักยภาพที่เข้มแข็ง เจ้าหน้าที่มีการร่วมแรงร่วมใจกัน

4. การสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่นคือ นโยบายจะต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรต่างๆ ความร่วมมือจากประชาชน ในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนสื่อมวลชนในการช่วยเหลือ สนับสนุนเพื่อให้ทุกฝ่ายเกิดความเข้าใจร่วมกันและร่วมมือกันปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ

5. มาตรการกำกับ ตรวจสอบ ประเมินผลและกระตุ้นส่งเสริมคือ การมีมาตรการควบคุม ดูแล ประเมินผลการปฏิบัติงานหรือให้มีหนังสือแสดงผลการดำเนินงาน แสดงความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

6. การได้รับประโยชน์ของผู้เกี่ยวข้อง คือ ทุกฝ่ายเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ผลงานของนักวิชาการต่างประเทศ

แนวทางการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือความต้องการแสวงหาคำอภิปรายปรากฏการณ์ หรือสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ จากการสำรวจวรรณกรรมมีข้อสรุปสำคัญ ดังนี้

โรเบิร์ต เซบบลิง (Robert H.Sebring, 1977 อ้างถึงในวรเดช จันทรศร, 2554 : 50-51) ได้ศึกษาปัญหาที่ทำให้นโยบายด้านความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับกรมสวัสดิการสังคม (Department of Public Welfare) ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ล้มเหลว การศึกษาครั้งนี้พบว่าสาเหตุสำคัญของความล้มเหลวในการดำเนินนโยบายเกิดจากความไม่เข้าใจถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย ดังนี้ 1) สภาพแวดล้อมขององค์การและรูปแบบการบริหาร 2) ลักษณะโครงสร้างองค์การ 3) ปัญหาอื่นๆ เช่น ขาดการสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงาน ขาดการประสานร่วมกัน

โดยสรุปแล้ว ความสำเร็จของการนำนโยบายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานไปปฏิบัตินั้น ต้องประกอบด้วยตัวแปรที่สำคัญ ได้แก่ 1) การยอมรับในนโยบายของผู้ปฏิบัติ 2) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน 3) ทรัพยากรของหน่วยงาน เช่น คน เงิน 4) มาตรฐานขององค์การ 5) การติดต่อสื่อสารที่เข้าถึงได้

แอ็ททีเวลล์ และเกอร์สไตน์ (Paul Attewell and Dean R.Gertein,1979 : 311-327) ได้ศึกษากรณีความล้มเหลวของการนำนโยบายการบำบัดผู้ติดยาเสพติดไปปฏิบัติในสหรัฐอเมริกา พบว่า ความล้มเหลวของนโยบายมาจากการที่รัฐบาลกลาง กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการและกำหนดข้อปฏิบัติที่เข้มงวด เพื่อให้หน่วยงานระดับท้องถิ่นปฏิบัติตามแต่เมื่อท้องถิ่นนำไปปฏิบัติพบว่าประสบความล้มเหลว ตัวแบบการศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ 1) การศึกษานโยบายเกี่ยวกับยาเสพติด 2) วิเคราะห์นโยบายเกี่ยวกับการรักษาผู้ติดยาเสพติดโดยใช้สารเมธาโดน 3) ศึกษาการตอบสนองจากหน่วยงานในระดับท้องถิ่นต่อนโยบายจากส่วนกลาง 4) วิเคราะห์กระบวนการของผลกระทบจากปัจจัยแวดล้อม 5) การวิเคราะห์การปฏิบัติที่หน่วยงานระดับล่างต้องยอมทำตามเพื่อรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงานไว้ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่ทำให้การรักษาผู้ติดยาเสพติดประสบความสำเร็จ หน่วยงานที่ปฏิบัติจะต้องอาศัยการให้กำลังใจผู้ป่วย มีความเห็นอกเห็นใจ การบำบัดรักษาจะได้ผลหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความไว้วางใจของพี่เลี้ยง การรักษาต้องใช้เวลาและการเสริมแรงทางบวก การกำหนดกฎระเบียบในการปฏิบัติงานอย่างเข้มงวดให้สถานพยาบาล ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความไม่พอใจ สถานพยาบาลมุ่งเป้าหมายไปที่การหาเงินจากโครงการมากกว่าการรักษาผู้ป่วยให้หายขาด ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนของเป้าหมายโครงการ

สรุปได้ว่า สาเหตุสำคัญของความล้มเหลวในการนำนโยบายบำบัดผู้ติดยาเสพติดไปปฏิบัติ มาจากกฎเกณฑ์ตัวชี้วัดของเป้าหมายที่ผิดพลาด การกำหนดนโยบายไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในระดับล่าง และการกำหนดกรอบการปฏิบัติงานที่ตายตัวเกินไปไม่ยืดหยุ่น

ซาโคร (Zarco P.F., 1999 : 70 อ้างถึงใน ธีรพงษ์ สินมณี, 2548 : 47) ได้ทำการศึกษาขอบข่ายของการใช้ยาในทางที่ผิดในหมู่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์และวิทยาลัยดิลิแมน

(Diliman) ในนครเกซอน (Quezon) ประเทศฟิลิปปินส์ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า

1. หนึ่งในสามของนักศึกษาเคยใช้กัญชาและมีถึงร้อยละ 6 ที่ยังใช้กัญชาอยู่เป็นประจำ ส่วนมากพบในหมู่นักศึกษาชายที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2

2. นักศึกษาที่ใช้กัญชาหรือยาเสพติดชนิดอื่นๆ มีผลการเรียนตกต่ำลง ตรงกันข้ามกับนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้ยาเสพติด

3. นักศึกษาที่อาศัยอยู่ตามหอพัก บ้านเช่าหรืออาศัยอยู่กับบุคคลอื่นที่มิใช่บิดามารดา มีปัญหาการใช้ยาเสพติดมากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา

4. นักศึกษาที่ใช้กัญชาอยู่เป็นประจำ จะไม่ใช้ยาเสพติดเพียงชนิดเดียว แต่จะใช้ร่วมกับยาเสพติดชนิดอื่น เช่น แอมเฟตามีน (Amphetamines)

ผลจากการศึกษาทำให้ได้ตัวแปรต่างๆ ที่สำคัญในเรื่องของสภาพครอบครัว ความสัมพันธ์ของครอบครัว บทบาทของเพื่อนและสภาพการใช้ยาเสพติดของนักศึกษา

เคนเดิล (Kandel, 1974 : 107-135) ได้ศึกษาอิทธิพลของคนต่างวัยและวัยเดียวกันต่อการใช้กัญชาของวัยรุ่น โดยใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่น บิดามารดาและเพื่อนสนิทของวัยรุ่น เกี่ยวกับการใช้สารเสพติด พบว่า วัยรุ่นมีการใช้สารเสพติดในอัตราสูง สำหรับอิทธิพลของครอบครัวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสูบกัญชาของวัยรุ่น พบว่า มีความสัมพันธ์กันน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลของเพื่อน และพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับวัยรุ่น เป็นสาเหตุที่วัยรุ่นหันไปเสพกัญชา ในลักษณะที่สำคัญ คือ พ่อแม่และลูกขาดความใกล้ชิดกัน การที่พ่อแม่ขาดความใกล้ชิดกับลูก ทำนายได้ว่าลูกอาจติดสารเสพติดชนิดอื่นอีกนอกจากกัญชา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยมีความรักและความอบอุ่น การมีกิจกรรมร่วมกัน ย่อมเป็นภูมิคุ้มกันการติดสารเสพติดได้อีกทางหนึ่ง

ผลงานของนักวิชาการในประเทศไทย

ทัศนีย์ โฉมประดิษฐ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ และเพื่อศึกษาแนวทางในการปรับปรุงแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารของทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำนวน 5 คนและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำนวน 199 คน พบว่า ความสำเร็จของแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ อยู่ในระดับปานกลาง โครงการที่มี

ความสำเร็จมากที่สุด คือ โครงการตรวจค้นจู่โจมพิเศษจากส่วนกลาง และโครงการที่มีความสำเร็จน้อยที่สุด คือ โครงการวิจัยเรื่องโทษประหารชีวิตมีผลต่อการยับยั้งมิให้กระทำผิดหรือไม่

สุชาญ รอดบน (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธร จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธร จังหวัดสมุทรปราการต่อปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ตำรวจภูธร จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 210 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 30-35 ปี รับราชการมาแล้ว 11-16 ปี เป็นตำรวจชั้นประทวน ดำรงยศจ่าสิบตำรวจ จบการศึกษาจากโรงเรียนพลตำรวจ โรงเรียนนายสิบตำรวจ มีเงินเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท มีรายได้พิเศษ 100 -2,000 บาท เป็นรายได้จากเงินรางวัลนำจับ ส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์การทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมาแล้ว 1-3 ปี เคยเข้ารับการอบรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยรวมอยู่ในระดับสูง เห็นด้วยกับกระบวนการบริหารตามนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านการจัดทำงบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง มีคิดเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ในการเปรียบเทียบข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาเข้ารับราชการตำรวจและได้รับการอบรมเพิ่มเติมที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติแตกต่างกันทั้งในด้านนโยบายและการบริหาร แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติแตกต่างกันเฉพาะกระบวนการบริหารเท่านั้น

นนทพัฒน์ สิงห์ประยูร (2548 : 80-81) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดไปปฏิบัติในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 29/2546 ไปปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับผลของการนำนโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดไปปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยแต่ละด้านกับผลของการนำนโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดไปปฏิบัติ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด จำนวน 191 ราย และสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 17 ราย ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-40 ปี มีอายุราชการ 15-20 ปี ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านการสื่อสารและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านการสนับสนุนทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สมนึก จุลนาง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 และเขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้ความรู้แก่นักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ด้านการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมรณรงค์เกี่ยวกับยาเสพติดและด้านการตรวจสอบและช่วยเหลือผู้ใช้ยาเสพติด พบว่า การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขต 1 และเขต 2 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการให้ความรู้แก่นักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการจัดกิจกรรมรณรงค์เกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการตรวจสอบและช่วยเหลือผู้ใช้ยาเสพติด

ทวีศักดิ์ จันทรโชติ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติกรณีศึกษา กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจตระเวนชายแดนไปปฏิบัติสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 จังหวัดสงขลาที่มีความแตกต่างกันในด้านระดับชั้นยศ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติของตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 จังหวัดสงขลา 3) เพื่อสรุปข้อคิดเห็นปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติต่อไปกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 และกองร้อยปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในจังหวัดสงขลาจำนวน 286 คน ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่

การปฏิบัติโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากส่วนด้านทรัพยากรสนับสนุนด้านสมรรถนะของหน่วยงานและด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติของกลุ่มนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรกับชั้นประทวนพบว่า ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากส่วนด้านทรัพยากรสนับสนุนด้านสมรรถนะของหน่วยงานและด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปรามปรามยาเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างเสนอแนะเรียงลำดับคือขาดงบประมาณบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจและขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติไม่เข้าใจข้อกฎหมายผู้ปฏิบัติงานขาดความซื่อสัตย์ขาดจิตสำนึกต่อหน้าที่เจ้าหน้าที่ขาดแรงจูงใจการปฏิบัติงานมีความเสี่ยงประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานหน่วยงานและผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสำคัญบทลงโทษทางกฎหมายน้อยเกินไปกฎหมายไม่เอื้อต่อผู้ปฏิบัติงานและไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง

ญาณกร ตรีเทพา (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาอุปสรรคของข้าราชการตำรวจฝ่ายป้องกันและปราบปรามในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 ในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายการปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของข้าราชการตำรวจฝ่ายป้องกันและปราบปรามในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการนำนโยบายการปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของข้าราชการตำรวจฝ่ายป้องกันและปราบปรามในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรและข้าราชการตำรวจชั้นประทวนของสถานีตำรวจนครบาลในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 จำนวน 260 ราย จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุระหว่าง 40-45 ปี รับราชการตำรวจมาแล้วเป็นเวลา 11-15 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาอุปสรรคของข้าราชการตำรวจฝ่ายป้องกันและปราบปรามในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 ในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติได้แก่ ด้านนโยบาย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านทรัพยากรและด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน

ยุทธภูมิ จิตภักดี (2553 : 121-125) ได้ศึกษาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีเรือนจำกลางคลองเปรม ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางคลองเปรมไปปฏิบัติ คือ ด้าน

สมรรถนะของเรือนจำกลางคลองเปรม ด้านบุคคลภายนอกที่ติดต่อกับเรือนจำกลางคลองเปรม ด้านโทรศัพท์มือถือ ด้านกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ด้านการข่าว ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเห็นได้ว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วยมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายสมรรถนะของหน่วยงานความเพียงพอของทรัพยากรการจัดสรรงบประมาณความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกด้านการประสานงานและด้านสภาพทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเป็นต้น

จากแนวคิด ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อค้นพบได้ดังตารางดังนี้

ตารางที่ 2.1 ปัจจัย ข้อค้นพบของนักวิชาการและนักวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

นักวิชาการ/นักวิจัย	ปัจจัย/ข้อค้นพบ
Van Meter and Van Horn (1975 : 445-488)	1.วัตถุประสงค์ของนโยบายต้องชัดเจน 2.ทรัพยากรหรือสิ่งจูงใจเสริมช่วยให้บรรลุผล 3.มีกระบวนการในการติดต่อสื่อสารชัดเจน 4.การมีส่วนร่วมของประชาชน 5.สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง 6.ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ
Mazmanian and Sabatier (1989 : 20-39)	1.การมีส่วนร่วมของประชาชน 2.วัตถุประสงค์แน่นอน ชัดเจน 3.ลำดับบังคับบัญชาแบบบูรณาการ 4.ทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ 5.เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ 6.สภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

นักวิชาการ/นักวิจัย	ปัจจัย/ข้อค้นพบ
Pressman and Wildavsky (1973 : 3)	1.มีการกำหนดเป้าประสงค์ชัดเจน เที่ยงตรง
	2.สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง
	3.ความหลากหลายของผู้มีส่วนร่วม
	4.ทัศนคติผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
	5.การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานกลาง
Water Williams (1971 : 144)	1.ความสามารถขององค์การ
	2.ทรัพยากรทางการบริหาร
Keen (1976 : 31)	1.ปัจจัยด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง
	2.ความตั้งใจจริงของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
	3.การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
	4.ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
Robert H.Sebling (1977)	1.โครงสร้างขององค์การ
	2.สภาพแวดล้อม
	3.รูปแบบการบริหาร
	4.มาตรฐานขององค์การ
	5.ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
	6.ทรัพยากรของหน่วยงาน
	7.การติดต่อสื่อสารภายในองค์การ
Attewell and Gertein (1979 : 311-327)	1.การมอบหมายงานจากส่วนกลางที่ชัดเจน
	2. กำหนดกฎระเบียบการปฏิบัติงาน
	3. ทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
Zarco P.F. (1999 : 70)	1.สภาพแวดล้อมทางสังคม
	2.ความสัมพันธ์ของครอบครัว
Kandel (1974 : 107-135)	1.การคบเพื่อน
	2.สภาพทางสังคม
James D. Sorg(1983: 391-406)	1.พฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
	2.ความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

นักวิชาการ/นักวิจัย	ปัจจัย/ข้อค้นพบ
Hogwood and Gunn (1984 : 23)	1.สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การ
	2.โครงสร้างขององค์การ
	3. การมีส่วนร่วม
วรเดช จันทรศร (2554 : 129-146)	1.วัตถุประสงค์และเป้าหมายชัดเจน
	2.สมรรถนะองค์การ
	3.ภาวะผู้นำ
	4.การมีส่วนร่วม
	5.ทรัพยากรเพียงพอ
	6.มาตรฐานการทำงาน
	7.การทำงานเป็นทีม
	8.แรงจูงใจ
	9.ท่าทีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
	10.การติดต่อสื่อสารขององค์การ
	11.สภาวะทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
กล้า ทองขาว (2548 : 202-207)	1.ความชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์
	2.ด้านการวางแผนและกำหนดภารกิจ
	3.ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ
	4.การสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่น
	5.มาตรการควบคุมและประเมินผลที่ต่อเนื่อง
ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550 : 101-118)	1.วัตถุประสงค์นโยบายชัดเจน
	2.มีทรัพยากรอย่างเพียงพอ
	3.เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี
	4.การสื่อสารแบบเปิดระหว่างเจ้าหน้าที่
	5.ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ
	6.การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก
	7.ลักษณะของหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติ
	8.จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

นักวิชาการ/นักวิจัย	ปัจจัย/ข้อค้นพบ
มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226)	1.สภาพแวดล้อมภายนอก
	2.ทรัพยากรอย่างเพียงพอและเหมาะสม
	3. มีหลักสาเหตุและผลลัพธ์ที่เชื่อถือได้
	4.จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	5.วัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง
	6. การสื่อสารขององค์การ
เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (2551 : 7)	1.กฎหมาย คำสั่ง ระเบียบข้อบังคับ
	2.จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	3.ทรัพยากร
	4.การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
อุทัย เลาหวิเชียร (2543 : 313-315)	1.เป้าหมายหรือมาตรการที่ชัดเจน
	2.ทรัพยากร
	3.สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง
	4.การสื่อสารที่ชัดเจน
	5.ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ
	6.การสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติ
	7.จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ทัศนีย์ โฉมประดิษฐ์ (2545 : 63-64)	1.ทรัพยากรของนโยบาย
	2.บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน
	3.ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก
สุชาญ รอดบน (2545 : 114-115)	1.นโยบายและการบริหาร
	2.การพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน
	3.กระบวนการบริหาร

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

นักวิชาการ/นักวิจัย	ปัจจัย/ข้อค้นพบ
นนทพัฒน์ สิงห์ประยูร (2548 : 80-81)	1.ความชัดเจนของนโยบาย 2.ทรัพยากรของหน่วยงาน 3.ทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 4.การสื่อสารและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 5.การสนับสนุนทางการเมือง 6.การมีส่วนร่วมของประชาชน
ทวีศักดิ์ จันทรโชติ (2549 : 65)	1.มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2.ทรัพยากรของหน่วยงาน 3.สมรรถนะของหน่วยงาน 4.ความร่วมมือและการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก 5.ขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติ
สมนึก จุลนาง (2549 : 74-75)	1.การพัฒนาบุคลากรของหน่วยงาน 2.การตรวจสอบและการช่วยเหลือ 3.กิจกรรมและสื่อประชาสัมพันธ์
ญาณกร ตรีเทพา (2552 : 118-133)	1.นโยบายของหน่วยงาน 2.ทรัพยากรของหน่วยงาน 3.ความร่วมมือจากประชาชน
ยุทธภูมิ จิตภักดี (2553 : 121-125)	1.สมรรถนะของหน่วยงาน 2.กฎหมายและระเบียบ 3.สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง 4.การติดต่อสื่อสารขององค์การ

(จากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย)

จากตารางที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ สามารถสรุปกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติประกอบด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่

1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ คือ นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ซึ่งนโยบายต้องมีความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรมและมีมาตรฐานที่ชัดเจนไม่คลุมเครือ เพื่อให้สะดวกต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน

2. สมรรถนะของหน่วยงาน คือโครงสร้างของหน่วยงานที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในหน่วยงานมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารและเทคนิคด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อย่างเพียงพอ มีการวางแผนเตรียมการ มีภาวะผู้นำที่เหมาะสม

3. ความพร้อมด้านทรัพยากรคือมีความพร้อมด้านบุคลากร ความพร้อมด้านเครื่องมือเครื่องใช้และงบประมาณที่เพียงพอที่จะนำมาใช้สนับสนุนการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

4. สภาพแวดล้อมทางสังคมประกอบด้วยสภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคมวัฒนธรรม ค่านิยมขององค์การ

5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง คือพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก คือ การได้รับการร่วมมือการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำกลางเพชรบุรี

แนวคิดเกี่ยวกับวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ไฟรด์แลนเดอร์และพิคเคิล (Friedlander and Pickle, 1968 : 289-304) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลไว้ว่า เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความมีประสิทธิผล คือ ความมากน้อยของการมีองค์การสนองต่อความต้องการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกค้าวัดได้จากสิ่งที่ลูกค้าได้รับจากหน่วยงานในแง่ของคุณภาพสินค้าหรือบริการ ปริมาณและความได้มาตรฐานของสินค้าหรือบริการ ความรวดเร็วของการบริการ ความเต็มใจช่วยเหลือ ความเป็นมิตรและลักษณะท่าทีของพนักงานหรือพฤติกรรมของพนักงานนั้นเอง ซึ่งจากความหมายดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าความมีประสิทธิภาพในการบริการสาธารณะ ไม่ใช่เฉพาะวิเคราะห์ในกรอบของการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานเท่านั้น แนวคิดของFriedlander and Pickle (1968 : 289-304) สามารถสรุปได้หลักการที่สำคัญ 3 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง แนวทางการวัดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะมีอยู่ 2 แนวทาง คือ แนวทางการวัดแบบอัตวิสัย และแนวทางการวัดวัตถุวิสัย โดยแนวทางแรกเน้นวัดจากผู้รับบริการ และแนวทางที่สองวัดจากผู้ให้บริการ

ประการที่สอง แนวทางการวัดแบบอัตวิสัยที่เน้นสอบถามความคิดเห็นจากผู้รับบริการ สามารถวัดได้ 6 มิติย่อย คือ 1) ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของประชาชน 2) ความเสมอภาคในการให้บริการ 3) การให้บริการที่ตรงเวลา 4) การให้บริการอย่างพอเพียง 5) ความต่อเนื่องในการให้บริการ และ 6) ความก้าวหน้าในการให้บริการ

ในแนวคิดนี้มีฐานคติที่ว่า ผู้รับบริการมีความสามารถในการรับรู้ถึงการบริการที่ได้รับซึ่งแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป

ประการที่สาม แนวทางการวัดแบบวัตถุวิสัย เน้นการวัดที่การให้บริการสาธารณะของผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการสามารถวัดได้จากหลักการ ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพการให้บริการ โดยวัดจากการเปรียบเทียบระหว่างผลผลิตที่เกิดขึ้นกับปัจจัยนำเข้าในเชิงปริมาณและเปรียบเทียบกับความพึงพอใจของประชาชน และ 2) ประสิทธิผลของการให้บริการ วัดจากการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานและความสามารถในการตอบสนองความต้องการของประชาชน

นากามูระ และสมอลวูด (Nakamura & Smallwood, 1980 : 146-151)ได้เสนอเกณฑ์ในการวัดหรือประเมินผลความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ 5 ประการ คือ

1. เกณฑ์การบรรลุเป้าหมายของนโยบาย เป็นการพยายายวัดผลที่มองเห็นได้ว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นบรรลุเป้าหมายของนโยบายหรือไม่ ซึ่งมักจะอาศัยวิธีการเชิงปริมาณมาวัดผลผลิตเพื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. เกณฑ์ประสิทธิภาพ เป็นการประเมินคุณภาพของการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย มักใช้กับกรณีซึ่งผลผลิตของนโยบายที่ไม่ชัดเจน เช่น นโยบายด้านการป้องกันประเทศ นโยบายด้านความปลอดภัย เป็นต้น

3. เกณฑ์ความพึงพอใจ เป็นการพิจารณาถึงความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบาย โดยพิจารณาจากเสียงสนับสนุนให้การดำเนินนโยบายนั้นมีมากขึ้นหรือลดลง

4. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการของลูกค้า เป็นการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ ซึ่งเหมาะกับหน่วยงานที่ให้บริการประชาชน

5. เกณฑ์การดำรงอยู่ของระบบ เป็นการพิจารณาถึงความสอดคล้องภายในองค์การ พิจารณาดูจากการใช้ทรัพยากรขององค์การ

บาร์แดช (Bardach, 1977 : 3)ได้อธิบายเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย โดยความล้มเหลวของการนโยบายไปปฏิบัติมองได้ 3 ประเด็น คือ

1. การบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

2. ความล่าช้าของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อเปรียบเทียบกับแผนงานหรือโครงการ

3. ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานมากเกินไป

วิลเลี่ยม ดันน์(William N. Dunn, 1981 : 125-127) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินผลโครงการออกเป็น 6 เกณฑ์ คือ ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ความพอเพียง (Adequacy) ความเป็นธรรม (Equity) ความเสมอภาค (Equality) และการตอบสนองความต้องการหรือความพอใจ (Satisfaction)

1. ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ขอบเขตของการที่นโยบายได้รับประโยชน์ต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งการได้รับผลประโยชน์ข้างเคียงอื่นๆ ที่ไม่ได้คาดผลไว้ ดังนั้น การพิจารณาว่าผลของนโยบายนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงไร พิจารณาได้จากผลลัพธ์เช่น รัฐบาลมีนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ทำให้สถิติผู้ค้ายาเสพติดลดลง หรือสถิติผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดน้อยลง เป็นต้น

2. ประสิทธิภาพ (Efficiency) วัดได้จากความพยายามหรือพลัง (Effort) ที่ใช้ไปในการกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้บรรลุประสิทธิผล ประสิทธิภาพเป็นเรื่องเหตุผลทางเศรษฐกิจ (Economic Rationality) คือ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลกับความพยายาม หรือพลังที่ต้องใช้ไป วัดในรูปของค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน

3. ความพอเพียง (Adequacy) หมายถึง ความพอใจที่นโยบายสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนต้องมีประสิทธิผลสูงสุดในงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด

4. ความเป็นธรรม (Equity) เป็นการให้บริการสาธารณะแก่คนส่วนใหญ่ที่เสียเปรียบหรือด้อยโอกาสในสังคมเกณฑ์ เกี่ยวข้องกับหลักเหตุผลทางกฎหมายและสังคม จากการดำเนินนโยบาย ต้องคำนึงถึงการจัดสรรผลประโยชน์หรือการให้บริการต่างๆ อย่างเป็นธรรม

5. ความเสมอภาค (Equality) ของนโยบาย หมายถึง โอกาสที่จะทำให้ทุกคนได้รับบริการของรัฐเท่าเทียมกัน

6. การตอบสนองความต้องการหรือความพอใจ (Satisfaction) การวัดความสำเร็จของนโยบาย บางกรณีพบว่า นโยบายมีประสิทธิผล มีประสิทธิภาพ มีความพอเพียง เป็นธรรมแต่ขาดการตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือตอบสนองความต้องการของคนบางกลุ่มเท่านั้น

มิลเล็ต (Millett, 1954 : 397) กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของการบริการคือ การสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชน โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจดังนี้คือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐ ประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน

2. การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะจะต้องตรงเวลา ไม่สร้างความไม่พึงพอใจแก่ประชาชน

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการต้องมีลักษณะจำนวนการให้บริการ หรือสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) หมายถึง การให้บริการอย่างต่อเนื่อง เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) หมายถึง การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการมากขึ้นภายใต้ทรัพยากรเท่าเดิม

แคทซ์ และคานห์ (Katz and Kahn, 1978 : 5) ได้เสนอความเห็นว่าหลักการสำคัญของการบริการลูกค้าที่ควรปฏิบัติทั้งในองค์การของรัฐบาลและเอกชนควรยึดหลักปฏิบัติดังนี้

1. การติดต่อเฉพาะงาน (Specificity) หมายถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างลูกค้ากับหน่วยงานจำกัดเฉพาะเรื่องงานเท่านั้นพนักงานไม่ควรนำเรื่องส่วนตัวนอกเหนือจากหน้าที่มาเกี่ยวข้องด้วย

2. ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน (Universality) หมายความว่า พนักงานจะต้องปฏิบัติต่อลูกค้าโดยความเป็นธรรมไม่ถือเขาถือเราให้บริการตามลำดับ

3. การวางตนเป็นกลาง (Affective Neutrality) หมายถึง พนักงานจะต้องให้บริการลูกค้าด้วยเหตุผลและใช้หลักการความถูกต้องไม่ขู่ตะคอกหรือหาเหตุชวนวิวาทกับลูกค้า

จอห์น แคมป์เบลล์ (John Campbell, 1977 : 36-45) ได้สรุปตัวเกณฑ์และการวัดประสิทธิผลขององค์การ ดังนี้ คือ1) ประสิทธิผลรวม 2) ประสิทธิภาพ 3) ความพอใจในงาน 4) ความสามารถในการปรับตัว 5)ความมั่นคง 6) การจูงใจและ 7) การเติบโตขององค์การ

รอบบิน (Robbin, 1997 : 46-49) ได้เสนอเกณฑ์การวัดประสิทธิผลองค์การที่ครอบคลุมเกณฑ์ต่างๆ ตามลักษณะของผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) การวัดผลทางการเงิน 2) ผลผลิต 3) ความเจริญเติบโตขององค์การ 4) ความพึงพอใจของผู้รับบริการ 5) คุณภาพของสินค้า 6) ความยืดหยุ่น 7) ความก้าวหน้าและความพึงพอใจของบุคลากรและ 8) การให้การยอมรับทางสังคม

เคลลี่ และโพแวล (Kelly, McDaid and Powell, 2005 : 48-52) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลของการบริการสุขภาพของภาครัฐ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริการด้านสุขภาพมีประสิทธิผล คือ การให้บริการอย่างใกล้ชิด การอำนวยความสะดวกในการให้บริการ ความพร้อมด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ด้านความพอเพียงของเจ้าหน้าที่และทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการให้บริการ และผลการศึกษา พบว่า การให้บริการแก่ประชาชนจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีการบริการที่ดี มี

การจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิผล คือ มีการติดตามผลการใช้งบประมาณในการให้บริการแก่ประชาชนและคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการ

สำหรับการศึกษาตัวแบบการจัดบริการสาธารณะโดย Peterson, Prasse, Shinn, and Swerdik (as cited in Jimerson, Burns, & Van Derheyden, 2007 : 290 อ้างถึงใน ศุภณัฏฐ์ ทรัพย์นาวิน, 2554 : 34-35) ได้ทำการศึกษาตัวแบบการจัดบริการสาธารณะ เพื่อปรับปรุงการจัดบริการสาธารณะไปถึงผู้ที่ยากจนที่สุด และกลุ่มที่ไม่มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอื่น ๆ ในสังคม เพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิผล โดยการใช้ตัวชี้วัดความช่วยเหลือในสิ่งของที่ตรงกับความต้องการและเป็นตัวแบบในการพัฒนาการส่งบริการภาครัฐ โดยประเทศแอฟริกาใต้ใช้เป็นวิธีการยกระดับระดับการบริการ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม (Participation) ของประชาชนในกระบวนการให้บริการภาครัฐ
2. ประชาชนมีสิทธิในการเสนอแนะแนวทางในการจัดบริการสังคมภาครัฐ
3. ประชาชนมีสิทธิที่จะร่วมตัดสินใจในการออกแบบนโยบายและจัดการทรัพยากรท้องถิ่นที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
4. การเข้าถึงบริการ การพัฒนาการบริการสังคมควรจะให้บริการกลุ่มเป้าหมายที่เดือดร้อนไม่ว่าจะเป็นตัวบุคคลหรือกลุ่ม
5. ความเสมอภาค (Equity) การจัดสรรทรัพยากรควรขึ้นอยู่กับความต้องการและภาวะที่บุคคลหรือกลุ่มประสบปัญหา
6. ความโปร่งใส (Transparency) ประชาชนควรได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริการ
7. ตรวจสอบได้ (Accountability)
8. ความเพียงพอของทรัพยากร (Appropriateness)
9. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Efficiency and effectiveness) การบริการควรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด
10. ความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ความรับผิดชอบร่วมกันของภาครัฐ ประชาสังคมและภาคเอกชน
11. การบูรณาการทางสังคม (Social integration) นโยบายและโครงการควรส่งเสริมความเป็นธรรมในสังคม
12. ความยั่งยืน (Sustainability) กลุ่มเป้าหมายได้รับบริการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

นภดล ร่มโพธิ์ (2552 : 5) กล่าวว่า องค์กรควรจะต้องมีระบบการวัดผลการปฏิบัติงานซึ่งเป็นตัววัดผลที่ครอบคลุมในทุกเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. วัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ
2. วัดผลกลยุทธ์หรือการบรรลุเป้าหมาย
3. วัดการเจริญเติบโตขององค์การ
4. วัดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
5. วัดคุณภาพสินค้าและวัดผลทางการเงิน
6. วัดประสิทธิภาพ
7. ศักยภาพขององค์การในอนาคต

กุลธน ธนาพงศธร (2535 : 303-304) เห็นว่าหลักการให้บริการได้แก่

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมดมิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ

2. หลักความสม่ำเสมอการให้บริการนั้นๆต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอมิใช่ทำๆหยุดๆตามความพอใจของผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงาน

3. หลักความเสมอภาคบริการที่จัดขึ้นนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่นๆอย่างเห็นได้ชัด

4. หลักประหยัดค่าใช้จ่าย

5. หลักความสะดวกบริการแก่ผู้รับบริการต้องเป็นไปในลักษณะที่ปฏิบัติได้ง่ายสะดวกสิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนักทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาวะยุ่งยากใจให้แก่ผู้บริหารหรือผู้ใช้บริการมากจนเกินไป

สรุปจากการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติของนักวิชาการ ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อค้นพบได้ดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

นักวิชาการ/นักวิจัย	ข้อค้นพบ
Friedlander and Pickle (1968 : 289-304)	1.ความสามารถในการตอบสนองความต้องการ
	2.ความเสมอภาคในการให้บริการ
	3.การให้บริการที่ตรงเวลา
	4.การให้บริการอย่างพอเพียง
	5.ความต่อเนื่องในการให้บริการ
	6.ความก้าวหน้าในการให้บริการ
Nakamura & Smallwood (1980 :146-151)	1.การบรรลุเป้าหมาย
	2.ผลผลิตและประสิทธิภาพ
	3.ความพึงพอใจของประชาชน
	4.ตอบสนองความต้องการ
	5.การคงอยู่ของระบบ
Bardach (1977 : 3)	1.การบรรลุวัตถุประสงค์
	2.ความสามารถในการพัฒนา
	3.การวัดผลทางการเงิน
William N. Dunn (1981 :125-127)	1.ประสิทธิผล (Effectiveness)
	2.ประสิทธิภาพ (Efficiency)
	3.ความพอเพียง (Adequacy)
	4.ความเป็นธรรม (Equity)
	5.ความเสมอภาค (Equality)
	6.ความพึงพอใจ (Satisfaction)
Millett (1954 : 397)	1.การให้บริการอย่างเสมอภาค
	2.การให้บริการที่ตรงเวลา
	3.การให้บริการอย่างเพียงพอ
	4.การให้บริการอย่างต่อเนื่อง
	5.การให้บริการอย่างก้าวหน้า

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

นักวิชาการ/นักวิจัย	ข้อค้นพบ
Katz and Kahn (1978 : 5)	1.เสมอภาคเท่าเทียมกัน
	2.การวางตนเป็นกลาง
John Campbell (1977 : 36-45)	1. ประสิทธิผลรวม
	2. ประสิทธิภาพ
	3. ความพอใจในงาน
	4. ความสามารถในการปรับตัว
	5.ความมั่นคง
	6. การจูงใจ
	7. การเติบโตขององค์การ
Kelly, McDaid and Powell (2005 : 48-52)	1. หลักการบริการที่ดี
	2. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ
	3. หลักการบรรลุวัตถุประสงค์
Robbin (1997: 46-49)	1.การวัดผลทางการเงิน
	2.ผลผลิต
	3.ความพึงพอใจของผู้รับบริการ
	4.การให้การยอมรับทางสังคม
	5.ความยืดหยุ่น
	6.คุณภาพของสินค้า
	7.ความพึงพอใจของบุคลากร
	8.การเจริญเติบโตขององค์การ
Jimerson, Burns& Van Derheyden	1.การมีส่วนร่วมของประชาชน
(2007 : 290)	2.หลักความเสมอภาค
	3.หลักความโปร่งใส ตรวจสอบได้
	4.หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล
	5.หลักความเพียงพอ
	6.หลักความต่อเนื่องและยั่งยืน

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

นักวิชาการ/นักวิจัย	ข้อค้นพบ
นภดล ร่มโพธิ์ (2552 : 5)	1.ความพึงพอใจของผู้รับบริการ 2.วัดผลทางการเงิน 3.ประสิทธิภาพ 4.วัดผลกลยุทธ์หรือการบรรลุเป้าหมาย 5.วัดคุณภาพสินค้าหรือบริการ 6.การพัฒนาบุคลากร 7.วัดศักยภาพขององค์การในอนาคต 8.การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
กุลธนธนาพงศธร (2535 : 303-304)	1. หลักตอบสนองความต้องการ 2. หลักความสม่ำเสมอ 3. หลักความต่อเนื่อง 4. หลักความเสมอภาค 5. หลักการประหยัดค่าใช้จ่าย 6. หลักความสะดวกในการบริการ

(จากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย)

จากแนวคิดวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยสรุปมิติการวัดความสำเร็จในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติได้ 3 มิติ ที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัย ดังนี้

1. ด้านความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ความพึงพอใจในการบริการ และการตอบสนองความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี

2. ด้านความต่อเนื่องของนโยบายหมายถึง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติมีความต่อเนื่องเหมาะสมกับสภาพการณ์ของเรือนจำกลางเพชรบุรี

3. ด้านความเสมอภาคของนโยบายหมายถึง การดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในเรือนจำกลางเพชรบุรี โดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน ถูกต้องตามหลักกฎหมายระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด

ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล

ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ได้อธิบายสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในประเทศไทย พบว่า การจับกุมคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากปี 2549 จำนวน 83,334 คดี ผู้ต้องหา 92,162 คน และในปี 2553 จำนวน 171,198 คดี ผู้ต้องหา 186,332 คน เช่นเดียวกับจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษา เพิ่มขึ้นจาก 50,180 คนในปี 2549 เป็น 115,347 คนในปี 2553 ซึ่งปัญหายาเสพติดส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยปัจจัยเงื่อนไขที่ทำให้ปัญหายาเสพติดยังคงอยู่และขยายตัวรุนแรง ได้แก่ 1) ความอ่อนแอของสถาบันสังคมและครอบครัว 2) ปัจจัยค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในการเที่ยวสถานบันเทิง สถานบริการ หอพัก แหล่งมั่วสุมต่างๆแนวโน้มเป็นกลุ่มเยาวชนและวัยแรงงานมากขึ้น โดยอายุมีแนวโน้มลดลงเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี 3) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนเป็นเหยื่อของยาเสพติด 4) ความมั่นคงตามแนวชายแดนที่มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นแหล่งผลิตยาเสพติด 5) การลับลอบผลิตและนำเข้ายาเสพติดจากต่างประเทศ 6) วิกฤติการณ์การเมืองและความสมานฉันท์ของคนในชาติ วิกฤติด้านเศรษฐกิจโลก อาชญากรรมมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จากสถานการณ์ปัญหายาเสพติดดังกล่าว รัฐบาลจึงตระหนักถึงปัญหายาเสพติดจึงกำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ (ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด, 2554 : 1-5)

กรอบความคิดการดำเนินยุทธศาสตร์

1. การแก้ไขปัญหาและพลิกสถานการณ์ให้สามารถเอาชนะยาเสพติดจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนจนเกิดเป็นพลังแผ่นดิน ซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขสำคัญลำดับแรกในการเอาชนะยาเสพติด

2. การแก้ไขปัญหายาเสพติดต้องตัดวงจรปัญหาที่สำคัญ 3 วงจร ได้แก่ การลดปัญหาการผลิต การค้ายาเสพติด การลดปัญหาผู้เสพผู้ติด การแก้ไขกลุ่มเสี่ยงและป้องกันมิให้เกิดผู้เสพติดรายใหม่

3. ความยั่งยืนของการเอาชนะยาเสพติดอยู่ที่ความเข้มแข็งของหมู่บ้าน ชุมชน ที่จะสามารถเฝ้าระวัง ดูแลและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่องในระยะยาว ซึ่งความเข้มแข็งของหมู่บ้านหรือชุมชนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการเอาจริงเอาจังในระดับพื้นที่ โดยการบูรณาการการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานองค์กรทุกระดับทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน และท้องถิ่น

4. การปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์มุ่งลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดจนไม่กระทบความเดือดร้อนและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในทุกพื้นที่โดยดำเนินงานตาม

มาตรการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับเป้าหมายและทิศทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 – 2559) และการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล (แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555-2558 : 14-15)

เป้าหมายการปฏิบัติการ

เพื่อให้บรรลุผลการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดของประเทศ รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายที่สำคัญที่ต้องดำเนินการ โดยพื้นที่เป้าหมายที่สำคัญที่มีสถานะของปัญหายาเสพติดในเกณฑ์สูงที่ต้องเร่งและลดระดับความรุนแรง ประกอบด้วย พื้นที่กรุงเทพมหานคร จากสถานะที่เป็นพื้นที่การค้าและแพร่ระบาดมากที่สุดของประเทศ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคเหนือ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน จากสถานะที่เป็นพื้นที่ด่านหน้าสกัดกั้นยาเสพติด ที่มีปริมาณการลักลอบนำเข้ายาเสพติดมากที่สุด และพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดยะลา นราธิวาส ปัตตานี ซึ่งเป็นพื้นที่ปัญหาด้านความมั่นคงที่มีปัญหาเกี่ยวเนื่องกับยาเสพติด นอกจากนี้การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดจากหมู่บ้านหรือชุมชน ด้วยการนำเข้าบำบัดรักษาให้มากขึ้น เน้นการปราบปรามกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดรายสำคัญ ลดจำนวนเครือข่ายยาเสพติดโดยให้ทุกจังหวัดดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด รวมถึงดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและดำเนินการต่อผู้ต้องขังในเรือนจำที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด

แนวทางการปฏิบัติ

เพื่อลดระดับปัญหายาเสพติดของประเทศและให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ให้ทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

แนวทางที่ 1 สร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติดโดยรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ กระตุ้นจิตสำนึกแก่พลังสังคมอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้านหรือชุมชน เฝ้าระวังปัญหายาเสพติด ให้พลังสังคมตระหนักในเรื่องยาเสพติดโดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หมู่บ้าน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างเห็นผลและเป็นรูปธรรม

แนวทางที่ 2 การแก้ไขปัญหาผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด โดยนำผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการรักษาในระบบบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ บำบัดรักษาระบบบังคับบำบัด และบำบัดรักษาในระบบต้องโทษ ซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการบำบัดรักษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทุกจังหวัดมีการติดตามช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ผ่านการบำบัดอย่างครบวงจร

แนวทางที่ 3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด โดยจัดกิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกสังกัดทั่วประเทศ และเฝ้าระวังต่อพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนนอกสถานศึกษาเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและลดอัตราผู้เสพรายใหม่

แนวทางที่ 4 การปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย โดยปราบปรามกลุ่มการค้ายาเสพติดระดับต่างๆ ในทุกจังหวัด ยึดทรัพย์สินเพื่อตัดวงจรทางการเงินของเครือข่ายการค้ายาเสพติดอย่างจริงจัง ลดการค้ายาเสพติดในเรือนจำให้มากที่สุด โดยปรับปรุงเรือนจำเป้าหมายให้เป็นเรือนจำความมั่นคงสูง ปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำ ติดตั้งอุปกรณ์ที่จำเป็นรองรับนักโทษที่มีพฤติการณ์ด้านยาเสพติด ปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

แนวทางที่ 5 สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังร่วมกันและสร้างระบบความมั่นคงบริเวณชายแดน

แนวทางที่ 6 การสกัดกั้นยาเสพติด โดยการสกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดน การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดน สร้างกองกำลังภาคประชาชนในหมู่บ้านเป็นกำลังเฝ้าระวังและป้องกันยาเสพติดในพื้นที่ร่วมกับภาครัฐ การพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ให้กับจุดตรวจ จัดกำลังเจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจให้เพียงพอ พัฒนาความพร้อมให้กับจุดตรวจ

แนวทางที่ 7 การบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยการพัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการในทุกระดับทั่วประเทศ เพิ่มความเข้มแข็งให้กับการบูรณาการในระดับพื้นที่ในทุกจังหวัด และมีการวางระบบอำนวยการบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษที่มีปัญหาด้านยาเสพติดอย่างรุนแรง

จากยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดดังกล่าว กรมราชทัณฑ์จึงกำหนดแผนปฏิบัติราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2555-2558 ขึ้นภายใต้พันธกิจหลักในการควบคุมผู้ต้องขังอย่างมืออาชีพ รวมทั้งการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ กรมราชทัณฑ์ ต้องเผชิญกับความท้าทายจากสภาพปัญหาที่สำคัญ เช่น ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลัง ปัญหาการค้ายาเสพติดในเรือนจำ ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว กรมราชทัณฑ์ยังคงต้องมุ่งมั่นจริงใจในการปรับปรุง แก้ไขปัญหาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบงานราชทัณฑ์ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและนโยบายกระทรวงยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ได้กำหนดนโยบายการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดรายใหญ่และเครือข่าย เพื่อทำลายและตัดวงจรการค้า ไม่ให้ใช้เรือนจำเป็นฐานบัญชาการเพื่อการค้ายาเสพติด ประกอบด้วย

1. เน้นการสร้างหรือปรับปรุงเรือนจำความมั่นคงสูงรองรับผู้ต้องขังรายสำคัญ เช่น ผู้ต้องขังคดียาเสพติดรายใหญ่ ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูง และผู้ต้องขังที่มีอิทธิพล โดยจะมีการนำ

เทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุม เช่น เครื่องตัดสัญญาณโทรศัพท์มือถือ เพื่อป้องกันการลักลอบใช้โทรศัพท์มือถือ สั่งและซื้อขายยาเสพติดในเรือนจำ ระบบโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อตรวจจับความเคลื่อนไหวและสังเกตพฤติการณ์ผู้ต้องขังรายสำคัญ การตรวจตรารักษาความปลอดภัยภายในและภายนอกเรือนจำ

2. กำหนดมาตรการปฏิบัติกับผู้ค้ารายใหญ่และเครือข่ายด้วยมาตรการควบคุมที่เข้มงวด ร่วมกับการตรวจค้น จู่โจม เพื่อค้นหายาเสพติดและสิ่งของต้องห้ามในเรือนจำอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งตรวจหาสารเสพติด ทั้งเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังตลอดจนยานพาหนะและสิ่งของในการเข้า-ออก เรือนจำอย่างจริงจัง เพื่อทำลายโอกาสและตัดวงจรการค้า ทั้งที่จะเกิดขึ้นภายในและภายนอกเรือนจำ และที่สำคัญข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ ต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกกรณี

3. ประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติและประสานงานด้านข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ เช่น สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ป.ป.ท.) รวมทั้งฝ่ายปกครองในพื้นที่ ในการสร้างระบบการสืบสวนและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อขยายผลการปราบปรามไปสู่องค์กรหรือผู้ร่วมขบวนการค้ายาเสพติดรายสำคัญ

4. ขยายผลการดำเนินงานโครงการ “เรือนจำสีขาว” ในเรือนจำและทัณฑสถานที่มีความพร้อมและให้มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง (แผนปฏิบัติราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ.2555-2558 : 58-67)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

แนวคิดทางอาชญาวิทยาในแต่ละสำนัก มีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดไว้แตกต่างกัน เมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้นในสังคม สังคมจะต้องมีวิธีการที่จะจัดการกับคนที่ทำผิดละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคม การที่สังคมจะจัดการกับผู้กระทำผิดนั้นแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนาและกฎระเบียบทางสังคมของบ้านเมืองนั้นๆ การลงโทษผู้กระทำผิด มีที่มาจากทฤษฎีการลงโทษหลายทฤษฎี ซัทเทอร์แลนด์ และเครซซี่ (Sutherland and Cressey, 1966 : 308)ได้ให้คำจำกัดความเอาไว้ว่า “จะต้องเป็นการกระทำต่อบุคคลซึ่งอยู่ในสังคมโดยผู้มีอำนาจในสังคมนั้น และการลงโทษจะต้องก่อให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานแก่ผู้ถูกลงโทษตามรูปแบบและวิธีการที่กำหนดไว้” และนักทฤษฎีทางกฎหมายให้คำจำกัดความ

การลงโทษว่าประกอบด้วย การก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานหรือผลประการอื่นซึ่งไม่น่าพึงพอใจ กระทำต่อบุคคลที่ได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญาจงใจลงโทษโดยบุคคลอื่นอันมิใช่ตัวผู้ฝ่าฝืนกฎหมายเอง และเป็นการลงโทษโดยรัฐตามระบบกฎหมายที่ฝ่าฝืนโดยผู้กระทำความผิด(สุพจน์ สุโรจน์, 2548 : 141-144)

โดยสรุปการลงโทษต้องเป็นการก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่บุคคลผู้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา และการกระทำดังกล่าวนั้นกระทำโดยรัฐ

เฮอร์เบิร์ท แพคเกอร์ (Herbert L.Packers, 1982 :447-475) กล่าวถึงการลงโทษผู้กระทำผิดของสังคมตามทฤษฎีการลงโทษไว้ 2 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีลงโทษเพื่อการแก้แค้นทดแทนต่อผู้กระทำผิด (Rehabilitative Theory)

2. ทฤษฎีการลงโทษเพื่อป้องกันแบบอรรถประโยชน์ (Utilitarian Prevention Theory)

ลูเพิร์ท ครอส (Rupert Cross, 1981 : 135) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการลงโทษเช่นเดียวกัน คือ

1. ทฤษฎีแก้แค้นทดแทน (Rehabilitative Theory)

2. ทฤษฎีการลงโทษแบบอรรถประโยชน์ (Utilitarian Prevention Theory) ซึ่งมีที่มาจากแนวคิดของนักอาชญาวิทยาสำนักคลาสสิกอันครอบคลุมการยับยั้ง การป้องกันและการปรับปรุงผู้กระทำความผิด

ส่วนนักอาชญาวิทยาสำนักโพซิตีฟเสนอทฤษฎีการลงโทษเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด เพราะเหตุผลที่ว่าผู้กระทำความผิดเป็นผู้ป่วย จึงควรได้รับการแก้ไขฟื้นฟูมากกว่าการถูกลงโทษ และนักอาชญาวิทยาสำนักป้องกันสังคมเสนอทฤษฎีการลงโทษเพื่อคุ้มครองสังคมโดยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดและพัฒนาปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่ปลอดจากอาชญากรรม

ดังนั้น โดยสรุป ทฤษฎีการลงโทษมี 4 ทฤษฎีใหญ่ด้วยกันคือ

1. ทฤษฎีการลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทน (Retributive Theory/Just Dersts Theory)

มนุษย์อยู่รวมกันเป็นสังคม ย่อมจะมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ค่อยๆ พัฒนาจากวิถีประชา (Folk ways) มาเป็นขนบธรรมเนียมประเพณี กฎศีลธรรมและกฎหมายในที่สุด เพื่อควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม ทฤษฎีการลงโทษเพื่อการแก้แค้นทดแทน เป็นผลมาจากระบบการเมืองการปกครอง ศาสนาและระบบสังคมในสมัยอดีตที่ผู้มีอำนาจปกครอง จะใช้วิธีการลงโทษเพื่อการตอบแทนผู้กระทำผิดให้ได้รับโทษ ในลักษณะตาต่อตาฟันต่อฟัน มีใช้วิธีที่รุนแรง ทั้งการประหารชีวิต การลงทัณฑ์ทรมานด้วยรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สาสมกับความผิดที่ผู้นั้นได้กระทำลงไป และเพื่อให้ผู้กระทำผิดสารภาพและเพื่อให้รู้สำนึกถึงความผิดในการกระทำของตน ทฤษฎีนี้มีแนวคิด

ในการลงโทษว่า ผู้กระทำผิดมีเจตต์จำนงเสรี (Free Will) ในการที่จะคิดตัดสินใจ และกระทำการด้วยตนเอง ประกอบกับมนุษย์มีความสามารถในการใช้เหตุผล เมื่อตัดสินใจทำสิ่งใดลงไปจึงต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตนอย่างเต็มที่ เมื่อกระทำผิดจึงต้องรับผิดชอบต่อความผิดและสมควรได้รับโทษเจอรามี นิวแมน (Graeme Newman, 1978 : 13-35) เห็นว่า ปฏิกิริยาของสังคมที่มีต่อพฤติกรรมที่ขัดต่อกฎหมายในลักษณะแก้แค้นทดแทน เกิดขึ้นในสภาวะธรรมชาติของคน ปฏิกิริยาของสังคมต่ออาชญากรรมเป็นการกระทำต่อผู้ประทุษร้ายโดยสมาชิกหรือโดยกลุ่มหรือโดยรัฐ แยกได้ออกเป็น 2 ทฤษฎีคือ

1.1 ทฤษฎีการลงโทษโดยสัญชาตญาณ ทฤษฎีนี้ผู้กระทำความผิดที่ร้ายแรง เช่น ฆ่าคนตาย หรือทำร้ายร่างกาย จะถูกลงโทษโดยบุคคลที่ใกล้ชิดหรือเป็นญาติกับผู้เสียหาย ในลักษณะของการแก้แค้นและจะกระทำทันทีที่มีโอกาส โอกาสนี้จะสั้นหรือยาวเท่าไรก็ได้สุดแต่ผู้แก้แค้นจะสามารถแก้แค้นได้ สำหรับความผิดอื่น เช่น การเป็นพ่อมดหมอผี ก่อการกบฏ หรือต่อข้อห้ามทางเพศ เผ่าหรือกลุ่มชนจะเป็นผู้ลงโทษ โดยกำจัดให้พ้นไปจากสังคม ในบางสังคมผู้กระทำความผิดฐานกบฏจะถูกลงโทษประหารชีวิต 7 ชั่วโคตร และริบทรัพย์สินเป็นของรัฐ และในสังคมที่มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นใช้ การลงโทษตามกฎหมายนี้เป็นลักษณะการกระทำความผิดในระบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน อย่างไรก็ดี ทฤษฎีการลงโทษโดยสัญชาตญาณไม่เป็นที่ยอมรับของนักอาชญาวิทยา เช่น Sutherland เนื่องจากเห็นว่าการแก้แค้นเป็นวัฒนธรรมในแต่ละกลุ่มชนมากกว่าซึ่งมักไม่คงที่

1.2 ทฤษฎีการลงโทษเพราะผู้กระทำความผิดสมควรถูกลงโทษการลงโทษตามทฤษฎีนี้ไม่ใช่เป็นการแก้ไขปรับปรุงหรือแก้แค้นผู้กระทำผิด แต่ลงโทษเนื่องจากผู้กระทำผิดสมควรถูกลงโทษเพราะเหตุผลคือ เป็นการถูกต้องที่จะต้องได้รับโทษ เขาได้กระทำผิด โทษที่ลงแก่ตัวเขาก็เป็นการกระทำเช่นเดียวกันกับที่เขาได้กระทำกับผู้เสียหาย โทษจะต้องก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่เขาพอๆ กับที่เขาได้ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่ผู้เสียหาย มีความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดของเขากับความทุกข์ทรมานของโทษที่กำหนดไว้

โดยสรุป นักทฤษฎีการลงโทษเพื่อการแก้แค้นทดแทน ไม่ได้สนใจต่ออนาคตของผู้ถูกลงโทษหรือสังคม สนใจต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดในอดีตของผู้กระทำความผิดเพียงอย่างเดียว เมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้นไม่ว่าจะร้ายแรงมากน้อยเพียงใด ผู้กระทำผิดสมควรได้รับโทษตามนั้น

2. ทฤษฎีการลงโทษแบบอรรถประโยชน์ (Utilitative Theory)

นักอาชญาวิทยาสำนักคลาสสิก ซีซาร์เบ็คคาเรีย (CesareBeccaria, 1738-1794 อ้างถึงใน พรชัย ขันตี, 2553 : 56-59) และเจรามี เบนแธม (Jeremy Benthan, 1748-1832 อ้างถึงใน พรชัย ขันตี, 2553 : 60-62) เป็นผู้เสนอทฤษฎีการลงโทษแบบอรรถประโยชน์โดยมีหลักการเบื้องต้นว่า คนเรา

กระทำความผิดโดยเจตนา และก่อนจะลงมือกระทำ ก็ได้พิจารณาใคร่ครวญแล้วจึงลงมือทำ เพราะฉะนั้นรัฐจึงควรบัญญัติความผิดและโทษสำหรับความผิดอย่างชัดเจน เมื่อมีกฎหมายชัดแจ้งอย่างนี้แล้ว ผู้ที่ฝ่าฝืนย่อมจะถูกลงโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ทั้งนี้การลงโทษจะต้องทำอย่างรวดเร็ว แน่นอน เสมอภาคกันและรุนแรงตามโทษที่กำหนดไว้ การลงโทษดังกล่าวย่อมจะมีประโยชน์ต่อสังคมในด้านการลดอาชญากรรมและส่งเสริมให้คนทั่วไปเคารพกฎหมายทฤษฎีอรรถประโยชน์ยังแยกออกได้เป็นทฤษฎีการลงโทษย่อย 3 ทฤษฎี คือ

2.1 ทฤษฎีการลงโทษเพื่อป้องกันอาชญากรรม ตามทฤษฎีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้ผู้กระทำความผิดไม่กระทำความผิดอีกต่อไป การลงโทษเพื่อการป้องกันอาจกระทำโดยลงโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมอย่างถาวรหรือการป้องกันอาชญากรรมชั่วคราว เช่น จำคุก หรือกักขังไว้ในเรือนจำหรือในสถานที่กักขังในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ การจำคุกหรือกักขังจะไม่มีกิจกรรมเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนานิสัยหรือฝึกอาชีพเป็นการจำกัดอิสรภาพโดยเน้นการควบคุมและการรักษาความปลอดภัยเป็นหลัก

2.2 ทฤษฎีการลงโทษเพื่อยับยั้งอาชญากรรม แนวคิดของการลงโทษเพื่อยับยั้ง คือ ประสบการณ์การข่มขู่หรือตัวอย่างของการลงโทษ จะทำให้ผู้กระทำความผิดนั้นหรือประชาชนคนอื่นไม่กล้ากระทำความผิด การลงโทษยับยั้งมองไปในอนาคต ซึ่งแตกต่างจากการลงโทษเพื่อการแก้แค้นทดแทนซึ่งมองย้อนไปในอดีต ในทัศนะของซีซาร์ เห็นว่าเจตนาของการลงโทษไม่ควรจะเป็นการลงโทษทรมานทางกายหรือชดเชยอาชญากรรม แต่ควรเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้อื่นประกอบอาชญากรรมและเห็นด้วยว่าการลงโทษที่เป็นธรรมนั้นควรจะรุนแรงพอที่จะยับยั้งบุคคลอื่นๆ มิให้ประกอบอาชญากรรม

2.3 ทฤษฎีการลงโทษเพื่อปรับปรุงผู้กระทำความผิด เริ่มขึ้นจากการใช้เรือนจำเป็นที่ลงโทษ โดยนำหลักการขังเดี่ยวและการให้นักโทษพิจารณาความผิดที่ผ่านมาของตนเองจนเกิดความรู้สึกสำนึกผิด(penitence) ตามหลักคริสต์ศาสนา และแนวคิดนี้ได้นำไปใช้กับเยาวชนที่กระทำความผิดในสถานที่ควบคุมหรือสถานดัดสันดาน

โดยสรุปทฤษฎีอรรถประโยชน์ที่แยกเป็นทฤษฎีย่อย 3 ทฤษฎี คือ ป้องกัน ยับยั้ง และแก้ไขปรับปรุงของสำนักคลาสสิกก็ได้ถูกนำไปใช้ในระบบงานยุติธรรมต่างๆ ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด

การลงโทษเพื่อการแก้แค้นทดแทนและเพื่ออรรถประโยชน์มีข้อจำกัดหลายประการในทางด้านผลที่มีต่อผู้ต้องโทษ เช่น ทำให้ผู้เคยต้องโทษที่พ้นโทษไปแล้วคอยปกปิดพฤติกรรมชั่วของตน ประทับรอยบาปและแยกผู้ต้องโทษออกจากสังคม ผู้ต้องโทษรู้สึกเป็น

ปฏิปักษ์ต่อสังคมและในทางตรงกันข้าม การลงโทษไม่ป้องกันอาชญากรรม ไม่ใช่ค่าเสียหายแก่สังคมและไม่สร้างสรรค์บุคลิกภาพของผู้ต้องโทษตามที่สังคมต้องการ

3. ทฤษฎีการลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด (Rehabilitative Theory)

นักอาชญาวิทยาสำนักโพซิตีฟ ซีซาร์ ลอมโบรโซ (Cesare Lombroso, 1835-1905 อ้างถึงใน วัชรพล ประสานราชกิจ และสมชาติ สว่างเนตร, 2551 : 211-215) เห็นว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์หนึ่งในสังคม ผู้กระทำผิดอาจมิได้มีเจตนาที่จะกระทำผิดกฎหมาย การลงโทษควรมีเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้กลับตัวเป็นคนดี เพื่อไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมากระทำผิดซ้ำ รวมทั้งพยายามที่จะช่วยให้ผู้กระทำผิดกลับคืนสู่สังคมได้ตามปกติ จึงต้องมีการให้การเรียนรู้ การอบรม การฝึกอาชีพ ให้เพียงพอที่เขาจะใช้ในการดำเนินชีวิตได้ รวมทั้งพยายามช่วยให้ผู้กระทำผิดไม่รู้สึกมีปมด้อยจาการที่ได้รับการลงโทษไปแล้ว สำหรับการลงโทษตามทฤษฎีการลงโทษเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูประกอบด้วย การเลี่ยงไม่ให้ผู้กระทำผิดต้องประสบกับสิ่งที่ทำลายคุณลักษณะประจำตัวของเขาโดยให้ใช้วิธีการอื่นแทนการลงโทษจำคุกระยะสั้น การลงโทษต้องเหมาะสมกับการกระทำผิดเป็นรายบุคคล และให้มีการปรับปรุงการลงโทษระหว่างที่มีการคุมขัง

ทฤษฎีการลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดมีแนวคิดขั้นพื้นฐานว่า ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ป่วยหรือสังคมที่ผู้กระทำความผิดอยู่อาศัยเป็นสังคมที่ป่วย เพราะฉะนั้นการจะแก้ไขผู้กระทำความผิดให้เป็นคนดี ต้องมีขั้นตอนหลายขั้นตอน คือตรวจสอบหาสาเหตุของปัญหาวิเคราะห์สาเหตุ แก้ไขสาเหตุนั้น

วิธีการแก้ไขเน้นที่การแก้ไขเป็นรายบุคคลเป็นรายกลุ่มดังกล่าวมาแล้ว มีองค์ประกอบที่ใช้ในการแก้ไขฟื้นฟู 4 ประการด้วยกัน คือ

1. ผู้รับการแก้ไข (Client) เป็นใคร มีปัญหาอะไรเข้าใจปัญหาและร่วมมือในการแก้ไขปัญหาหรือไม่ ในที่นี้ผู้รับการแก้ไขอาจเป็นผู้ถูกคุมความประพฤติ นักโทษในเรือนจำหรือผู้ถูกพักการลงโทษ อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

2. ผู้แก้ไข (Change Agent) เป็นใครที่มีความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพมากน้อยแค่ไหน ในที่นี้ผู้แก้ไขอาจเป็นพนักงานคุมประพฤติ พนักงานราชทัณฑ์ พนักงานพักการลงโทษ จิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยาก็ได้แล้วแต่ว่าผู้รับการแก้ไขในข้อ 1 เป็นใคร

3. สถานที่แก้ไข (Correctional Setting) เป็นสถานที่อะไร เช่น บ้านของผู้กระทำความผิดหรือเรือนจำ แต่ละแห่งเอื้ออำนวยต่อการใช้วิธีการแก้ไขแบบใด

4. วิธีการแก้ไข (Correctional Methods) จะใช้วิธีการแก้ไขเป็นรายคนหรือรายกลุ่ม และถ้าจะใช้ทฤษฎีใดในหลายๆ ทฤษฎี เช่น ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีแก้ไขแบบครอบครัวหรือ

ทฤษฎีแก้ไขแบบกลุ่มที่มีผู้นำ เป็นต้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้รับการแก้ไขและสถานที่แก้ไข ซึ่งในปัจจุบันก็ยังไม่มีรายงานที่พบว่าวิธีการแก้ไขแบบใดเหมาะกับผู้กระทำความผิดประเภทใด

ปัญหาอีกประการหนึ่งในการนำวิธีการแก้ไขเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มไปใช้ในสถานที่ ควบคุม เช่น เรือนจำการใช้วิธีการดังกล่าวเกือบเป็นไปไม่ได้ เพราะเหตุผลคือ

1. จำนวนผู้ต้องโทษมีมากจนไม่อาจแก้ไขเป็นรายบุคคลได้
2. เจ้าหน้าที่แก้ไข ไม่ได้มีความรู้ในวิธีการแก้ไขและที่ร้ายยิ่งกว่านั้นคือ มักจะมีทัศนคติไปในด้านการลงโทษเพื่อแก้แค้นเป็นหลัก
3. สถานที่ไม่ได้ออกแบบไว้สำหรับการแก้ไขแต่ออกแบบไว้สำหรับการลงโทษ

4. ทฤษฎีการลงโทษเพื่อคุ้มครองสังคม(Social Protection Theory)

นักอาชญาวิทยาสำนักป้องกันสังคม (Social Defence School) ซึ่งมีฟิลิปโป กรามาติกา (Philipo Gramatica) และมาร์ค แอนเซล (Mark Ancel) เป็นผู้นำ มีทัศนะเกี่ยวกับอาชญากรรมเช่นเดียวกับ นักอาชญาวิทยาสำนักโพซิตีฟ แต่มีทัศนะในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด และแตกต่างไปจากนักอาชญาวิทยาสำนักคลาสสิกในแง่ที่เน้นการคุ้มครองสังคมโดยการแก้ไขปรับปรุงและอบรมบ่มนิสัยผู้กระทำความผิดมากกว่าการลงโทษ แนวความคิดนี้ได้พัฒนาเรื่อยมาจนเป็นสำนักป้องกันสังคม ในปัจจุบันนักอาชญาวิทยาสำนักนี้ให้ความสนใจดังนี้

1. บุคลิกภาพของผู้กระทำความผิด
2. กฎหมายอาญา
3. การควบคุมสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สังคมดีขึ้นและเพื่อป้องกันอาชญากรรม

แนวความคิดใหม่ของสำนักป้องกันสังคมมีดังนี้

1. ควรจะมีการมองวิธีการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งคุ้มครองสังคมจากอาชญากรรมมากกว่าการลงโทษผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคล
2. นำวิธีการคุ้มครองสังคมไปปฏิบัติโดยไม่ต้องอาศัยกฎหมายอาญา เพื่อทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อไป
3. ส่งเสริมให้ใช้ระบบการขัดเกลาทางสังคม เป็นรายบุคคลมากกว่าเป็นรายกลุ่มในการป้องกันอาชญากรรมและในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด
4. กฎหมายอาญาควรมุ่งคุ้มครองสิทธิของผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นคนไม่ว่าจะเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษ
5. การพิจารณาพิพากษาคดีอย่างมีมนุษยธรรม จะทำให้เข้าใจปรากฏการณ์ของอาชญากรรมและบุคลิกภาพของผู้กระทำความผิด โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์อีกด้วย

โดยสรุป การป้องกันสังคมตามทฤษฎีคุ้มครองสังคมแตกต่างจากการป้องกันตามทฤษฎีป้องกันของสำนักคลาสสิกที่เป็นการลงโทษ แต่การป้องกันตามทฤษฎีคุ้มครองสังคมของสำนักป้องกันสังคมเป็นการแก้ไขฟื้นฟู

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานราชทัณฑ์

การบริหารงานเรือนจำและทัณฑสถานเป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดกรมราชทัณฑ์ มีภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำความผิดที่อยู่ในความรับผิดชอบ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎหมายราชทัณฑ์ ในระยะแรกมุ่งปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดอย่างเข้มงวด และเน้นการลงโทษเพื่อให้คนกลัว มิได้มีการบริหารงานเรื่องดูแลสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังให้ถูกสุขลักษณะหรือมีการอบรมแก้ไขนักโทษแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อแนวความคิดในการลงโทษผู้กระทำความผิดเปลี่ยนจากการแก้แค้นทดแทนมาเป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มีการอบรมแก้ไขผู้ต้องขังเพื่อให้สามารถกลับคืนสู่สังคมโดยปกติและไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก การบริหารงานเรือนจำมีความยุ่งยากสลับซับซ้อน เนื่องจากเป็นงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น เจ้าพนักงานเรือนจำ ผู้ต้องขัง และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรือนจำ และนอกจากนี้ยังต้องเกี่ยวข้องกับการบริหารด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การบริหารระบบงานเรือนจำ การบริหารงานเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพย์สิน และอาคารสถานที่ของเรือนจำ ดังนี้ (ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์, 2548 : 23-25)

1. การบริหารงานเกี่ยวกับคน ซึ่งมีอยู่ 3 กลุ่ม คือ

1.1 เจ้าพนักงานเรือนจำ เริ่มตั้งแต่การสรรหาบุคคลเข้าทำงาน การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การส่งเสริมสนับสนุนให้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ปกครองบังคับบัญชาด้วยความยุติธรรม เอาใจใส่ในเรื่องสวัสดิการ เจ้าพนักงานเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การบริหารงานเรือนจำประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว หากเจ้าพนักงานมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรู้ความสามารถ ขยันหมั่นเพียรย่อมทำให้การบริหารงานเรือนจำประสบความสำเร็จมีเจริญก้าวหน้า

1.2 ผู้ต้องขัง การดูแลเอาใจใส่ให้ผู้ต้องขังมีความเป็นอยู่ที่ดีตามอัตภาพด้านเรือนนอนผู้ต้องขัง โรงเลี้ยง โรงครัว โรงงานฝึกวิชาชีพ โรงเรียนให้มีสภาพเหมาะสมต่อการอบรมแก้ไขผู้ต้องขัง

1.3 บุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรือนจำ ได้แก่ ทนายความ เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานสอบสวน พนักงานกงสุล ญาติผู้ต้องขัง บุคคลภายนอกที่เข้าศึกษาดูงานกิจการเรือนจำ และบุคคลภายนอกที่มีธุระเกี่ยวข้องกับเรือนจำ เช่น ผู้ว่าจ้างแรงงานผู้ต้องขังในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งภายในเรือนจำ ผู้ประมูลส่งอาหารผู้ต้องขัง ผู้ส่งสินค้าร้านสงเคราะห์ภายในเรือนจำ

เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่น ทั้งนี้กรมราชทัณฑ์ได้วางระเบียบปฏิบัติสำหรับบุคคลเหล่านี้ไว้ให้เรือนจำถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด บุคคลเหล่านี้มีส่วนทำให้การบริหารงานเรือนจำเป็นไปด้วยความยากลำบากมากขึ้น

2. การบริหารระบบงานเรือนจำ ประกอบด้วยงานหลัก 6 ด้าน ได้แก่

2.1 การบริหารงานทั่วไป อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารทั่วไป ได้แก่ การบริหารเกี่ยวกับงานธุรการ งานการเงินและบัญชี งานการเจ้าหน้าที่และสวัสดิการข้าราชการ งานรับเรื่องราวร้องทุกข์ งานประชาสัมพันธ์ และงานพัสดุอาคารสถานที่

2.2 การบริหารงานด้านทัณฑปฏิบัติ อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายทัณฑปฏิบัติ ได้แก่ งานทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง งานทัณฑปฏิบัติ งานจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

2.3 การบริหารงานควบคุมและรักษาการณ์ อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายควบคุมและฝ่ายรักษาการณ์ ได้แก่ งานควบคุม และงานรักษาการณ์

2.4 การบริหารงานการฝึกวิชาชีพ อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายฝึกวิชาชีพ ได้แก่ งานฝึกวิชาชีพ งานเงินทุนผลประโยชน์ งานวัสดุฝึกวิชาชีพ งานพาณิชย์ งานยานพาหนะ และงานสาธารณะนอกเรือนจำ

2.5 การบริหารงานการศึกษาอบรม อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ได้แก่ งานการศึกษา งานอบรมผู้ต้องขังและพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง

2.6 การบริหารงานสวัสดิการ อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายสวัสดิการผู้ต้องขัง ได้แก่ งานสูทกรรม งานเยี่ยมญาติ งานเงินฝากผู้ต้องขัง งานสังคมสงเคราะห์ งานสันทนาการและงานสุขาภิบาล

3. การบริหารเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพย์สินและอาคารสถานที่ของเรือนจำ

3.1 การบริหารงานเกี่ยวกับที่ดิน ได้แก่ การจัดหาที่ดิน การใช้ประโยชน์ในที่ดิน การบำรุงรักษาและการป้องกันการบุกรุกจากบุคคลภายนอก

3.2 การบริหารเกี่ยวกับทรัพย์สินของเรือนจำ ได้แก่ ทรัพย์สินที่เกิดจากงบประมาณแผ่นดินและทรัพย์สินที่เกิดจากเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการโดยเคร่งครัด

3.3 การบำรุงรักษา ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย มั่นคงแข็งแรงอยู่เสมอ

3.4 ปรับปรุงซ่อมแซมอาคารสถานที่ที่มีอยู่เดิมให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยมั่นคงเสมอ

โดยสรุป การบริหารงานเรือนจำเป็นงานที่มีความยุ่งยากซับซ้อน เกี่ยวข้องกับการบริหารทั้ง 3 ด้านข้างต้น อีกทั้งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถและมีความเข้าใจในการบริหารงานในทุกๆ ด้าน เพื่อให้การบริหางานเรือนจำประสบแต่ผลสำเร็จ

การสังเคราะห์กรอบแนวคิดจากวรรณกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมของนักวิชาการต่าง ๆ ในเรื่อง แนวคิดการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตัวปัจจัยที่สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัย ประกอบด้วย แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น(Van Meter and Van Horn, 1975 : 445-488) กล่าวว่า นโยบายต้องมีวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรมและมีมาตรฐานที่ชัดเจน เพื่อให้สะดวกต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน แมซมาเนียน และซาบาเตียร์(Mazmanian and Sabatier,1989 : 20-39) กล่าวว่า การที่นโยบายจะได้รับการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นๆ ด้วย เพรสแมน และวิลดัฟสกี้ (Pressman and Wildavsky, 1973 : 3)ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านความชัดเจนของเป้าหมายส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายการสร้างงานแก่ชนกลุ่มน้อยในเมืองโอ๊คแลนด์ไปปฏิบัติ เจมส์ซอร์ก (Sorg, 1983 : 391-406) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า พฤติกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติแบบตั้งใจทำและทำตามได้สำเร็จ จะส่งผลต่อการการบรรลุเป้าหมายของนโยบายมากที่สุด วรเดช จันทรศร (2554 : 129-146) กล่าวถึง ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผลยึดฐานคติที่ว่านโยบายหรือโครงการที่ประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน กล้า ทองขาว (2548 : 202-207) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านความชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550 : 101-118)กล่าวว่า ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจนไม่คลุมเครือ สอดคล้องกับ มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226) กล่าวว่า ปัจจัยด้านความเข้าใจและเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผล อุทัย เลาหวิเชียร (2543 : 313-315) กล่าวว่า เป้าหมายของนโยบายหรือมาตรการที่มีความชัดเจน ไม่สลับซับซ้อนเป็นปัจจัยที่ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปสู่ปฏิบัติ ทวีศักดิ์ จันทรโชติ (2549 : 65) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติของตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 จังหวัดสงขลาอยู่ในระดับ

มากนนทพัฒน์ สิงห์ประยูร (2548 : 80-81) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายการต่อสู่เพื่อเอาชนะยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับมาก

ตามแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมา ผู้วิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ระหว่างปัจจัยด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังแสดงในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

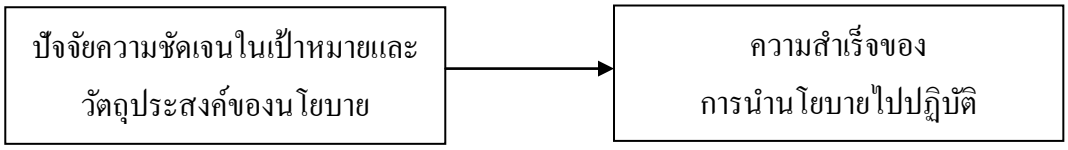

2. สมรรถนะของหน่วยงาน ได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัย ประกอบด้วย จอร์จ ซี เอ็ดเวิร์ด (Geoge C. Edwards, 1980 : 148) กล่าวว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างระบบราชการมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติเนื่องจากโครงสร้างระบบราชการที่มีขนาดใหญ่และซับซ้อน โรเบิร์ตเซบบลิง (Robert H.Sebling, 1977)ได้ศึกษาวิจัย พบว่า สาเหตุสำคัญในการดำเนินนโยบายด้านความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับกรมสวัสดิการสังคมในประเทศสหรัฐอเมริกาเกิดความล้มเหลวเนื่องจากปัญหาด้านลักษณะโครงสร้างขององค์การ ฮ็อกวูด และกันน์ (Hogwood and Gunn, 1984 : 23) กล่าวว่า แนวทางการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติที่สำคัญแนวทางหนึ่งคือการศึกษาลักษณะโครงสร้างขององค์การ พบว่า ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ วรเดช จันทรศร (2554 : 129-146) กล่าวถึง ตัวแบบด้านการจัดการที่มุ่งเน้นสมรรถนะขององค์การ เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับโครงสร้างองค์การที่เหมาะสม ทวีศักดิ์ จันทรโชติ (2549 : 65) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติของตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 จังหวัดสงขลาอยู่ในระดับปานกลาง ยุทธภูมิ จิตภักดี (2553 : 121-125) กล่าวถึงปัญหาด้านสมรรถนะขององค์การมีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

ตามแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมา ผู้วิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ระหว่างปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังแสดงในภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

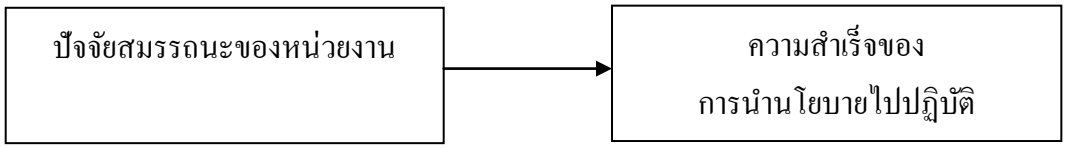

3. ความพร้อมด้านทรัพยากร ได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัย ประกอบด้วย แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975 : 445-488) กล่าวว่า ทรัพยากรของนโยบายเช่น เงินหรือสิ่งจูงใจต้องมีอย่างเพียงพอ แมซมาเนียน และซาบาเตียร์ (Mazmanian and Sabatier, 1989 : 20-39) กล่าวถึงความสามารถของนโยบายในการวางโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติได้แก่ การจัดสรรทรัพยากรทางการเงินตอนเริ่มต้น จอร์จ ซี เอ็ดเวิร์ด (Geoge C. Edwards, 1980 : 148) เห็นว่า ทรัพยากรที่สำคัญ เช่น บุคลากร ความชำนาญ สารสนเทศ สถานปฏิบัติงาน เครื่องมือ งบประมาณ ต้องมีอย่างเพียงพอ โรเบิร์ต เซบบลิง (Robert H.Sebling, 1977) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ทรัพยากรของหน่วยงานเช่น คน เงิน เป็นตัวแปรที่สำคัญในการทำให้นโยบายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานประสบผลสำเร็จ วรเดช จันทรศร (2554 : 129-146) ตัวแบบการจัดการกล่าวถึง นโยบายที่ประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับ ความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้และงบประมาณที่เพียงพอ เช่นเดียวกับ ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550 : 101-118)ที่เห็นว่าปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับความพอเพียงของทรัพยากรรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226)กล่าวว่า เวลาและทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานเป็นปัจจัยที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผล เช่นเดียวกับ อุทัย เลาหวิเชียร และนนทพัฒน์ สิงห์ประยูร (2548 : 80-81) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบายการต่อสู่เพื่อเอาชนะยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง

ตามแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมา ผู้วิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ระหว่างปัจจัยความพร้อมด้านทรัพยากรกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังแสดงในภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยความพร้อมด้านทรัพยากรกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

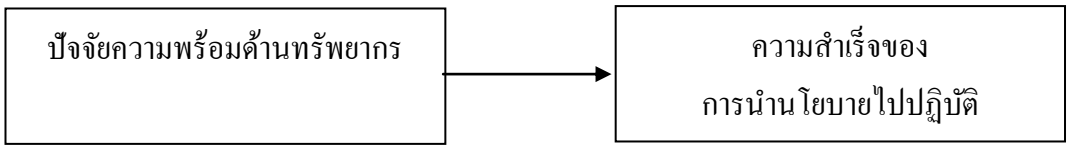

4. สภาพแวดล้อมทางสังคม ได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัย ประกอบด้วย แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975 : 445-488) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญในฐานะที่เป็นตัวแปรสภาพแวดล้อมของผลผลิตนโยบาย เช่นเดียวกับ โรเบิร์ต เซบบลิง (Robert H. Sebling, 1977)กล่าวว่า สาเหตุสำคัญของความล้มเหลวในการดำเนินนโยบายเกิดจากความไม่เข้าใจถึงสภาพแวดล้อมภายนอก และรูปแบบการบริหารฮ็อกวูด และกันน์ (Hogwood and Gunn, 1984 : 23) ได้ศึกษาแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ลักษณะโครงสร้างขององค์การและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การ ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ อุทัย เลาหวิเชียร (2543 : 313-315) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคมเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตามแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมา ผู้วิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังแสดงในภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

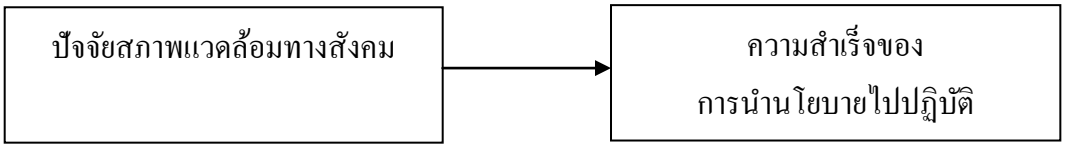

5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัย ประกอบด้วย จอร์จ ซี เอ็ดเวิร์ด (Geoge C. Edwards, 1980: 148) กล่าวว่า ปัจจัยด้านกฎระเบียบที่ล่าช้าและไม่ได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ แอ็ททีเวลล์ และเกอร์สไตน์ (Attewell and Gertein, 1979 : 311-327) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ทำให้การรักษาผู้ติดยาเสพติดประสบความสำเร็จมาจากการกำหนดกฎระเบียบในการปฏิบัติอย่างเข้มงวด เรืองวิทย์ เกตุสุวรรณ (2551 : 7) กล่าวถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติว่าเป็นกิจกรรมของรัฐบาลที่อยู่ในรูปของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของรัฐ ยุทธภูมิ จิตภักดี (2553 : 121-125) ได้

ศึกษาวิจัยพบว่า ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เป็นปัญหาที่สำคัญของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางคลองเปรม

ตามแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมา ผู้วิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ระหว่างปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังแสดงในภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

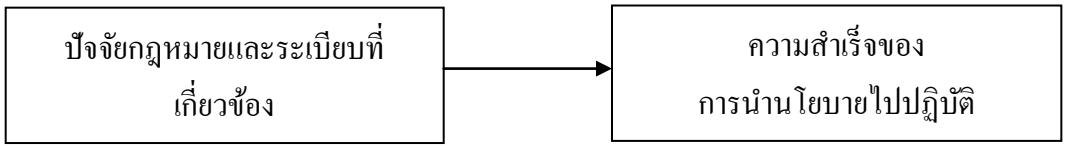

6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัย ประกอบด้วย แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975 : 445-488) กล่าวว่า การสนับสนุนจากสื่อมวลชนตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป จะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการผลักดันให้นโยบายนั้นประสบผลสำเร็จเพรสแมน และวิลดัฟสกี้ (Pressman and Wildavsky, 1973 : 3) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า จำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วมจำนวนมากในการนำนโยบายการสร้างงานของคนกลุ่มน้อยไปปฏิบัติมีความยากลำบากในการประสานกิจกรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โรเบิร์ตเซบบลิง (Robert H. Sebling, 1977) กล่าวว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายด้านความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับกรมสวัสดิการสังคมต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเป็นสำคัญ วรเดช จันทรศร (2554 : 129-146) กล่าวถึง ตัวแบบทางการเมืองที่เชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนจากนักการเมือง สื่อมวลชน กลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ กล้า ทองขาว (2548 : 202-207) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรต่างๆ ความร่วมมือจากประชาชน สื่อมวลชนในการช่วยเหลือ สนับสนุนเพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550: 101-118) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ยิ่งมีมากเท่าใด ย่อมเกิดปัญหาเรื่องการประสานงานและการตัดสินใจมากเท่านั้น มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลย่อมต้องมีหน่วยงานอื่นเข้ามาสัมพันธ์เกี่ยวข้องในลักษณะการพึ่งพา การติดต่อสื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงานต้องมีระบบบริหารจัดการที่มี

ประสิทธิภาพ อุทัย เลาหวิเชียร (2543 : 313-315) กล่าวถึง การสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติและจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทวีศักดิ์ จันทรโชติ (2549 : 65) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 พบว่า ปัญหาด้านประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสำคัญไม่สนับสนุนด้านนโยบาย เช่นเดียวกันกับ ญาณกร ตรีเทพา และนนทพัฒน์ สิงห์ประยูร (2548 : 80-81) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารและการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ของนโยบายการต่อสู่เพื่อเอาชนะยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับมาก

ตามแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมา ผู้วิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ระหว่างปัจจัยด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังแสดงในภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างปัจจัยด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

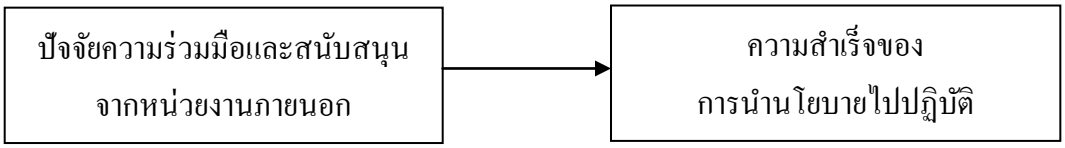

ส่วนการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้ 3 มิติ ที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ด้านความพึงพอใจ ได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัย ประกอบด้วย ไฟรด์แลนเดอร์ และพิคเคิล (Friedlander and Pickle, 1968 : 289-304) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของความมีประสิทธิผล คือ ความมากน้อยของการมีองค์การตอบสนองต่อความต้องการของสังคม เน้นที่หน่วยงานสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ไม่ใช่เพียงเชิงปริมาณ แต่ครอบคลุมถึงคุณภาพ ความรวดเร็วและสัมพันธภาพที่ดี เช่นเดียวกับ นากามูระและสมอลวูด (Nakamura & Smallwood, 1980 : 146-151) ที่กล่าวว่า การวัดผลหรือประเมินผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถวัดได้จากการตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ โดยมีเสียงสนับสนุนให้ดำเนินนโยบายนั้นมีมากขึ้นหรือลดลง สอดคล้องกับ วิลเลี่ยม ดันน์ (William N. Dunn, 1981 : 125-127) ที่กล่าวว่า ความพอเพียงหรือความพึงพอใจที่นโยบายสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ต้องมีประสิทธิภาพสูงสุดในงบประมาณ

ที่มีอยู่อย่างจำกัด เคลลี่ และโพแวล (Kelly, McDaid, and Powell, 2005 : 48-52) ได้ศึกษา พบว่า การให้บริการแก่ประชาชนจะประสบความสำเร็จได้ ต้องมีการใช้บริการที่ดี สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย สอดคล้องกับความเห็นด้านความพึงพอใจของ รอบบิน (Robbin, 1997 : 46-49) จอห์น แคมป์เบลล์ (John Campbell, 1977 : 36-45) นภดล ร่มโพธิ์ (2552 : 5) และ กุลธน ธนาพงศธร (2535 : 303-304) เช่นเดียวกัน

2. ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย ได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัย ประกอบด้วย ไฟรด์แลนเดอร์ และพิคเคิล (Friedlander and Pickle, 1968 : 289-304) กล่าวว่า แนวทางการวัดประสิทธิผลแบบอัตวิสัยที่เน้นสอบถามความคิดเห็นจากผู้รับบริการ สามารถวัดได้จากความต่อเนื่องในการให้บริการ มิลเล็ต (Millett, 1954 : 397) กล่าวว่า การให้บริการอย่างต่อเนื่องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก สอดคล้องกับ กุลธน ธนาพงศธร (2535 : 303-304) ที่กล่าวว่า หลักการให้บริการนั้นๆต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอมิใช่ทำๆหยุดๆตามความพอใจของผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานจิมเมอร์สัน และ เดอร์ไฮเดน (Jimerson, Burns & Van Derheyden, 2007 : 290) กล่าวว่า การจัดบริการสาธารณะ ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการควรได้รับบริการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

3. ด้านความเสมอภาคของนโยบาย ได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของนักวิชาการนักวิจัย ประกอบด้วย ไฟรด์แลนเดอร์ และพิคเคิล (Friedlander and Pickle, 1968 : 289-304) กล่าวว่า แนวทางการวัดประสิทธิผลแบบอัตวิสัยที่เน้นสอบถามความคิดเห็นจากผู้รับบริการ สามารถวัดได้จากความเสมอภาคในการให้บริการวิลเลี่ยม ดันน์ (William N. Dunn, 1981 : 125-127) กล่าวว่า เกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักเหตุผลทางกฎหมายและสังคมจากการดำเนินนโยบาย ต้องคำนึงถึงการจัดสรรผลประโยชน์หรือการให้บริการต่างๆ อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม สอดคล้องกับ มิลเล็ต (Millett, 1954 : 397) ที่กล่าวว่า ประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกการให้บริการ มาตรฐานการให้บริการเดียวกันด้วยความเสมอภาค เช่นเดียวกับ แคทซ์ และคานห์ (Katz and Kahn, 1978 : 5) ที่กล่าวว่าหลักการสำคัญของการบริการลูกค้าทั้งในองค์การของภาครัฐและเอกชนควรยึดหลักความเสมอภาคในการให้บริการแก่ลูกค้าบริการตามลำดับก่อนหลัง จิมเมอร์สัน และ เดอร์ไฮเดน (Jimerson, Burns & Van Derheyden, 2007 : 290) กล่าวว่า การจัดสรรทรัพยากรการบริการควรขึ้นอยู่กับความต้องการลำดับความสำคัญและภาวะที่บุคคลหรือกลุ่มนั้นประสบปัญหา สอดคล้องกับ กุลธน ธนาพงศธร(2535 : 303-304) ที่กล่าวว่า หลักการให้บริการที่ดีนั้น จะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่นๆอย่างเห็นได้ชัด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยของนักวิชาการต่างๆ พบว่าการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติที่สอดคล้องกับงานวิจัยประกอบด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ สมมรรถนะของหน่วยงาน ความพร้อมด้านทรัพยากร สภาพแวดล้อมทางสังคม กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ส่วนมิติการวัดความสำเร็จ วัดใน 3 มิติ ได้แก่ ด้านความพึงพอใจ ด้านความต่อเนื่องและด้านความเสมอภาค ดังภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

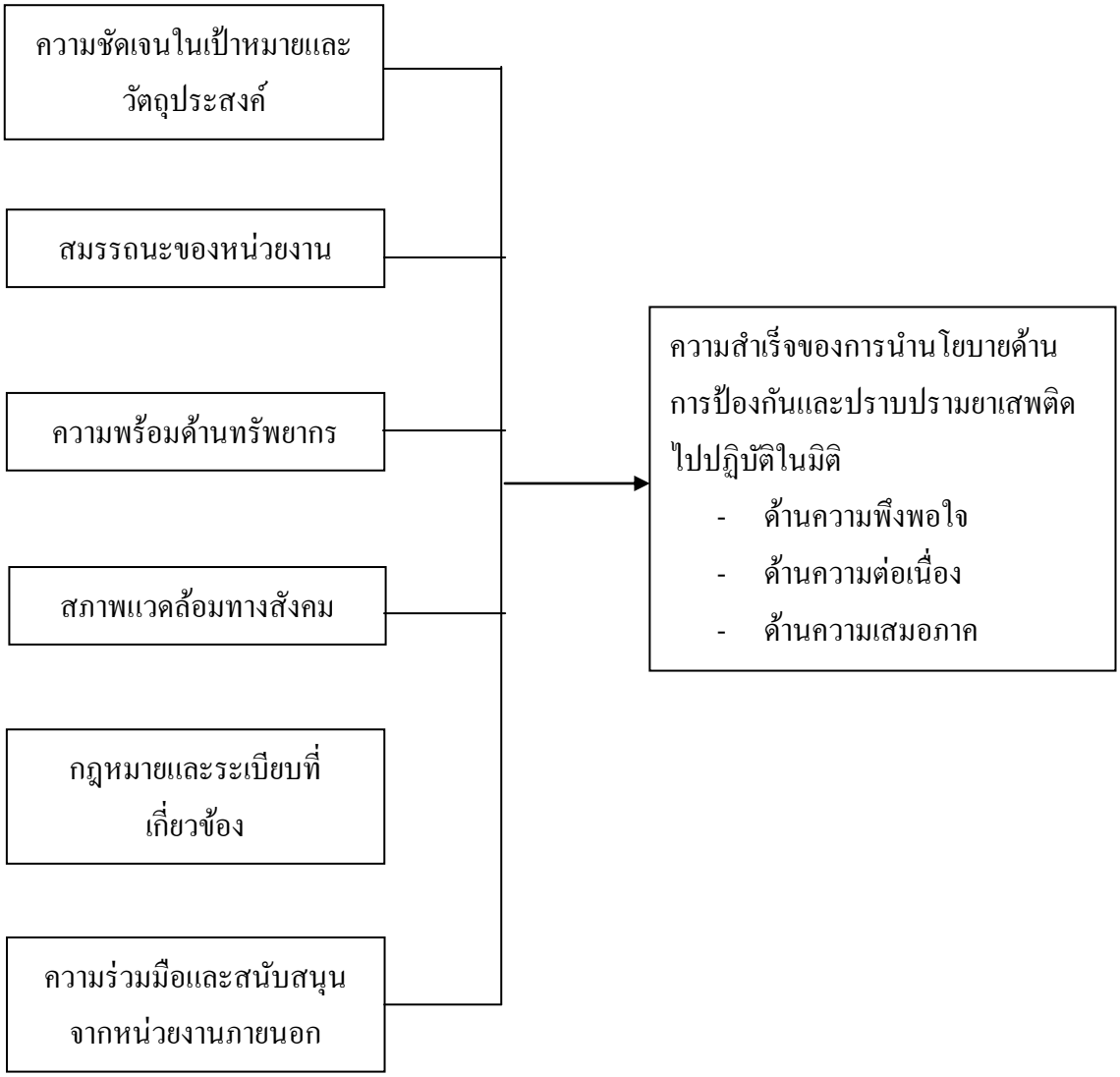

สรุปกรอบแนวคิดการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ประกอบด้วย 6 ปัจจัยคือ

1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ หมายถึง มีการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบยาเสพติดไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสอดคล้องต้องกัน และมีการกำหนดมาตรฐานนโยบายที่ชัดเจนไม่คลุมเครือ สะดวกในการปฏิบัติงาน

2. สมรรถนะของหน่วยงาน หมายถึงโครงสร้างของหน่วยงานมีความเหมาะสม บุคลากรขององค์การมีความรู้ความสามารถด้านการบริหารและด้านเทคนิคในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีการวางแผนปฏิบัติการที่ดี มีภาวะผู้นำที่เหมาะสม เน้นการสร้างทีมงานและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

3. ความพร้อมด้านทรัพยากร หมายถึง ความพร้อมด้านบุคลากรที่เพียงพอในการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่เพียงพอในการสนับสนุนนโยบาย และงบประมาณที่เพียงพอที่จะนำมาใช้สนับสนุนการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

4. สภาพแวดล้อมทางสังคมหมายถึง สภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำมีผลต่อการดำเนินนโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สภาพสังคมและกลุ่มผลประโยชน์ภายในเรือนจำ มีผลต่อการดำเนินนโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษและบทลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเรือนจำตามที่กฎหมายกำหนดไว้

6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก หมายถึง มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกการได้รับการสนับสนุนด้านกิจกรรมจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่องสื่อมวลชนให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์

การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ วัดใน 3 มิติ ประกอบด้วย

1. ด้านความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจต่อนโยบาย นโยบายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการได้

2. ด้านความต่อเนื่องของนโยบายหมายถึง การดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ นโยบายมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของเรือนจำกลางเพชรบุรี

3. ด้านความเสมอภาคของนโยบาย หมายถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยความเสมอภาค การนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีความเท่าเทียมกันตามหลักกฎหมาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษา เรือนจำกลางเพชรบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีไปปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ และ 3) เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Research) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยงานวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บข้อมูล ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับบริการ และการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับบริการ จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการนำเสนอเป็นข้อความพรรณนา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology)

จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด แล้วใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analytical Approach) และวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 76 คน และผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดียาเสพติด จำนวน 1,356 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามหลักการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ, 2544 : 30-32) ได้กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 17 คน และผู้รับบริการ จำนวน 296 คน รวม 313 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามหลักการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 (ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) หรือที่ระดับความคาดเคลื่อนยอมรับได้ไม่น้อยกว่า 5 % ดังนี้

สูตร $$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{1,432}{1 + 1,432\ (0.05)^2} = 313 \text{ คน}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

e แทน ความคาดเคลื่อนหรือความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่าง

โดยกำหนดให้ความคาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ 0.05

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีรายละเอียดดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

ลำดับที่	เรือนจำกลางเพชรบุรี	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ	76	17
2	ผู้รับบริการ	1,356	296
	รวม	**1,432**	**313**

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นจากการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี จากปัจจัย 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ 2) สมรรถนะของหน่วยงาน 3) ความพร้อมด้านทรัพยากร 4) สภาพแวดล้อมทางสังคม 5) กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และ 6) ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102 - 103) ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102 - 103) ดังนี้

4.51- 5.00 หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับมากที่สุด

3.51- 4.50 หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับมาก

2.51- 3.50 หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับปานกลาง

1.51- 2.50 หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับน้อย

1.00- 1.50 หมายถึง ปัจจัยนั้นส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี วัดใน 3 มิติ ได้แก่ 1) ความพึงพอใจ 2) ความต่อเนื่องของนโยบาย 3) ความเสมอภาคของนโยบาย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102 - 103) ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของการวัดความสำเร็จกำหนดไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102 -103) ดังนี้

4.51- 5.00 หมายถึง ความสำเร็จระดับมากที่สุด

3.51- 4.50 หมายถึง ความสำเร็จระดับมาก

2.51- 3.50 หมายถึง ความสำเร็จระดับปานกลาง

1.51- 2.50 หมายถึง ความสำเร็จระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ความสำเร็จระดับน้อยที่สุด

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

2.1 นำกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ประกอบด้วย 1) ความชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ 2) สมรรถนะของหน่วยงาน 3) ความพร้อมด้านทรัพยากร 4) สภาพแวดล้อมทาง

สังคม 5) กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และ6) ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก มากำหนดเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ศึกษาจาก แนวคิด ทฤษฎี เอกสารตำราต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุม ความเหมาะสม ความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของแบบสอบถาม พร้อมแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

2.4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ จินดาพล ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2.4.2 ดร.เสน่ห์ คำแพง ผู้เชี่ยวชาญด้านระเบียบวิธีวิจัยและหลักสถิติ

2.4.3 นางสาวพีรญา ทับคง ผู้เชี่ยวชาญด้านทัณฑปฏิบัติเรือนจำกลางเพชรบุรี

2.5 จากนั้นนำผลการตรวจสอบแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป มาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม (สรชัย พิศาลบุตรและคณะ, 2549 : 33)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ความแม่นยำของเครื่องมือในการวัดสิ่งที่ต้องการจะวัด สามารถบอกถึงสภาพที่แท้จริงของตัวแปรที่ศึกษา โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) ของคำถามในแต่ละข้อ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการต่อไป

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง (Try Out) เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่เหมาะสมในการนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรจริง โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจากผู้ต้องขังที่กระทำผิดคดียาเสพติดที่เรือนจำกลางนครปฐม จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้วิธีของครอนบาค (Cronbach)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรีเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยชี้แจงการกรอกแบบสอบถามและแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยส่งและรับคืนด้วยตนเอง จากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำมาประมวลผล

3. ประมวลผลจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรมวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถาม

4. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา โดยนำเสนอในรูปแบบตาราง บรรยายประกอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยประมวลผลด้วยโปรแกรมทางสถิติสำหรับวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS for windows) โดยเสนอข้อมูลได้ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยวิเคราะห์ข้อมูลและอธิบายลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา โดยใช้สูตร

$$\% = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ % แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามข้อนั้น

n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด หรือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ, 2544 : 67-68) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = 1\frac{\sum x_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวอย่าง

$\sum x_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้เพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ, 2544 : 92-93) โดยสูตร

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - \left(\sum x\right)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\left(\sum x\right)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยใช้สูตร

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) สูตร (สรชัย พิศาลบุตรและคณะ, 2549 : 33)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left(1-\frac{\sum s_i^2}{s_t^2}\right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) (สุวิมล ติรกานันท์, 2549 : 120-122) ดังนี้

สมการถดถอยของกลุ่มตัวอย่าง

$$Y' = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + ,,,,, + b_nX_n$$

สมการถดถอยของกลุ่มตัวอย่าง ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$Z_y' = B_1Z_{X1} + B_2Z_{X2} + ,,,,, + B_nZ_{Xn}$$

เมื่อ

X, Z_X แทนค่าของตัวแปรอิสระในรูปของคะแนนดิบ

Y', Z_Y' แทนค่าพยากรณ์ของตัวแปรตามในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

b_0 แทนค่าคงที่

$b_1, b_2, ,, b_n$ แทนสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระในสมการ (กลุ่มตัวอย่าง)

$B_1, B_2, ,,, B_n$ แทนสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระในสมการ (คะแนนมาตรฐาน)

ขั้นตอนที่ 2 ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากเอกสาร โดยศึกษาจากหนังสือ บทความ วารสาร ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยการสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ผู้อำนวยการส่วนควบคุม และทัณฑปฏิบัติ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง จำนวน 3 คน โดยวิธีเจาะจง เนื่องจากเป็นผู้มีหน้าที่สำคัญและมีบทบาทในการบริหารงานของเรือนจำกลางเพชรบุรี และผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ต้องขังที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้ากองงานต่างๆ ในเรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 9 คน โดยวิธีเจาะจง เนื่องจากเป็นผู้ต้องขังที่มีหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่และดูแลผู้ต้องขังอื่นในเรือนจำกลางเพชรบุรี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key-informants)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key-informants) ประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 3 คน และผู้รับบริการ จำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 12 คน ดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ลำดับที่	เรือนจำกลางเพชรบุรี	ประชากร	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
1	ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ	76	3
2	ผู้รับบริการ	1,356	9
	รวม	**1,432**	**12**

เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์

เป็นแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) แบบมีโครงสร้าง (Structure interview) ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นมาจากวรรณกรรม และนำผลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ตรวจสอบยืนยันจากข้อมูลเอกสาร (Documentary data)

ขั้นตอนการสัมภาษณ์เจาะลึก

1. กำหนดขอบเขตและแนวคำถามที่ประกอบด้วยหัวข้อย่อยประมาณ 3-4 หัวข้อที่มีความเกี่ยวข้องกัน โดยยึดตามวัตถุประสงค์ คำถามในการวิจัย หรือจากกรอบแนวคิดในการวิจัย

2. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งก่อน ระหว่างและหลังการสัมภาษณ์

3. เปิดเผยวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ให้ผู้ตอบรู้ทั้งหมด ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พร้อมทั้งขออนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียงการสัมภาษณ์

4. เริ่มต้นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ในประเด็นที่ต้องการทราบข้อมูลในรายละเอียดจากคำถามแรกไปถึงคำถามสุดท้าย โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สั้นกระชับ ให้เวลาคิดแก่ผู้ตอบ ไม่ถามแทรก หรือขัดจังหวะการพูดของผู้ตอบ สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายให้เป็นไปตามธรรมชาติของการสนทนา เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นในประเด็นที่สัมภาษณ์

5. สรุปความเห็นและสอบถามประเด็นที่อยากจะทราบเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเป็นคำถามปิดท้ายการสัมภาษณ์

6. เมื่อสิ้นสุดการสัมภาษณ์ กล่าวขอบคุณในคุณค่าของข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์และการเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อผลการศึกษาที่จะเกิดความสมบูรณ์มากที่สุด (ชาย โพธิสิตา, 2554 : 264-285)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยกระทำอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ก่อนการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยยึดหลักการตามแนวคิดของ Miles and Huberman (1994) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน (ชาย โพธิสิตา, 2554 : 335-377) คือ

1. การจัดระเบียบข้อมูล (Data Organizing) ผู้วิจัยได้เรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร บทสรุปที่ได้วิเคราะห์จากการบันทึกเสียงที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี ประกอบไปด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง จำนวน 3 คน และผู้รับบริการได้แก่ ผู้ต้องขังที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้ากองงานต่างๆ ในเรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 9 คน มาทำการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นระเบียบ เป็นหมวดหมู่ สามารถนำมาใช้ได้สะดวก

ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือได้ง่าย นำข้อมูลที่จัดระเบียบแล้วย่อหรือลดทอนข้อมูล (Data Reduction) ให้มีขนาดเล็กลง เหลือเฉพาะส่วนที่จะนำไปวิเคราะห์ได้จริง

2. การแสดงข้อมูล (Data Display) ผู้วิจัยเชื่อมโยงข้อมูลที่จัดระเบียบแล้วเข้าด้วยกัน นำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนา (Descriptive)

3. การหาข้อสรุปและการตีความ (Conclusion and Interpretation) ผู้วิจัยหาข้อสรุปและตีความจากปรากฏการณ์หรือข้อค้นพบที่ได้จากการแสดงข้อมูล

การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแบบสามเส้า โดยพิจารณาความสอดคล้องและความแตกต่างของข้อมูลที่ได้จากการจัดระเบียบข้อมูล หาข้อสรุปตีความในรูปแบบการพรรณนาตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ โดยทำการตรวจสอบข้อมูลแบบ “Triangulation” หรือเรียกว่า “การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า” เป็นการใช้กระบวนวิธีที่หลากหลาย (the multiple-method approach) ในการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data triangulation) โดยการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีการตรวจสอบ คือ การตรวจสอบแหล่งของข้อมูล ได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งบุคคล

2. การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory triangulation) โดยตรวจสอบว่า หากผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีที่ต่างไปจากเดิม จะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

3. การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation) โดยการใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กันเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น การใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการซักถาม พร้อมกันนั้นก็ศึกษาข้อมูลจากตำราหรือหนังสือประกอบ

สรุปสำหรับการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจในด้านข้อมูล ด้านทฤษฎี และด้านการรวบรวมข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

แนวทางที่เหมาะสมและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี

2. การเสนอสรุปผลการวิจัย คือ ความพยายามในการหาความหมายของข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล มาสร้างระบบความคิด รวมทั้งการอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษาการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษา เรือนจำกลางเพชรบุรี รวมทั้งสังเคราะห์แนวทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการปฏิบัติงานของเรือนจำกลางเพชรบุรีให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษา เรือนจำกลางเพชรบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีไปปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ และ 3) เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Research) ประกอบด้วย วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับบริการ ส่วนวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับบริการ จากนั้นนำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการนำเสนอเป็นข้อความพรรณนา (Descriptive) ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอผลข้อมูลแต่ละวิธีการ ดังนี้

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	12	70.6
1.2 หญิง	5	29.4
2. อายุ		
2.1 อายุ 31-40 ปี	8	47.1
2.2 อายุ 41-50 ปี	7	41.2
2.3 อายุ 50 ปีขึ้นไป	2	11.8
3.อาชีพ		
3.1 ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	17	100.0
4.ระดับการศึกษา		
4.1 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	1	5.9
4.2 ปวส./อนุปริญญา	3	17.6
4.3 ปริญญาตรี	9	52.9
4.4 สูงกว่าปริญญาตรี	4	23.5
5. สถานภาพ		
5.1 โสด	5	29.4
5.2 สมรส	11	64.7
5.3 หย่า/หม้าย	1	5.9
6. รายได้ต่อเดือน		
6.1 รายได้ 9,001-12,000 บาท	1	5.9
6.2 รายได้ 12,001 บาทขึ้นไป	16	94.1
7. เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ	17	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 70.6 เพศหญิง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือ อายุ 41-50 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 อาชีพ เป็นข้าราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ปวส./อนุปริญญา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 สถานภาพ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมาคือ โสด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 และหย่า/หม้าย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 รายได้ต่อเดือน ส่วนใหญ่มี 12,001 บาทขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 94.1 และ 9,001-12,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ความเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	4.41	.39	มาก	1
2. ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน	3.76	.58	มาก	4
3. ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร	3.28	.57	มาก	5
4. ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม	4.10	.59	มาก	3
5. ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	4.15	.50	มาก	2
6. ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	3.44	.92	ปานกลาง	6
รวม	3.86	.46	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.86, S.D. = .46) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = .39) รองลงมาคือ ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นออยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.15, S.D. = .50) ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ($\overline{X}$ = 4.10, S.D. = .59) ส่วนที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.44, S.D. = .92)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์

ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. เรือนจำมีการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไว้อย่างชัดเจน	4.82	.39	มากที่สุด	1
2. เรือนจำกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องต้องกัน	4.47	.51	มาก	2
3. เรือนจำมีการกำหนดมาตรฐานนโยบายที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ สะดวกในการปฏิบัติงาน	4.41	.51	มาก	3
4. ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายตามเจตนาของนโยบาย	3.94	.66	มาก	4
รวม	4.41	.39	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ โดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = .39) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรือนจำมีการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไว้อย่างชัดเจน มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.81, S.D. = .39) รองลงมาคือ เรือนจำกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องต้องกัน มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.47, S.D. = .51) เรือนจำมีการกำหนดมาตรฐานนโยบายที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ สะดวกในการปฏิบัติงาน และผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายตามเจตนาของนโยบาย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน

ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.88	.99	มาก	1
2. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถด้านการบริหารและด้านเทคนิคในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ	3.82	.64	มาก	2
3. เรือนจำมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามความชำนาญอย่างเหมาะสม	3.59	.71	มาก	4
4. ผู้บริหารมีทักษะภาวะผู้นำใช้ความสามารถและประสบการณ์สร้างทีมงานและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน	3.76	.97	มาก	3
รวม	3.76	.58	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.76, S.D. = .58) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.88, S.D. = .99) รองลงมาคือ บุคลากรมีความรู้ ความสามารถด้านการบริหารและด้านเทคนิคในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ มีระดับ

ความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.82, S.D. = .64) ผู้บริหารมีทักษะภาวะผู้นำใช้ความสามารถและประสบการณ์สร้างทีมงานและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน และเรือนจำมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามความชำนาญอย่างเหมาะสมตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร

ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. เรือนจำมีความพร้อมด้านบุคลากรที่เพียงพอในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.35	.61	ปานกลาง	2
2. เรือนจำมีความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เพียงพอในการสนับสนุนการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.06	.75	ปานกลาง	4
3. เรือนจำได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอที่ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3.18	.73	ปานกลาง	3
4. นอกจากทรัพยากรแล้ว การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานมีผลต่อการขับเคลื่อนนโยบาย	3.53	.94	มาก	1
รวม	3.28	.57	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร โดยภาพรวม มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.28, S.D. = .57) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นอกจากทรัพยากรแล้ว การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานมีผลต่อการขับเคลื่อนนโยบาย มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.53, S.D. = .94) รองลงมาคือ เรือนจำมีความพร้อมด้านบุคลากรที่เพียงพอในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

($\overline{X}$ = 3.35, S.D. = .61) เรือนจำได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอที่ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเรือนจำมีความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่เพียงพอในการสนับสนุนการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. สภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำ มีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.76	.97	มาก	4
2. สภาพสังคมภายในเรือนจำ มีผลต่อการนำนโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	4.29	.69	มาก	1
3. วัฒนธรรมของสังคมเรือนจำมีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	4.29	.85	มาก	2
4. ค่านิยมของสังคมเรือนจำในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	4.06	.66	มาก	3
รวม	4.10	.59	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยภาพรวม มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10, S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สภาพสังคมภายในเรือนจำ มีผลต่อการนำนโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = .69) รองลงมาคือ วัฒนธรรมของสังคมเรือนจำมีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = .85) ค่านิยมของสังคมเรือนจำในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและสภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำ มีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามที่ไม่ให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ	4.59	.51	มากที่สุด	1
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ	3.88	.78	มาก	3
3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษในเรือนจำตามที่ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ กำหนดไว้	4.35	.61	มาก	2
4. คิดว่ามีการปรับปรุงบทลงโทษตามพ.ร.บ. ราชทัณฑ์ฯ และพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษให้มีความเป็นปัจจุบัน	3.76	.97	มาก	4
รวม	4.15	.50	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.15, S.D. = .50) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามที่ไม่ให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.59, S.D. = .51) รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษในเรือนจำตามที่ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ กำหนดไว้มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.35, S.D. = .61) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ และคิดว่ามีการปรับปรุงบทลงโทษ ตามพ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ และพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษให้มีความเป็นปัจจุบัน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. เรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3.71	.98	มาก	1
2. เรือนจำได้รับการสนับสนุนด้านบุคลากร ด้านวิชาการและเทคโนโลยีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.23	.90	ปานกลาง	3
3. การได้รับความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการประชาสัมพันธ์ด้านนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ	3.12	1.22	ปานกลาง	4
4. เรือนจำเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3.71	.98	มาก	1
รวม	3.44	.92	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.44, S.D. = .92) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเรือนจำเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.71, S.D. = .98) รองลงมาคือ เรือนจำได้รับการสนับสนุนด้านบุคลากร ด้านวิชาการและเทคโนโลยีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.23, S.D. = .90) และการได้รับความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการประชาสัมพันธ์ด้านนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวม

ความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ	ลำดับที่
1. ด้านความพึงพอใจ	3.92	.57	มาก	2
2. ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย	3.80	.62	มาก	3
3. ด้านความเสมอภาคของนโยบาย	4.19	.46	มาก	1
รวม	3.97	.47	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.97, S.D. = .47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเสมอภาคของนโยบาย มีระดับความสำเร็จมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.19, S.D. = .46) รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจ มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.92, S.D. = .57) และด้านความต่อเนื่องของนโยบาย มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.80, S.D. = .62)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความพึงพอใจ

ด้านความพึงพอใจ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ	ลำดับที่
1. ความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ	3.94	.75	มาก	2
2. ความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ	3.94	.66	มาก	1
3. นโยบายสามารถสนองตอบความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ	3.88	.69	มาก	3
รวม	3.92	.57	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความพึงพอใจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.92, S.D. = .57) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ มีระดับความสำเร็จมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.94, S.D. = .66) รองลงมาคือ ความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.94, S.D. = .75) และนโยบายสามารถสนองตอบความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.88, S.D. = .69)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย

ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ	ลำดับที่
1. มีการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเรือนจำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยผ่านแผนงาน/กิจกรรม/โครงการต่างๆ ของเรือนจำ	3.59	.71	มาก	2
2. การดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความสม่ำเสมอตลอดเวลา	3.59	.71	มาก	2
3. การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำได้รับความสนใจ/ใส่ใจ/สนับสนุนจากผู้บริหารของเรือนจำ	4.23	.66	มาก	1
รวม	3.80	.62	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.80, S.D. = .62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำได้รับความสนใจ/ใส่ใจ/สนับสนุนจากผู้บริหารของเรือนจำ มีระดับความสำเร็จมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.23, S.D. = .66) รองลงมาคือ การดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความสม่ำเสมอตลอดเวลา และมีการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเรือนจำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยผ่านแผนงาน/กิจกรรม/โครงการต่างๆ ของเรือนจำ มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.59, S.D. = .71)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย

ด้านความเสมอภาคของนโยบาย	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ	ลำดับที่
1. เรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเสมอภาค	4.12	.48	มาก	3
2. เรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง	4.23	.56	มาก	1
3. ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามที่กฎหมายกำหนด	4.23	.56	มาก	1
รวม	4.19	.46	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.19, S.D. = .46) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามที่กฎหมายกำหนดและเรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีระดับความสำเร็จมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.23, S.D. = .56) รองลงมาคือ เรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเสมอภาคมีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12, S.D. = .48)

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความพึงพอใจ

ตัวแปรอิสระ	Beta	t	Sig.
1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	-.239	-.956	.361
2. สมรรถนะของหน่วยงาน	.566	2.342	.041*
3. ความพร้อมด้านทรัพยากร	.596	1.730	.114
4. สภาพแวดล้อมทางสังคม	.312	1.627	.135
5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	.071	.246	.811
6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	-.354	-1.133	.284
$R = .876$, $R^2 = .767$, $F = 5.491$, Sig. of F = .009			

** มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความพึงพอใจ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. of F น้อยกว่า .05) โดยค่าสหสัมพันธ์พหุมีค่าเท่ากับ .876 และค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R^2) มีค่าเท่ากับ .767 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 76.7% และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า สมรรถนะของหน่วยงาน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นอิทธิพลทางบวก

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย

ตัวแปรอิสระ	Beta	t	Sig.
1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	-.361	-.840	.421
2. สมรรถนะของหน่วยงาน	.277	.666	.520
3. ความพร้อมด้านทรัพยากร	.514	.868	.406
4. สภาพแวดล้อมทางสังคม	.286	.868	.406
5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	.397	.801	.442
6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	-.477	-.886	.396
$R = .558$, $R^2 = .311$, $F = .753$, Sig. of F = .621			

** มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. of F น้อยกว่า .05) โดยค่าสหสัมพันธ์พหุมีค่าเท่ากับ .558 และค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R^2) มีค่าเท่ากับ .311 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 31.1% และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า ไม่มีตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตาม

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความเสมอภาคของนโยบาย

ตัวแปรอิสระ	Beta	t	Sig.
1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	.403	1.192	.261
2. สมรรถนะของหน่วยงาน	.739	2.262	.047*
3. ความพร้อมด้านทรัพยากร	-.453	-.973	.353
4. สภาพแวดล้อมทางสังคม	.054	.209	.839
5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	-.173	-.444	.667
6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	.052	.124	.904
$R = .758$, $R^2 = .575$, $F = 2.255$, Sig. of F = .122			

** มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความเสมอภาคของนโยบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. of F น้อยกว่า .05) โดยค่าสหสัมพันธ์พหุมีค่าเท่ากับ .758 และค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R^2) มีค่าเท่ากับ .575 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 57.5% และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า สมรรถนะของหน่วยงานเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นอิทธิพลทางบวก

ผู้รับบริการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้รับบริการ(ผู้ต้องขัง)

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้รับบริการ

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	254	85.8
1.2 หญิง	42	14.2
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 20 ปี	15	5.1
2.2 อายุ 21-30 ปี	118	39.9
2.3 อายุ 31-40 ปี	130	43.9
2.4 อายุ 41-50 ปี	24	8.1
2.5 อายุ 50 ปีขึ้นไป	9	3.0
3.อาชีพ		
3.1 รับจ้าง	196	66.2
3.2 ค้าขาย	61	20.6
3.3 ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	7	2.4
3.4 เกษตรกร	16	5.4
3.5 อื่นๆ	16	5.4
4.ระดับการศึกษา		
4.1 ประถมศึกษา	78	26.4
4.2 มัธยมศึกษาตอนต้น	99	33.4
4.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	90	30.4
4.4 ปวส./อนุปริญญา	18	6.1
4.5 ปริญญาตรี	11	3.7

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. สถานภาพ		
5.1 โสด	146	49.3
5.2 สมรส	104	35.1
5.3 หย่า/หม้าย	19	6.4
5.4 แยกกันอยู่	27	9.1
6. รายได้ต่อเดือน		
6.1 ไม่มีรายได้	31	10.5
6.2 ต่ำกว่า 3,000 บาท	12	4.1
6.3 รายได้3,000-6,000 บาท	82	27.7
6.4 รายได้ 6,001-9,000 บาท	96	32.4
6.5 รายได้ 9,001-12,000 บาท	46	15.5
6.6 รายได้12,001 บาทขึ้นไป	29	9.8
7. เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด เป็นผู้รับบริการ	296	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8 เพศหญิง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ อายุ 21-30 คน จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 อายุ 41-50 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และ อายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 อาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 รองลงมาคือ ค้าขาย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เกษตรกรและอื่นๆ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และ ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 ระดับประถมศึกษา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 ปวส./อนุปริญญา จำนวน 18 คน และ ปริญญาตรี จำนวน 11 คน สถานภาพ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมาคือ สมรส จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 แยกกันอยู่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

และหย่า/หม้าย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 รายได้ต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ 6,001-9,000 บาท จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาคือ 3,000-6,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 รายได้ 9,001-12,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ไม่มีรายได้ รายได้12,001 บาท ขึ้นไป และต่ำกว่า 3,000 บาท ตามลำดับ ความเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นผู้รับบริการจำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ โดยภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	4.24	.56	มาก	1
2. ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน	3.91	.69	มาก	2
3. ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร	3.43	.78	ปานกลาง	5
4. ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม	3.66	.69	มาก	4
5. ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	3.69	.69	มาก	3
6. ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	3.32	.88	ปานกลาง	6
รวม	3.71	.53	มาก	

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.71, S.D. = .53) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = .56) รองลงมาคือ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.91, S.D. = .69) ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ($\overline{X}$ = 3.69, S.D. = .69) ส่วนที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.32, S.D. = .88)

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์

ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. เรือนจำมีการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไว้อย่างชัดเจน	4.48	.63	มาก	1
2. เรือนจำกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องต้องกัน	4.30	.65	มาก	2
3. เรือนจำมีการกำหนดมาตรฐานนโยบายที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ สะดวกในการปฏิบัติงาน	4.10	.77	มาก	3
4. ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายตามเจตนาของนโยบาย	4.06	.77	มาก	4
รวม	4.24	.56	มาก	

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ โดยภาพรวม มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = .56) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรือนจำมีการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไว้อย่างชัดเจน มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.48, S.D. = .63) รองลงมาคือ เรือนจำกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องต้องกัน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = .65) เรือนจำมีการกำหนดมาตรฐานนโยบายที่ชัดเจนไม่คลุมเครือ สะดวกในการปฏิบัติงาน และผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายตามเจตนาของนโยบาย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน

ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.88	.79	มาก	3
2. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถด้านการบริหารและด้านเทคนิคในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ	3.83	.89	มาก	4
3. เรือนจำมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามความชำนาญอย่างเหมาะสม	3.96	.83	มาก	1
4. ผู้บริหารมีทักษะภาวะผู้นำใช้ความสามารถและประสบการณ์สร้างทีมงานและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน	3.96	.95	มาก	2
รวม	3.91	.69	มาก	

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน โดยภาพรวม มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.91, S.D. = .69) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรือนจำมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามความชำนาญอย่างเหมาะสม มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.96, S.D. = .83) รองลงมาคือ ผู้บริหารมีทักษะภาวะผู้นำใช้ความสามารถและประสบการณ์สร้างทีมงานและสร้างแรงจูงใจในการทำงานมีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.96, S.D. = .95) โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ และบุคลากรมีความรู้ ความสามารถด้านการบริหารและด้านเทคนิคในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร

ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. เรือนจำมีความพร้อมด้านบุคลากรที่เพียงพอในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.61	.92	มาก	1
2. เรือนจำมีความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เพียงพอในการสนับสนุนการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.36	.93	ปานกลาง	3
3. เรือนจำได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอที่ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3.24	.95	ปานกลาง	4
4. นอกจากทรัพยากรแล้ว การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานมีผลต่อการขับเคลื่อนนโยบาย	3.49	.90	ปานกลาง	2
รวม	3.43	.78	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร โดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.43, S.D. = .78) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรือนจำมีความพร้อมด้านบุคลากรที่เพียงพอในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3. 61, S.D. = .92) รองลงมาคือ นอกจากทรัพยากรแล้ว การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานมีผลต่อการขับเคลื่อนนโยบายมีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.49, S.D. = .90) เรือนจำมีความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่เพียงพอในการสนับสนุนการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ และเรือนจำได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอที่ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. สภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำ มีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.56	.837	มาก	4
2. สภาพสังคมภายในเรือนจำ มีผลต่อการนำนโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.73	.84	มาก	2
3. วัฒนธรรมของสังคมเรือนจำมีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	3.58	.89	มาก	3
4. ค่านิยมของสังคมเรือนจำในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	3.77	.89	มาก	1
รวม	3.66	.69	มาก	

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.66, S.D. = .69) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่านิยมของสังคมเรือนจำในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.77, S.D. = .89) รองลงมาคือ สภาพสังคมภายในเรือนจำ มีผลต่อการนำนโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.73, S.D. = .84) วัฒนธรรมของสังคมเรือนจำมีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ และสภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำ มีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามที่ไม่ให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ	3.87	.86	มาก	1
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ	3.65	.80	มาก	2
3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษในเรือนจำตามที่ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ กำหนดไว้	3.64	.89	มาก	3
4. คิดว่ามีการปรับปรุงบทลงโทษตามพ.ร.บ. ราชทัณฑ์ฯ และพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษให้มีความเป็นปัจจุบัน	3.62	.84	มาก	4
รวม	3.69	.69	มาก	

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.69, S.D. = .69) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามที่ไม่ให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.87, S.D. = .86) รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.65, S.D. = .80) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษในเรือนจำตามที่พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ กำหนด และคิดว่ามีการปรับปรุงบทลงโทษตามพ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ และพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษให้มีความเป็นปัจจุบัน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. เรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3.54	.96	มาก	1
2. เรือนจำได้รับการสนับสนุนด้านบุคลากร ด้านวิชาการและเทคโนโลยีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.24	1.03	ปานกลาง	3
3. การได้รับความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการประชาสัมพันธ์ด้านนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ	3.23	1.06	ปานกลาง	4
4. เรือนจำเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3.29	1.02	ปานกลาง	2
รวม	3.32	.88	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.32, S.D. = .88) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.54, S.D. = .96) รองลงมาคือ เรือนจำเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.29, S.D. = 1.02) เรือนจำได้รับการสนับสนุนด้านบุคลากร ด้านวิชาการและเทคโนโลยีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการได้รับความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการประชาสัมพันธ์ด้านนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ โดยภาพรวม

ความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ	ลำดับที่
1. ด้านความพึงพอใจ	3.82	.61	มาก	1
2. ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย	3.75	.73	มาก	3
3. ด้านความเสมอภาคของนโยบาย	3.76	.85	มาก	2
รวม	3.78	.62	มาก	

จากตารางที่ 4.24 พบว่า การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.78, S.D. = .62) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจ มีระดับความสำเร็จมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.82, S.D. = .61) รองลงมาคือ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.76, S.D. = .85) และด้านความต่อเนื่องของนโยบาย มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.75, S.D. = .73) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความพึงพอใจ

ด้านความพึงพอใจ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ	ลำดับที่
1. ความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ	3.94	.78	มาก	1
2. ความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ	3.88	.69	มาก	2
3. นโยบายสามารถสนองตอบความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ	3.64	.81	มาก	3
รวม	3.82	.61	มาก	

จากตารางที่ 4.25 พบว่า การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความพึงพอใจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.82, S.D. = .61) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ มีระดับความสำเร็จมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.94, S.D. = .78) รองลงมาคือ ความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.88, S.D. = .69) และนโยบายสามารถสนองตอบความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.64, S.D. = .81)

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย

ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ	ลำดับที่
1. มีการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเรือนจำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยผ่านแผนงาน/กิจกรรม/โครงการต่างๆ ของเรือนจำ	3.61	.79	มาก	3
2. การดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความสม่ำเสมอตลอดเวลา	3.72	.87	มาก	2
3. การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำได้รับความสนใจ/ใส่ใจ/สนับสนุนจากผู้บริหารของเรือนจำ	3.92	.91	มาก	1
รวม	3.75	.73	มาก	

จากตารางที่ 4.26 พบว่า การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.75, S.D. = .73) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำได้รับความสนใจ/ใส่ใจ/สนับสนุนจากผู้บริหารของเรือนจำ มีระดับความสำเร็จมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.92, S.D. = .91) รองลงมาคือ การดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความสม่ำเสมอตลอดเวลา มีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.72, S.D. = .87) และมีการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเรือนจำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยผ่านแผนงาน/กิจกรรม/โครงการต่างๆ ของเรือนจำ มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.61, S.D. = .79)

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย

ด้านความเสมอภาคของนโยบาย	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ	ลำดับที่
1. เรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเสมอภาค	3.81	.88	มาก	1
2. เรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง	3.73	.98	มาก	3
3. ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามที่กฎหมายกำหนด	3.74	.98	มาก	2
รวม	3.76	.85	มาก	

จากตารางที่ 4.27 พบว่า การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.76, S.D. = .85) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเสมอภาค มีระดับความสำเร็จมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.81, S.D. = .88) รองลงมาคือ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามที่กฎหมายกำหนด มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.74, S.D. = .98) และเรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีระดับความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.73, S.D. = .98)

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรีของผู้รับบริการ ด้านความพึงพอใจ

ตัวแปรอิสระ	Beta	t	Sig.
1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	.239	4.254	.000**
2. สมรรถนะของหน่วยงาน	.007	.107	.915
3. ความพร้อมด้านทรัพยากร	.025	.358	.721
4. สภาพแวดล้อมทางสังคม	.270	4.678	.000**
5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	.181	3.336	.001**
6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	.168	2.446	.015*
$R = .647,\ R^2 = .419,\ F = 34.688,\ Sig.\ of\ F = .000$			

** มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความพึงพอใจ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. of F น้อยกว่า .05) โดยค่าสหสัมพันธ์พหุมีค่าเท่ากับ .647 และค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R^2) มีค่าเท่ากับ .419 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 41.9% และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ สภาพแวดล้อมทางสังคม และกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นอิทธิพลทางบวกทั้งสี่ตัวแปร

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรีของผู้รับบริการ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย

ตัวแปรอิสระ	Beta	t	Sig.
1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	.085	1.603	.110
2. สมรรถนะของหน่วยงาน	.207	3.378	.001**
3. ความพร้อมด้านทรัพยากร	.188	2.879	.004**
4. สภาพแวดล้อมทางสังคม	.004	.072	.943
5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	.129	2.505	.013*
6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	.281	4.331	.000**
$R = .693,\ R^2 = .480,\ F = 44.457,\ Sig.\ of\ F = .000$			

** มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. of F น้อยกว่า .05) โดยค่าสหสัมพันธ์พหุมีค่าเท่ากับ .693 และค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R^2) มีค่าเท่ากับ .480 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 48.0% และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสมรรถนะของหน่วยงาน ความพร้อมด้านทรัพยากร และความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นอิทธิพลทางบวกทั้งสี่ตัวแปร

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรีของผู้รับบริการ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย

ตัวแปรอิสระ	Beta	t	Sig.
1. ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	.112	1.920	.056
2. สมรรถนะของหน่วยงาน	.138	2.043	.042*
3. ความพร้อมด้านทรัพยากร	.267	3.709	.000**
4. สภาพแวดล้อมทางสังคม	.039	.648	.517
5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	.050	.884	.378
6. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	.174	2.443	.015*
$R = .608$, $R^2 = .370$, $F = 28.312$, Sig. of F = .000			

จากตารางที่ 4.30 เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความเสมอภาคของนโยบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. of F น้อยกว่า .05) โดยค่าสหสัมพันธ์พหุมีค่าเท่ากับ .608 และค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R^2) มีค่าเท่ากับ .370 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 37.0% และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า สมรรถนะของหน่วยงานและความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพร้อมด้านทรัพยากร เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นอิทธิพลทางบวกทั้งสามตัวแปร

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง จำนวน 3 คน โดยวิธีเจาะจง เนื่องจากเป็นผู้มีหน้าที่สำคัญและมีบทบาทในการบริหารงานของเรือนจำกลางเพชรบุรี และผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ต้องขังที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้ากองงานต่างๆ ในเรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 9 คน โดยวิธีเจาะจง เนื่องจากเป็นผู้ต้องขังที่มีหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่และดูแลผู้ต้องขังอื่นในเรือนจำกลางเพชรบุรี รวมถึงการสังเคราะห์เอกสารแผนงานที่เกี่ยวข้องกับระเบียบคำสั่งทางราชการกรมราชทัณฑ์ในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

1. ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า กรมราชทัณฑ์มีความชัดเจนด้านนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างมาก โดยกำหนดให้เรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ 143 แห่งถือปฏิบัติตามหนังสือสั่งการ กรมราชทัณฑ์ ที่ ยธ 0759.2/5614 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2555 เรื่อง นโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเรือนจำและทัณฑสถาน และหนังสือกรมราชทัณฑ์ ด่วนที่สุด ที่ ยธ 0759.2/6345 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2555 เรื่อง มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติดภายในเรือนจำและทัณฑสถาน กรมราชทัณฑ์ได้รับมอบนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจากรองนายกรัฐมนตรี (ร.ต.อ.ดร.เฉลิม อยู่บำรุง) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (พล.ต.อ.ประชา พรหมนอก) ได้ดำเนินการมาตรการเชิงรุกด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเรือนจำและทัณฑสถาน กล่าวคือ ปราบปรามผู้ต้องขังคดียาเสพติดรายสำคัญที่ใช้เรือนจำและทัณฑสถานเป็นฐานบัญชาการและกลุ่มเจ้าหน้าที่เรือนจำและทัณฑสถานที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับขบวนการค้ายาเสพติด นโยบายมีการกำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรม อาทิ มาตรการจำแนกผู้ต้องขังในเรือนจำ มาตรการเสริมสำหรับเรือนจำความมั่นคงสูงทุกแห่งที่จะดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มาตรการการปรับปรุงทางด้านกายภาพของเรือนจำ มาตรการเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มาตรการด้านการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง และมาตรการดำเนินการสร้างเรือนจำความมั่นคงสูง(SUPERMAX) ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “กรมราชทัณฑ์ได้กำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงยุติธรรมและนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดนโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติและทุกหน่วยงานภายใต้สังกัดกรมราชทัณฑ์ต้องถือปฏิบัติตามนโยบายเดียวกัน วิธีการปฏิบัติอาจแตกต่างกันโดยแต่ละเรือนจำต้องคำนึงถึงด้านกายภาพของเรือนจำ โดยมุ่งเน้นการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีความสอดคล้องกันในเป้าหมายและวัตถุประสงค์โดยวิธีการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่แต่ละคนจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งจะรู้หน้าที่ของตนเองไม่คลุมเครือ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติของเรือนจำเป็นอย่างดี และทุกคนปฏิบัติได้ การอธิบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายก่อน ให้เข้าใจตรงกันมีการประชุมหารือกัน เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายเข้าใจเป้าหมายแนวทางเดียวกันเดินไปในทิศทางเดียวกันได้เป็นอย่างดีและปฏิบัติเหมือนกัน” (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม มีความเชื่อมโยงกับแนวทางการปฏิบัติ มีหนังสือสั่งการจากกรมราชทัณฑ์ให้เรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ ถือปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า กรมราชทัณฑ์มีการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในแผนปฏิบัติราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2558 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 รวมพลังแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ได้ผลอย่างยั่งยืน กลยุทธ์หลัก ผู้ต้องขังติดยาเสพติดได้รับการบำบัดฟื้นฟู เรือนจำและทัณฑสถาน ปลอดยาเสพติด อาทิ โครงการบำบัดรักษาผู้ต้องขังติดยาเสพติดด้วยสารเมทาโดน โครงการตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดในผู้ต้องขัง โครงการพิจารณาคัดย้ายผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีพฤติการณ์ต้องควบคุมดูแลเป็นพิเศษ โครงการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขังติดยาเสพติดในรูปแบบชุมชนบำบัด และกำหนดนโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดเป็นตัวชี้วัดของกรมราชทัณฑ์ โดยเรือนจำกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของแต่ละเรือนจำให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนปฏิบัติการของเรือนจำมีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างชัดเจน กำหนดวิธีการปฏิบัติ กลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายอย่าง

ชัดเจนในกลุ่มเป้าหมายที่ต้องดำเนินงานตามคำสั่งเรือนจำกลางเพชรบุรี ที่ 41/2555 ลงวันที่ 5 มีนาคม 2555 เรื่อง การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ อาทิ กลุ่มผู้ต้องขังเข้าใหม่ ผู้ต้องขังกองนอกเข้า ออกเรือนจำ ผู้ต้องขังที่รับย้ายมาจากเรือนจำอื่น หรือแม้แต่ผู้ต้องขังคดียาเสพติดรายสำคัญที่ประชาชนให้ความสนใจ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจถูกต้องตรงกัน สะดวกในการปฏิบัติงาน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “เรือนจำต้องมีการทำแผนการปฏิบัติด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดโดยกำหนดพื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ทุกคนมีห้วงเวลาในการปฏิบัติตามแผนหรือนโยบาย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจถูกต้องตรงกัน เพื่อให้ผู้ต้องขังรับรู้ว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ” (สัมภาษณ์ 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ มีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายและกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน นอกจากนี้เรือนจำกลางเพชรบุรียังให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยการจัดทำโครงการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับรักษา

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง เรือนจำกลางเพชรบุรีให้ข้อมูลว่า กรมราชทัณฑ์มีความชัดเจนในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สามารถตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล สามารถนำไปปฏิบัติได้ดีภายใต้ภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ เรือนจำมีการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดเรือนจำกลางเพชรบุรี พ.ศ.2555 ถึง พ.ศ.2559 มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงทิศทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของเรือนจำให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และเพื่อกำหนดกรอบความร่วมมือในองค์กรภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนทั่วไป ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “เรือนจำปฏิบัติตามแนวทางของกรมราชทัณฑ์ แนวทางของกระทรวงยุติธรรม หรือจังหวัดเพชรบุรีได้มอบหมายให้ปฏิบัติได้เป็นอย่างดี อาทิ ด้านยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปราม การตรวจค้นจู่โจมปกติ และกรณีพิเศษ การตรวจปัสสาวะผู้ต้องขัง การซักซ้อมแผนป้องกันเหตุร้ายในเรือนจำ การตรวจค้นพัสดุ การตรวจค้นบุคคลที่ติดต่อราชการ การตรวจค้นเจ้าหน้าที่ การตรวจค้นของฝากจากญาติ การตรวจค้นพาหนะเข้า ออกเรือนจำ กำหนดโปรแกรมชุมชนบำบัดกับกลุ่มเป้าหมาย การใช้ธรรมะบำบัด ศิลปะบำบัด กีฬาบำบัด อาชีวะบำบัด กิจกรรมครอบครัวสัมพันธ์ ในส่วนของเจ้าหน้าที่เรือนจำและผู้ต้องขัง เรือนจำมีการ

ประชุมชี้แจง มีการอบรมให้ความรู้ ทำความเข้าใจเป็นสหวิทยาการ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน"(สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน นอกจากนี้เรือนจำกลางเพชรบุรีได้จัดให้มีการฝึกอบรมและการให้ความรู้แก่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการเพื่อสร้างความเข้าใจในนโยบายที่ถูกต้องตรงกัน

ผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความชัดเจน มีการกำหนดแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี พ.ศ. 2555-2559 ในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติมีเป้าหมายเพื่อป้องกันไม่ให้ยาเสพติดเข้ามาในเรือนจำ วัตถุประสงค์เพื่อให้เรือนจำปลอดจากยาเสพติด ผู้ถูกคุมขังในเรือนจำไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกระบวนการยาเสพติดทุกกรณี แต่บางครั้งอาจไม่ได้แก้ปัญหาที่ต้นเหตุ บางครั้งอาจแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ นโยบายมีการกำหนดแนวทางสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลตามแผนงานหรือโครงการอย่างเป็นรูปธรรมและง่ายต่อการปฏิบัติ ครอบคลุมผู้รับบริการทุกคน (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อเอาชนะยาเสพติด มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เรือนจำปลอดจากยาเสพติด ผู้ต้องขังไม่ยุ่งเกี่ยวกับกระบวนการยาเสพติดทุกกรณี เป้าหมายการให้บริการครอบคลุมผู้รับบริการทุกคน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 น.ช.เอ (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีการกำหนดอย่างชัดเจน ทำให้ผู้ต้องขังเข้าถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด เรือนจำมีการอบรมผู้ต้องขังอย่างต่อเนื่อง และจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อลดการมั่วสุมของผู้ต้องขัง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสอดคล้องกันสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นผลสำเร็จ นโยบายมีมาตรฐานที่ชัดเจนต่อการปฏิบัติสำหรับผู้ต้องขังเป็นอย่างมาก ผู้ต้องขังปฏิบัติได้เป็นขั้นตอน เจ้าหน้าที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีความเข้าใจในนโยบายเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงสามารถถ่ายทอดแนวทางการปฏิบัติสู่ผู้ต้องขังหรือผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีจัดให้มีการอบรมความรู้ด้านยาเสพติดเพื่อให้ผู้รับบริการเข้าถึงข้อมูลด้านโทษ พิษภัยของยาเสพติด เจ้าหน้าที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติสามารถถ่ายทอดแนวทางการปฏิบัติไปสู่ผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 น.ช.บอย (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 3 ให้ข้อมูลว่า ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี มีความชัดเจน โดยเรือนจำมีการจัดกิจกรรมและมีวิทยากรเจ้าหน้าที่เข้ามาแนะนำให้คำชี้แนะในเรื่องยาเสพติดให้แก่ผู้ต้องขังได้รับทราบได้เข้าใจในจุดประสงค์ของนโยบายถูกต้องตรงกัน ด้านกิจกรรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ อาทิ การตรวจค้นจู่โจม การตรวจปัสสาวะหาสารเสพติด การตรวจค้นสิ่งของญาติฝาก การตรวจยานพาหนะเข้าออกเรือนจำ (สัมภาษณ์ 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า มาตรการการปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มีความชัดเจน ด้านการป้องกัน มีการให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง ด้านการปราบปรามมีการกำหนดมาตรการการตรวจค้นในทุกรูปแบบ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง ให้ข้อมูลว่า เรือนจำมีการจัดทำโครงการป้องกันและแก้ไขเอาชนะยาเสพติดเรือนจำกลางเพชรบุรี เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเรือนจำ เพื่อค้นหาผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดเข้าสู่ระบบบำบัดรักษาให้มากที่สุด นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความชัดเจนดี เป็นรูปธรรม ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เข้าใจในนโยบายเป็นอย่างดี เนื่องจากมีบุคลากรของเรือนจำมาให้ความรู้ด้านโทษ พิษภัยของยาเสพติดและชี้แจงให้แก่ผู้ต้องขังเข้าใจในนโยบาย นอกจากนี้เรือนจำจัดให้มีบุคลากรภายนอกเข้ามาให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง (สัมภาษณ์ 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี เป็นส่วนหนึ่งในการค้นหาผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดเพื่อนำเข้าสู่ระบบบำบัดรักษา ผู้รับบริการมีความเข้าใจในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำเป็นอย่างดีจากวิทยากรทั้งภายในและภายนอกเรือนจำ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 1 ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มี

เป้าหมายที่ชัดเจน อาทิ การตรวจปัสสาวะผู้ต้องขังเดือนละ 50 ราย ตรวจค้นจู่โจมโดยชุดปฏิบัติการพิเศษและเจ้าหน้าที่เรือนจำ เดือนละ 7 ครั้ง ถึง 10 ครั้ง ทำให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ผู้ต้องขังได้รับรู้ถึงข้อมูลด้านยาเสพติดอย่างทั่วถึง จากการประชาสัมพันธ์ของเรือนจำ (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ ให้ผู้รับบริการทราบอย่างทั่วถึง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานเย็บร่ม ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความชัดเจน มีการตรวจค้นจู่โจมในเรือนจำบ่อยครั้ง มีการตรวจค้นตัวผู้ต้องขังออก กลับจากศาล ตรวจค้นผู้ต้องขังที่ย้ายมาจากเรือนจำอื่นอย่างละเอียด ตรวจค้นรถยนต์เข้า ออกเรือนจำ นโยบายมีการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมตามแผนที่เรือนจำได้กำหนดไว้ ผู้ต้องขังเข้าใจในนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี เนื่องจากเรือนจำมีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ต้องขังปฏิบัติตามแนวนโยบายที่กำหนดไว้ (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำหรือผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีความเข้าใจในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี มาตรการตามนโยบายเป็นแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7 น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานตัดยาง ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจน มีการตรวจค้นสิ่งของที่นำเข้ามาในเรือนจำ ของญาติฝาก พัสดุภัณฑ์ต่างๆ อยู่ตลอดเวลาเพื่อป้องกันการลักลอบนำยาเสพติดเข้าเรือนจำ นโยบายเป็นรูปธรรมเห็นได้จากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำ ผู้ต้องขังเข้าใจในนโยบายตรงกันจากการประชาสัมพันธ์ของเรือนจำ (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีตรงกัน ทั้งนี้มาจากการประชาสัมพันธ์หรือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมี

ความชัดเจน เรือนจำมีการกำหนดแผนการทำงานด้านการป้องกัน อาทิ การตรวจปัสสาวะผู้ต้องขังเพื่อหาสารเสพติด การตรวจค้นจู่โจมปกติและจู่โจมพิเศษจากกรมราชทัณฑ์ นโยบายมีความสอดคล้องชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติของผู้ต้องขังในเรือนจำ ผู้รับบริการเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันไม่ให้มียาเสพติดในเรือนจำ (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า การดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของกรมราชทัณฑ์ในด้านการตรวจค้นจู่โจมพิเศษ เป็นมาตรการเชิงรุกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9 น.ญ. แดง (นามสมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง ให้ข้อมูลว่า เรือนจำมีการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างชัดเจน โดยมีการตรวจค้นผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่เข้า ออกเรือนจำ การตรวจค้นผู้ต้องขังเข้าใหม่ ตรวจสิ่งของที่ญาตินำมาฝากวันเยี่ยมญาติ เรือนจำจะมีแผนปฏิบัติการของเรือนจำอย่างเป็นรูปธรรม มีความชัดเจนในการปฏิบัติ จุดมุ่งหมายของการตรวจค้น เพื่อต้องการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด มิให้มียาเสพติดในเรือนจำ ส่วนมาตรการด้านการบำบัดฟื้นฟู อาทิ การอบรมปฏิบัติธรรม การฝึกวิชาชีพระยะสั้น (สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างชัดเจน เรือนจำจัดกิจกรรมด้านการบำบัดฟื้นฟู การฝึกอบรมด้านต่างๆ แก่ผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่

กล่าวได้ว่า เรือนจำกลางเพชรบุรี มีความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ยืนยันได้จากหนังสือสั่งการของกรมราชทัณฑ์ที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด โดยประสานความร่วมมือกับศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดเพชรบุรี บุคลากรของหน่วยงานมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์และขั้นตอนการทำงานตามนโยบาย นอกจากนั้น เรือนจำยังมีการอบรมและให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังด้านยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำกลางเพชรบุรี มีความเหมาะสมกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราม

ยาเสพติดไปปฏิบัติ เรือนจำมีสภาพกึ่งเก่า โครงสร้างเรือนจำแบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างทางกายภาพและด้านโครงสร้างของคน อาจมีความบกพร่องแต่โครงสร้างแนวทางการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความเหมาะสมกว่าทุกเรือนจำ คำสั่งเรือนจำกลางเพชรบุรี ที่ 52/2555 ลงวันที่ 14 มีนาคม 2555 เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานป้องกันและปราบปรามแก้ไขปัญหายาเสพติดในเรือนจำ ประกอบด้วย คณะทำงานด้านการป้องกันและปราบปราม คณะทำงานด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟู และคณะทำงานด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ บุคลากรของเรือนจำมีความรู้ความสามารถทั้งการบริหาร เทคนิคการป้องกันปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี นอกจากนี้นโยบายยังเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการทำงาน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “เจ้าหน้าที่เรือนจำได้รับการอบรมจากกรมราชทัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ และจากหน่วยงานด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของข้าราชการแต่ละหน้าที่ตามสายการบังคับบัญชา เจ้าหน้าที่แต่ละคนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงานที่ยาวนาน มีความรู้ความสามารถในหน้าที่เฉพาะของตน ความชำนาญย่อมเกิดขึ้นจากประสบการณ์ในการทำงาน แรงจูงใจในการทำงานมีทั้งด้านบวกและด้านลบ แรงจูงใจด้านบวก อาทิ การพิจารณาความดีความชอบ ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปต่างๆ แรงจูงใจด้านลบ อาทิ การถูกดำเนินคดีทางอาญาและทางวินัยอย่างร้ายแรง” (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการแต่งตั้งคณะทำงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการกำหนดภารกิจการมอบหมายงานที่เป็นระบบทำให้บุคลากรมีความเข้าใจในขั้นตอนการทำงาน มีการเสริมสร้างแรงจูงใจด้านบวกและด้านลบ ควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพบุคลากร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า กรมราชทัณฑ์มีการจัดตั้งศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อรองรับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล และกรมราชทัณฑ์มีการแต่งตั้งบุคลากรของเรือนจำเป็นเจ้าพนักงานเกี่ยวกับป้องกันและปราบปรามยาเสพติด บุคลากรของเรือนจำปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักที่ได้รับมอบหมาย คือ การควบคุมผู้ต้องขังมิให้หลบหนีและแก้ไขฟื้นฟู พัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง และต้องปฏิบัติภารกิจตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของกรมราชทัณฑ์ โดยปฏิบัติในลักษณะการจู่โจมตรวจค้นสิ่งของต้องห้าม เรือนจำมีการวางแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับผู้ต้องขังคดียาเสพติด โดยแยกกลุ่มการปกครองเป็นผู้ต้องขังกรณีพิเศษ ผู้ต้องขังคดียาเสพติดรายสำคัญ และได้รับความสนใจจากประชาชน ในการสร้างแรงจูงใจมีความสำคัญมากต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ผู้บริหาร

ของเรือนจำต้องมีทักษะในการบริหารเชิงวิชาการและภาคปฏิบัติเพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “ด้านเทคนิควิธีการอาจไม่ครอบคลุมเหมือนเจ้าหน้าที่ที่แต่งตั้งมาโดยเฉพาะการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชทัณฑ์ที่ผ่านมาไม่ได้มุ่งให้เรียนรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดเกิดขึ้นภายหลัง ความพร้อมของเจ้าหน้าที่มีน้อยหรือแทบไม่มีเลย แต่ด้วยวิธีการและเทคโนโลยี การค้นหาวิธีบริหารจัดการหรือการทำงานที่มีเทคโนโลยีสมัยใหม่การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เรือนจำจะมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมสมัยใหม่มีวิธีการหาข่าว มีการใช้เทคโนโลยีในการควบคุม ทำให้เรือนจำรับรู้ถึงสิ่งที่เข้ามาโดยมิชอบ เทคโนโลยีทำให้รู้เท่าทันผู้ต้องขัง” (สัมภาษณ์ 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการจัดตั้งศูนย์การปฏิบัติงานด้านยาเสพติด มีการกำหนดบทบาทหน้าที่เฉพาะตัวบุคลากร มีการนำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการบริหารงาน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีการจัดทำคำสั่งเรือนจำกลางเพชรบุรี ที่ 51/2555 ลงวันที่ 14 มีนาคม 2555 เรื่อง จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดเรือนจำกลางเพชรบุรีประกอบด้วย ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรีเป็นผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายต่างๆ เป็นกรรมการ มีหน้าที่ จัดวางระบบข้อมูลข่าวสารและการข่าวด้านยาเสพติด จัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด อำนวยการประสานงาน เร่งรัด ตรวจสอบติดตามการประเมินผลการปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเรือนจำ เรือนจำมีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตามความรู้ความสามารถและมีการแลกเปลี่ยนความรู้ มีการประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจกับผู้ปฏิบัติงานด้านอื่นอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารและทีมงานของเรือนจำมีทักษะประสบการณ์การบริหารจัดการ ชี้แนะ ติดตาม แนะนำและให้คำปรึกษา การตัดสินใจและมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นระยะ ตลอดจนสร้างแรงจูงใจทางบวกแก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “บุคลากรของเรือนจำมีความรู้ความสามารถ มีทักษะประสบการณ์ มีความตั้งใจจริงในการทำงาน เสียสละเวลา พัฒนางานได้เป็นอย่างดี การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตามความรู้ความสามารถและมีการแลกเปลี่ยนความรู้ มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย ผู้บริหารเรือนจำมีทักษะประสบการณ์

ชี้แนะ ติดตาม แนะนำและให้คำปรึกษา มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นระยะ ตลอดจนสร้างแรงจูงใจทางบวกแก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง" (สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการกำหนดบทบาทหน้าที่การทำงานอย่างเหมาะสมกับบุคลากร เจ้าหน้าที่เรือนจำมีประสบการณ์ ทักษะความชำนาญจากการปฏิบัติงาน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้รับบริการอย่างต่อเนื่อง

ผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำประกอบด้วย ส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ ส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง และฝ่ายต่างๆ อาทิ ฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ฝ่ายฝึกวิชาชีพ ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ฝ่ายบริหารทั่วไป แต่ละฝ่ายมีภารกิจและหน้าที่แตกต่างกัน นโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเจ้าหน้าที่ทุกคนทุกฝ่ายต้องร่วมมือปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไว้อย่างเหมาะสมแล้ว บุคลากรของเรือนจำสามารถป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติดอย่างได้ผล ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติด เรือนจำจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ต้องขัง ในรูปแบบกิจกรรมการฝึกอาชีพ การได้รับสิทธิประโยชน์ขณะต้องโทษหรือการได้รับการอภัยโทษจะลดลง หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ จากทางเรือนจำหากเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีกำหนดโครงสร้างของบุคลากร สายการบังคับบัญชาที่เหมาะสมกับการปฏิบัติตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย แผนปฏิบัติงานของเรือนจำกลางเพชรบุรี มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพ นอกจากนี้ยังมีการเสริมสร้างความรู้ด้านอาชีพและแรงจูใจแก่ผู้รับบริการอีกด้วย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 น.ช.เอ (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดเรือนจำกลางเพชรบุรี คณะทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำประกอบด้วย ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และบุคคลภายนอก ที่มีความรู้ความสามารถในการปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี เรือนจำมีการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่โดยแบ่งเป็นฝ่ายอย่างเหมาะสม อาทิ งานทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง งานควบคุมผู้ต้องขัง งานจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง งานฝึกวิชาชีพ งานสวัสดิการผู้ต้องขัง ผู้บริหารของเรือนจำเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน ใช้

ภาวะผู้นำได้อย่างมีประสิทธิภาพและเจ้าหน้าที่ของเรือนจำมีประสบการณ์ในการทำงาน ทำให้การหาข่าวจากผู้ต้องขังทำได้อย่างรวดเร็ว (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรี มีการจัดระบบการทำงานที่เน้นความสะดวก รวดเร็ว และมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำในการบริหารงานเรือนจำ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 น.ช.บอย (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 3 ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ อาทิ ฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ ฝ่ายฝึกวิชาชีพ ฝ่ายสังคมสงเคราะห์ แต่ละฝ่ายมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกัน แบ่งงานกันทำอย่างชัดเจน เจ้าหน้าที่ของเรือนจำมีความรู้ความสามารถในการตรวจค้นหาสารเสพติดเนื่องจากผ่านการอบรมมาเป็นอย่างดี เรือนจำมีการให้ความรู้ด้านโทษพิษภัยของยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง โดยคัดเลือกจากผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีความเสี่ยง หรือผู้ต้องขังที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เรือนจำมีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม เรือนจำสร้างแรงจูงใจด้านบวกและด้านลบแก่ผู้ต้องขังในการขับเคลื่อนนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สัมภาษณ์ 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรี มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ การแบ่งงานกันทำอย่างชัดเจน ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกในการเสริมสร้างความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสม เจ้าหน้าที่ของเรือนจำมีความรู้ความสามารถ เนื่องจากได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี ผู้บริหารของเรือนจำมีภาวะผู้นำและประสบการณ์และใช้ประสบการณ์สร้างแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ มีการจัดตั้งทีมข่าว ผู้รับบริการสมัครใจเข้าร่วมต่อต้านยาเสพติด ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้รับบริการ (สัมภาษณ์ 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการจัดตั้งทีมข่าวให้ผู้ต้องขังเข้าร่วมกิจกรรมการหาข่าว นอกจากนี้การปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดยังทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 1 ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การตรวจค้นจู่โจมเรือนจำ มีคำสั่งเรือนจำกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบตามจุดตรวจ

ค้นอย่างละเอียด นอกเหนือจากหน้าที่ประจำที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ เจ้าหน้าที่เรือนจำต้องปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอีกหน้าที่หนึ่ง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละฝ่าย มีประสบการณ์ในการทำงาน มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีเทคนิคในการหาข่าว เจ้าหน้าที่แต่ละจุดมีความเหมาะสมตามความรู้ ที่ได้อบรมมา ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่มีการสร้างแรงจูงใจในการเลิกยาเสพติด โดยใช้ระบบชุมชนบำบัด ดนตรีบำบัด อาชีวะบำบัด (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความตั้งใจจริงในการปฏิบัติตามนโยบายและแสวงหาแนวทางในการทำงานที่เหมาะสม เพื่อให้งานประสบผลสำเร็จ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานร่ม ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำกลางเพชรบุรีด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความเหมาะสม มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรตามความสามารถ ความชำนาญเฉพาะด้าน ภารกิจของเจ้าหน้าที่เรือนจำ อาทิ หน้าที่ในการตรวจค้นจู่โจม หน้าที่ในการตรวจรถยนต์ยานพาหนะเข้า ออก หน้าที่ในการตรวจพัสดุภัณฑ์ หน้าที่ในการตรวจของเยี่ยมของฝากจากญาติ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความรู้ มีเทคนิคในการปราบปรามยาเสพติด ผู้บริหารของเรือนจำมีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ต้องขัง เรือนจำมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้ต้องขังอย่างสม่ำเสมอ (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า การกำหนดโครงสร้างการทำงานของเรือนจำกลางเพชรบุรีที่เหมาะสม ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ กลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้รับบริการก่อให้เกิดความเข้าใจในนโยบายที่ถูกต้อง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7 น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานตัดยาง ให้ข้อมูลว่า เรือนจำมีการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดเรือนจำกลางเพชรบุรี มีผู้บัญชาการ ผู้อำนวยการส่วน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเป็นคณะทำงาน โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมโดยแบ่งออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ อาทิ ฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ฝ่ายฝึกวิชาชีพ ฝ่ายบริหารทั่วไป ผู้บัญชาการ ผู้อำนวยการส่วนและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมีความเหมาะสมกับตำแหน่งต่างๆ เจ้าหน้าที่มีความรู้ในการป้องกันยาเสพติด มีเทคนิคการตรวจค้นอย่างละเอียดทุกพื้นที่ เรือนจำมีการกำหนดเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสมตามความถนัดของเจ้าหน้าที่ ผู้บริหารมีการสร้างทีมงาน และแรงจูงในการสร้างร่วมมือ โดยมีผู้ต้องขังทำหน้าที่หัวหน้าห้องแต่ละห้องคอยสอดส่องดูแล ให้ความร่วมมือกับทางเรือนจำเป็นอย่างดี (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า ผู้บริหารของเรือนจำกลางเพชรบุรี มีการสร้างทีมงานสอดส่อง ดูแลความเรียบร้อยภายในเรือนจำ มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ต้องขังที่ให้ความร่วมมือในนโยบาย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสม การปฏิบัติตามสายการบังคับบัญชา มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ผู้บัญชาการเรือนจำจนถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถด้านการปราบปรามยาเสพติดในระดับดี ด้านเทคนิคการปราบปรามของเจ้าหน้าที่มีการสืบสวนในทางลับก่อน มีทีมข่าวแจ้งข่าวกลุ่มเสี่ยงที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เรือนจำมีการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมตามความชำนาญ ผู้บริหารของเรือนจำมีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ต้องขังโดยการยกย่องชมเชยให้ผู้ต้องขังอื่นทำเป็นแบบอย่างที่ดีในการช่วยเหลือเรือนจำ (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า การทำงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำมีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพสูง มีการสร้างทีมงานในการหาข่าว การยกย่องชมเชยผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมในนโยบาย เป็นการสร้างแรงจูงใจที่ดีแก่ผู้ต้องขังอื่น

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9 น.ญ. แดง (นามสมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เนื่องจากเรือนจำมีการทำงานแบ่งออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่และหัวหน้าผู้ควบคุมการทำงาน หัวหน้าชุดแต่ละชุด เจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งมีความรู้ความสามารถด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด บางครั้งด้านเทคนิคอาจไม่รู้ลึกกับเล่ห์เหลี่ยมของผู้ต้องขังในการซุกซ่อนยาเสพติด เจ้าหน้าที่ของเรือนจำควรมีการอบรมเพิ่มเติมด้านเทคนิคการหาสารเสพติดเพิ่มเติม เรือนจำมีการกำหนดหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม ในส่วนของผู้ต้องขังก็จัดให้มีการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสมเช่นกัน ผู้บริหารของเรือนจำมีภาวะผู้นำและใช้ประสบการณ์สร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ต้องขังเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ต้องขังออกมามีส่วนร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายของเรือนจำ(สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามนโยบายของผู้ต้องขัง บุคลากรของเรือนจำจำเป็นต้องได้รับการอบรมด้านเทคนิคในการตรวจค้นสิ่งของต้องห้ามให้ทันสมัยตลอดเวลา

กล่าวได้ว่า เรือนจำกลางเพชรบุรี มีการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานขณะเดียวกันได้ระบุบุคคลที่รับผิดชอบในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติอย่างชัดเจนในรูปของคำสั่งเรือนจำ มีการอบรมให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง

และเจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ มีการนำเทคโนโลยีที่จำเป็นมาให้ในการปฏิบัติงาน การนำระบบการบำบัดและแก้ไขฟื้นฟูมาให้กับผู้ต้องขังมากขึ้น มุ่งเน้นการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในการทำงาน

ปัญหาที่ค้นพบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสมรรถนะของกรมราชทัณฑ์ สรุปโดยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำไม่ได้แยกออกจากภารกิจด้านการควบคุม ภารกิจด้านการแก้ไข พัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องปฏิบัติงานหลายหน้าที่

2. บุคลากรของเรือนจำไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพียงด้านเดียว ทำให้เกิดความตรากตรำในการทำงาน

3. ด้านงบประมาณและเทคโนโลยียังไม่เพียงพอ

4. ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ สนับสนุนการเปลี่ยนแปลง มีคุณธรรมและเป็นแบบอย่างที่ดี

3. ความพร้อมด้านทรัพยากร

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันเรือนจำกลางเพชรบุรีมีบุคลากรจำนวน 76 คน ประกอบด้วย ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 1 คน ส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ จำนวน 44 คน ส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง จำนวน 20 คน ฝ่ายบริหารทั่วไป จำนวน 9 คน และฝ่ายนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ จำนวน 2 คน บุคลากรของเรือนจำเพชรบุรีทุกคนจะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามคำสั่งเรือนจำกลางเพชรบุรี ที่ 52/2555 ลงวันที่ 14 มีนาคม 2555 เรือนจำมีความพร้อมใน การปฏิบัติตามนโยบายภายใต้ภาวะขาดแคลนอัตรากำลังอย่างมาก เจ้าหน้าที่ของเรือนจำกลางเพชรบุรีแต่ละคนสามารถทำงานได้หลายด้าน การได้รับการฝึกอบรมจากสถาบันพัฒนาข้าราชการราชทัณฑ์มาเป็นอย่างดี ทำให้เจ้าหน้าที่มีความพร้อมทั้งความรู้ความสามารถ ด้านอุปกรณ์ อาทิ กล้องวงจรปิด เครื่องตรวจโลหะ ชุดอุปกรณ์การตรวจสารเสพติดในปัสสาวะ เครื่องตรวจร่างกายต่างๆ มีจำนวนเพียงพอกับขนาดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับงบประมาณด้านการแก้ไขและพัฒนาผู้ต้องขังคดียาเสพติด รายการ โปรแกรมแก้ไขผู้ต้องขังติดยาเสพติด จำนวน 25,000 บาท ด้านฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ได้รับงบประมาณจากกรมราชทัณฑ์ รายการ ชุมชนบำบัด จำนวน 15,000 บาท ซึ่งงบประมาณที่ได้รับจากกรมราชทัณฑ์ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานเรือนจำ ทั้งนี้ เรือนจำได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงาน

ภายนอก อาทิ องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และหน่วยงานอื่น เข้ามาช่วยเหลือ งบประมาณของกรมราชทัณฑ์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติ โดยดูจากผลงานในการขับเคลื่อนนโยบาย ผลที่ควรได้รับจากการทำงานเป็นรางวัลแห่งความดี และเกิดความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีความพร้อมด้านบุคลากรในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แต่มีภาวะขาดแคลนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เรือนจำได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในงานราชทัณฑ์มากขึ้น

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า บุคลากรของเรือนจำมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แต่บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขังที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เรือนจำได้รับงบประมาณด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดจากกรมราชทัณฑ์ซึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอ แต่เรือนจำสามารถปฏิบัติงานได้เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณเพิ่มเติม เรือนจำมีการสร้างแรงจูงใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและผู้ต้องขังในการขับเคลื่อนนโยบาย ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “เรือนจำมีจุดแข็ง คือ มีองค์กรภาครัฐส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี หน่วยงานภาครัฐอื่นในส่วนภูมิภาคเข้ามาช่วยเหลือในการจัดหาหรือการขอความร่วมมือจากทุกภาคส่วนได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี สามารถทำงานได้ดีในระดับหนึ่ง ประกอบกับเรือนจำมีเงินนอกงบประมาณบางส่วนที่สามารถนำมาใช้ในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำได้ ทำให้การจัดหาวัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอในระดับหนึ่ง ทำให้การทำงานได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ การสร้างแรงจูงใจมีผลต่อการขับเคลื่อนนโยบาย หากหน่วยงานใดไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน หน่วยงานนั้นไม่สามารถเดินหน้าต่อไปได้ ขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก” (สัมภาษณ์ 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีความพร้อมด้านบุคลากรแต่ขาดแคลนอัตรากำลัง งบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมของโครงการ แต่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกในบางส่วน เจ้าหน้าที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจากกรมราชทัณฑ์เป็นอย่างดี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ให้ข้อมูลว่า บุคลากรของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีจำนวนไม่เพียงพอ แต่สามารถสร้างคณะทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย อาทิ ขาดชุดตรวจสารเสพติดในปัสสาวะ เรือนจำมีการสร้างแรงจูงใจในการขับเคลื่อนนโยบาย โดยการพิจารณาความดีความชอบ การปูนบำเหน็จรางวัลเป็นกรณีพิเศษ (สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีจัดตั้งคณะทำงานด้านยาเสพติดอย่างได้ผลดี มีการบริหารงบประมาณที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การสร้างแรงจูงใจพิจารณาความดี ความชอบและรางวัลตอบแทนเป็นสิ่งจูงใจการทำงาน

ผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่ของเรือนจำกลางเพชรบุรีด้านการปราบปรามยาเสพติดมีจำนวนเพียงพอ เจ้าหน้าที่ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดโดยการให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังมีจำนวนน้อย เจ้าหน้าที่บางส่วนไม่มีความรู้ด้านยาเสพติดโดยตรง การให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังอาจต้องใช้วิทยากรภายนอกร่วมด้วย อาทิ วิทยากรร่วมจากสำนักงานป้องกันและปรามปรามยาเสพติด วิทยากรจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในด้านเครื่องมือเครื่องใช้มีจำนวนเพียงพอ เรือนจำไม่ได้แยกคุมขังผู้ต้องขังตามประเภทคดี ตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ส่วนที่ 4 การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหมวด 1 ข้อความทั่วไป ข้อ 40 ให้แบ่งผู้ต้องขังออกเป็นประเภทดังต่อไปนี้ 1) ผู้ต้องขังหญิง 2) ผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และต้องโทษเป็นครั้งแรก 3) ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่กระทำอนาจาร 4) ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายแก่ชีวิตและร่างกาย 5) ผู้ต้องขังซึ่งต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายแก่ทรัพย์ 6) ผู้ต้องขังซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย และ 7) ผู้ต้องขังที่ไม่อยู่ในจำพวกที่ได้ระบุมาแล้ว การได้รับสิทธิประโยชน์จากทางเรือนจำเป็นการสร้างแรงจูงใจที่ดีให้แก่ผู้ต้องขัง ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “เรือนจำกลางเพชรบุรีไม่ได้แยกคุมขังกลุ่มผู้ต้องขังตามประเภทคดี มีการแยกขังผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเสี่ยงให้อยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ เพื่อที่จะสามารถเฝ้าระวังได้และง่ายต่อการควบคุม การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ต้องขังในการช่วยกันป้องกันปัญหายาเสพติด โดยการทำการพักโทษ การลดวันต้องโทษ และโครงการต่าง ๆ ที่กรมราชทัณฑ์แจ้งให้ทราบ นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ

เรือนจำจึงดำเนินต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ จนเรือนจำกลางเพชรบุรี ได้รับการยกย่องให้เป็นเรือนจำสีขาว ปลอดยาเสพติด" (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า การดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ทำให้เกิดความร่วมมือขององค์การทุกภาคส่วน ผู้รับบริการได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในนโยบาย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 น.ช.เอ (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีเจ้าหน้าที่ที่มีความพร้อม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ได้รับการฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจากสถาบันพัฒนาข้าราชการกรมราชทัณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้มีจำนวนเพียงพอ งบประมาณได้รับการสนับสนุนจากกรมราชทัณฑ์และมีหน่วยงานภายนอกเข้ามาสนับสนุนการสร้างแรงจูงใจที่ดี สามารถเป็นแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้รับความร่วมมือจากผู้ต้องขังเป็นอย่างดี (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือและการประสานงานที่ดีจากองค์กรทุกภาคส่วน การสร้างแรงจูงใจที่ดีช่วยให้นโยบายบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 น.ช.บอย (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 3 ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำกลางเพชรบุรีมีจำนวนน้อย แต่เพียงพอต่อการปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำมีความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งได้รับงบประมาณในการจัดซื้อจากกรมราชทัณฑ์และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก อาทิ ชุดตรวจปัสสาวะ กิจกรรมที่ผู้รับบริการมีความสนใจและให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมาก อาทิ โครงการ To Be Number One ต่อต้านยาเสพติดได้รับความสนใจจากผู้ต้องขังสมัครเป็นสมาชิก To Be Number One ต่อต้านยาเสพติดเป็นจำนวนมาก (สัมภาษณ์ 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า จำนวนเจ้าหน้าที่เรือนจำกลางเพชรบุรีมีจำนวนน้อย แต่สามารถปฏิบัติงานได้ ทรัพยากรของโครงการมีเพียงพอ ผู้รับบริการให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง ให้ข้อมูลว่า ความพร้อมด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่เรือนจำกลางเพชรบุรีมีจำนวนน้อย แต่การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขังที่

เพิ่มมากขึ้น งบประมาณที่ได้รับจากกรมราชทัณฑ์ไม่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการในเรือนจำ ผู้รับบริการปฏิบัติตามนโยบายด้วยความสมัครใจ การสร้างแรงจูงใจด้วยเงินรางวัล หรือสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จะทำให้ผู้รับบริการร่วมมือในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำมากขึ้น (สัมภาษณ์ 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า แรงจูงใจของผู้รับบริการในการให้ความร่วมมือปฏิบัติตามนโยบายของเรือนจำ มาจากผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่จะได้รับ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 1 ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่ของเรือนจำมีจำนวนเพียงพอ และมีความพร้อมในการปฏิบัติงานทุกด้าน ไม่ว่าด้านการควบคุมผู้ต้องขัง การฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง การให้การศึกษาอบรมสายสามัญสายอาชีพหรืองานด้านนโยบายอื่นตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนดให้เรือนจำปฏิบัติ เครื่องมือเครื่องใช้เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขัง ด้านแรงจูงใจในการเลิกยาเสพติด เรือนจำมีโครงการชุมชนบำบัดในระบบบังคับบำบัด ผู้ต้องขังจะเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อตนเอง เป็นผลดีต่อตนเอง และกิจกรรมที่นำครอบครัวของผู้รับบริการเข้าร่วมเป็นแรงจูงใจในการเลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีทรัพยากรที่เพียงพอ ผู้รับบริการเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์เป็นโครงการด้านชุมชนบำบัด การนำสถาบันครอบครัวเข้าร่วมกิจกรรมสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้รับบริการต่อการใช้ยาเสพติดได้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานร่ม ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่ของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าทุกด้าน แต่เจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย เจ้าหน้าที่เรือนจำหนึ่งคน รับผิดชอบต่อผู้ต้องขังจำนวนมาก ทำให้การดูแลผู้ต้องขังไม่ครอบคลุมทั่วถึงผู้ต้องขังทุกราย วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ของนโยบายไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติตามนโยบาย แต่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “ในบางครั้งเรือนจำมีการสุ่มตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติด แต่ชุดตรวจไม่เพียงพอก็ได้การสนับสนุนชุดตรวจจากสาธารณสุขจังหวัด ถ้าผู้ต้องขังอยู่ในกฎระเบียบก็จะอยู่อย่างอิสระไม่เข้มงวดมากนัก และจากประสบการณ์ที่เคยต้องโทษที่เรือนจำอื่น เรือนจำกลางเพชรบุรีแทบไม่มียาเสพติดเลย ไม่มียาบ้าอาจมีผู้ต้องขังบางคนแอบลักลอบดมกาวหรือยาเมาเท่านั้น” (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีภาวะขาดแคลนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ ทรัพยากรส่วนหนึ่งเรือนจำต้องขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เพียงพอต่อการปฏิบัติตามนโยบายข้อจำกัดด้านงบประมาณของกรมราชทัณฑ์

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7 น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานตัดยาง ให้ข้อมูลว่า ความพร้อมของเจ้าหน้าที่เรือนจำมีเพียงพอและสามารถทำงานด้านการปราบปรามยาเสพติดอย่างได้ผล อาทิ การตรวจค้นจู่โจมเรือนจำ เจ้าหน้าที่สามารถยึดอุปกรณ์อาวุธ หรืออุปกรณ์ที่ดัดแปลงเป็นอาวุธ อุปกรณ์เล่นการพนัน อุปกรณ์การสักร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาในเรือนจำได้จำนวนหนึ่ง ด้านวัสดุอุปกรณ์ในตรวจค้นมีเพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขัง เรือนจำยกย่องชมเชยผู้ต้องขังที่มีส่วนช่วยเหลือหรือแจ้งเบาะแสด้านยาเสพติดแก่เจ้าหน้าที่ต่อผู้ต้องขังอื่น (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า ทรัพยากรในการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีเพียงพอ การยกย่องชมเชยเป็นแรงจูงใจด้านบวกต่อผู้รับบริการในการแสวงหาความร่วมมือ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ให้ข้อมูลว่า ด้านความพร้อมของบุคลากร เรือนจำกลางเพชรบุรีมีเจ้าหน้าที่จำนวนน้อย แต่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ภายในเรือนจำ วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณที่ได้รับจากกรมราชทัณฑ์ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มมากขึ้น แรงจูงใจในการร่วมมือกับเรือนจำในการขับเคลื่อนนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด คือ การได้รับคำชมเชยจากเจ้าหน้าที่ การได้รับสิทธิพิเศษจากทางเรือนจำ และการได้รับกำลังใจที่ดีจากครอบครัวในการสนับสนุนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีบุคลากรปฏิบัติงานจำนวนน้อย แต่สามารถปฏิบัติงานด้านยาเสพติดอย่างได้ผล เนื่องจากบุคลากรของเรือนจำได้รับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ผู้รับบริการมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นทำให้วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการให้บริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9 น.ญ. แดง(นามสมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง ให้ข้อมูลว่า ด้านบุคลากรของเรือนจำมีจำนวนน้อยมากไม่เพียงพอ แต่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อัตราส่วนระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้ต้องขังไม่สมดุลกัน ด้านวัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขัง ในภาพรวมมีการสร้างแรงจูงใจที่ดี ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

"ถ้าผู้ต้องขังอยู่ร่วมกันแล้ว ไม่มีเรื่องยาเสพติดจะเกิดภาพรวมที่ดีกว่า ผู้ต้องขังไม่ต้องอยู่อย่างภาวะกดดัน หวาดระแวง ผู้ต้องขังให้ความร่วมมือต่อนโยบายด้านปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ และต้องการเป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย ช่วยกันสอดส่องดูแล ร่วมมือร่วมใจไม่ให้มียาเสพติดภายในเรือนจำ ผู้ต้องขังทุกคนจะได้อยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข" (สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำกลางเพชรบุรีไม่เพียงพอ แต่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เรือนจำส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

กล่าวได้ว่า เรือนจำกลางเพชรบุรี มีความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรได้รับการฝึกอบรมจากกรมราชทัณฑ์มาเป็นอย่างดีในหลักสูตรต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงานราชทัณฑ์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น วัสดุอุปกรณ์และงบประมาณที่สนับสนุนกิจกรรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความพร้อมและเพียงพอ เนื่องจากผู้บริหารได้ให้ความสำคัญจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญและได้รับการบริจาคเพิ่มจากหน่วยงานภายนอก มีการประสานกับองค์กรทุกภาคส่วน การใช้แรงจูงใจด้านบวกเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

ปัญหาที่ค้นพบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงด้านทรัพยากรของนโยบาย สรุปโดยสาระสำคัญดังนี้

1. เรือนจำกลางเพชรบุรีขาดแคลนอัตรากำลังคนที่ปฏิบัติงานในเรือนจำ
2. เรือนจำกลางเพชรบุรีขาดแคลนงบประมาณในภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

4. ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรี เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้รับการการเยี่ยมญาติได้ทุกวัน เว้นวันหยุดราชการ สภาพเศรษฐกิจของผู้ต้องขังของเรือนจำกลางเพชรบุรีอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีญาติเข้าเยี่ยมเป็นจำนวนมาก ญาติผู้ต้องขังจะนำสิ่งของมาฝากซึ่งเป็นสิ่งของที่เรือนจำอนุญาต อาทิ อาหารปรุงสุก นอกจากนี้ญาติผู้ต้องขังได้ฝากเงินเข้าบัญชีให้แก่ผู้ต้องขัง เพื่อใช้จ่ายขณะต้องโทษ เป็นไปตามกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ส่วนที่ 8 หมวด 2 สิ่งของที่อนุญาต ข้อ 128(2) อาหารที่ปรุงแล้วเสร็จ ซึ่งยอมให้ผู้ต้องขังรับประทานได้ตามที่กำหนดไว้ในเรื่องการเลี้ยงอาหาร และหมวด 3 สิ่งของอย่างอื่น ข้อ 129 บรรดาสิ่งของซึ่งมิใช่

เป็นสิ่งของต้องห้ามและซึ่งมิใช่เป็นสิ่งของที่อนุญาต หากผู้ต้องขังติดตัวมาให้เจ้าพนักงานเรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังมอบหมายไว้กับญาติหรือบุคคลอื่นนอกเรือนจำ หรือถ้าเป็นเงิน ให้เจ้าพนักงานเรือนจำเก็บรักษาไว้ให้ฐานรับฝากตามระเบียบข้อบังคับ และในที่ซึ่งทางการกำหนดไว้ ด้านเศรษฐกิจของผู้ต้องขังส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ทำให้ผู้ต้องขังไม่ประกอบอาชีพการค้ายาเสพติดในเรือนจำกลางเพชรบุรี สภาพสังคมภายในเรือนจำเป็นสังคมแบบพอเพียง ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “ผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรีอยู่กันแบบพี่น้อง มีความเป็นบ้านเดียวกันสูง อยู่ร่วมกันแบบญาติ ผู้ต้องขังกับผู้ต้องขัง หรือผู้ต้องขังกับเจ้าหน้าที่รู้จักคุ้นเคยกัน ทำให้เจ้าหน้าที่เรือนจำเข้าถึงสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขัง การปราบปรามยาเสพติดตามนโยบายจึงกระทำง่าย ผู้ต้องขังไม่นิยมความฟุ้งเฟ้อ ไม่มีการพนันหรือยาเสพติด ยิ่งทำให้อยู่กันแบบสังคมพอเพียง” (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า ผู้ต้องขังของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีความเป็นอยู่แบบพอเพียง เศรษฐกิจของผู้ต้องขังอยู่ในเกณฑ์ดี ไม่มีปัญหาการเล่นการพนัน หรือปัญหายาเสพติด ผู้ต้องขังที่มีความคุ้นเคยหรือสนิทสนมกันจากภายนอกเรือนจำ การรวมกลุ่มหรือจัดตั้งกลุ่มตามแหล่งที่มาของตนเอง มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า รัฐต้องให้การสนับสนุนดูแลผู้ต้องขังด้านปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ด้านการศึกษา บางรายฐานะยากจน บางรายป่วยมีโรคประจำตัวที่ขาดการดูแลรักษา บุคคลเหล่านี้มักสร้างปัญหาในการควบคุม บางรายอาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้ รัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอกับความจำเป็นขั้นพื้นฐาน สภาพสังคมของผู้ต้องขังอยู่รวมเป็นกลุ่ม อาจทำให้เจ้าหน้าที่เข้าไปปราบปรามหรือหาข่าวในพื้นที่ยากขึ้น เรือนจำที่มีบุคลากรที่เป็นคนท้องถิ่นเป็นจำนวนมากจะมีวัฒนธรรมการรวมกลุ่มการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่เรือนจำและผู้ต้องขังมีค่านิยมในการอยู่ร่วมกันแบบพี่น้อง มีความสมานฉันท์ในการอยู่ร่วมกัน มีค่านิยมการต่อต้านยาเสพติด ทำให้การบริหารงานของเรือนจำเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “ค่านิยมในการต่อต้านยาเสพติดของเรือนจำ อยู่ที่สังคมภายนอกด้วย หากสังคมภายนอกมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดมาก จะต้องยอมรับว่าในเรือนจำอาจมีการเสี่ยงในการแพร่ระบาดของยาเสพติดมากขึ้นด้วย ผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารของเรือนจำ ต้องมีความยึดมั่นในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างชัดเจน และไม่ให้อิทธิพลด้านการเงิน อิทธิพลด้านการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความสับสนของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน กรมราชทัณฑ์มีการปลูกฝัง

ค่านิยมแก่เจ้าหน้าที่เรือนจำ คือ การปฏิบัติงานแบบผู้คุมมืออาชีพ” (สัมภาษณ์ 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า การที่รัฐบาลช่วยสนับสนุนปัจจัยขั้นพื้นฐานหรือปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิตของผู้ต้องขัง ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังดีขึ้น การรวมกลุ่มของผู้ต้องขังอาจเกิดการต่อต้านหรือสนับสนุนต่อนโยบายของเรือนจำ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีค่านิยมการทำงานแบบผู้คุมมืออาชีพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีสภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำแบบหมุนเวียน อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ต้องขังมีครอบครัวฐานะปานกลางถึงค่อนข้างดี ได้รับการเยี่ยมญาติอย่างสม่ำเสมอ ภายในเรือนจำกลางเพชรบุรีไม่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด โทรศัพท์มือถือ หรือเงินสดแต่อย่างใด เป็นสังคมแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ผู้ต้องขังในเรือนจำอยู่กันอย่างสงบปกติ ทั้งผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นผู้มีภูมิลำเนาในจังหวัดเพชรบุรี จึงไม่มีปัญหาในการปกครอง และไม่มีปัญหาในการอยู่ร่วมกัน ค่านิยมทางสังคมของเรือนจำทั้งเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังมีความรักท้องถิ่น รักพวกพ้อง เอื้ออาทรกัน บางครั้งอาจมีการทะเลาะเบาะแว้งบ้าง แต่ไม่มีความรุนแรง” (สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า สภาพสังคมของผู้ต้องขังอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เจ้าหน้าที่เรือนจำและผู้ต้องขังมีค่านิยมร่วมกัน รักท้องถิ่น รักพวกพ้อง พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

ผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ให้ข้อมูลว่า สภาพแวดล้อมภายในเรือนจำมีผลต่อกลุ่มเสี่ยงที่อาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่มีประวัติเสพยาเสพติด มักชักชวนผู้ต้องขังเข้าใหม่ให้เสพยาเสพติดหรือดมกาว การรวมกลุ่มในเรือนจำมีจำนวนมาก ผู้ต้องขังมักรวมกลุ่มโดยมาจากหมู่บ้าน ตำบลหรืออำเภอเดียวกัน มีพฤติกรรมกลุ่มไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้ต้องขังมีค่านิยมในการสร้างการยอมรับจากกลุ่ม ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ผู้ต้องขังเก่ามักชวนผู้ต้องขังใหม่เสพยาเสพติด โดยอ้างว่า การเสพยาเสพติดหรือการดมกาว ทำให้ลืมความทุกข์และปลูกฝังความเชื่อแก่ผู้ต้องขังอื่นซึ่งเป็นค่านิยมของผู้ต้องขัง ในเรือนจำการมีรวมกลุ่มจำนวนมาก บางครั้งอาจมีผู้ต้องขังบางรายพยายามลักลอบเสพยาเสพติด หรือเป็นผู้ต้องขังขาใหญ่ในเรือนจำ ต้องการแสดง

อำนาจ เพื่อสร้างการยอมรับในหมู่ผู้ต้องขังด้วยกัน สังคมของผู้ต้องขัง รักพวกพ้อง อยู่รวมกันเป็นกลุ่มซึ่งมาจากหมู่บ้าน ตำบลหรืออำเภอเดียวกัน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หากมีคนในกลุ่มเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะช่วยกันตักเตือน ห้ามปราบ เนื่องจากไม่อยากให้เจ้าหน้าที่เรือนจำมองกลุ่มของตนว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงในเรื่องยาเสพติด ผู้ต้องขังที่มีประวัติการเสพยาเสพติดจะมีการตัดสินใจในการเสพยาเสพติดได้ง่ายกว่าผู้ต้องขังทั่วไป" (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า ผู้ต้องขังที่มีประวัติเสพยาเสพติด จะมีการตัดสินใจในการเสพยาเสพติดได้ง่ายกว่าผู้ต้องขังทั่วไป ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเพชรบุรีมักอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเพื่อความปลอดภัย มีการสร้างค่านิยมในหมู่ผู้ต้องขังด้วยกันเพื่อแสดงอำนาจ หรือเพื่อสร้างการยอมรับในกลุ่ม

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 น.ช.เอ(นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า ผู้ต้องขังที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดใกล้เคียงมักมีญาติเยี่ยมอย่างสม่ำเสมอ และญาติได้ฝากเงินไว้สำหรับใช้จ่ายขณะต้องโทษ ผู้ต้องขังบางรายที่ไม่มีญาติมาเยี่ยม เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการได้จัดสวัสดิการพื้นฐานให้แก่ผู้ต้องขัง ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่มห่มหลับนอน ของใช้ในชีวิตประจำวันตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 เกี่ยวกับอนามัยผู้ต้องขัง นอกจากนี้ผู้ต้องขังยังได้รับเงินปันผลจากการฝึกวิชาชีพ ตามข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการเงินผลประโยชน์เป็นรางวัล สภาพสังคมเรือนจำมีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำมีสภาพคับแคบผู้ต้องขังอยู่อย่างแออัด ผู้ต้องขังรวมกลุ่มจำนวนมากไม่สามารถแยกสัดส่วนของผู้ต้องขังตามประเภทคดีได้ ผู้ต้องขังมีการอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม มีค่านิยมการแสดงออกเพื่อสร้างการยอมรับจากกลุ่มหรือจากสังคมผู้ต้องขังในเรือนจำ (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีพแก่ผู้ต้องขังตามความเหมาะสม สภาพเรือนจำมีความคับแคบแน่นแออัด ความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังในเรือนจำมีการรวมกลุ่ม ผู้ต้องขังทุกประเภทคดีอยู่รวมปะปนกันทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรม ผู้ต้องขังมีการแสดงพฤติกรรมสร้างการยอมรับของกลุ่ม

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 น.ช.บอย(นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 3 ให้ข้อมูลว่า สภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำกลางเพชรบุรี ไม่มีผลต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สังคมของผู้ต้องขังในเรือนจำมีการรวมกันเป็นกลุ่ม มีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดูแลให้อยู่ในกฎระเบียบของเรือนจำ ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเพชรบุรีมีวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันเป็น

กลุ่ม เป็นหมู่คณะโดยการชักชวนเข้ารวมกลุ่มจากผู้ต้องขังที่รู้จักกันหรือมีความคุ้นเคยกันมาก่อนต้องโทษ ผู้ต้องขังอยู่ในกฎระเบียบที่เรือนจำกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด หากผู้ต้องขังที่อยู่ในกลุ่มของตนกระทำความผิดหรือไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สมาชิกของกลุ่มจะช่วยกันตักเตือน ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ชอบเล่นกีฬา เล่นดนตรีเพื่อผ่อนคลายความเครียด เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความเคร่งครัด เข้มงวด (สัมภาษณ์ 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า สภาพเศรษฐกิจในเรือนจำไม่มีผลต่อเรื่องยาเสพติดสภาพสังคมผู้ต้องขังนิยมอยู่รวมเป็นหมู่คณะมีหัวหน้ากลุ่มทำหน้าที่ดูแล มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการใช้กฎระเบียบที่กำหนดไว้ เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของกลุ่ม

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง ให้ข้อมูลว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเพชรบุรีอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม โดยการชักชวนจากบุคคลที่รู้จักหรือมีความสัมพันธ์กันมาจากภายนอกเรือนจำ มีหัวหน้ากลุ่มทำหน้าที่ดูแล สภาพเศรษฐกิจในเรือนจำหรือการใช้จ่ายเงิน มีผลต่อการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเฉพาะกลุ่ม เฉพาะรายที่มีปัญหาด้านการเงิน วัฒนธรรมทางสังคมของผู้ต้องขังมีการการรวมกลุ่ม เพื่อเล่นกีฬา เล่นดนตรี ไม่มีปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม บางครั้งอาจมีการทะเลาะวิวาทแต่ไม่มีความรุนแรง ผู้ต้องขังไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากอาจถูกเจ้าหน้าที่เรือนจำมองว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่ต้องควบคุมดูแลเป็นพิเศษ (สัมภาษณ์ 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า การรวมกลุ่มของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเพชรบุรีใช้สัมพันธภาพที่มีการรู้จักกันเป็นตัวกำหนดกลุ่ม สภาพเศรษฐกิจมีผลในการรวมกลุ่ม กฎระเบียบของเรือนจำทำให้สังคมผู้ต้องขังอยู่อย่างปกติสุข

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 1 ให้ข้อมูลว่า สภาพเศรษฐกิจในเรือนจำไม่มีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ สภาพความเป็นอยู่ที่แออัดไม่ทำให้ผู้ต้องขังอยากเสพยาเสพติด ผู้ต้องขังนิยมอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม มีหัวหน้ากลุ่มคอยช่วยเหลือ แนะนำตักเตือน อาจมีผู้ต้องขังบางส่วนไม่เห็นด้วยกับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ เนื่องจากเป็นผู้เสพและยังมีความต้องการเสพยาเสพติด หรือเสียประโยชน์จากนโยบายด้านปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ ผู้ต้องขังส่วนใหญ่นิยมเล่นกีฬา เล่นดนตรีและไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีการสร้างค่านิยมเรื่องการแต่งกายภายในกลุ่มของตนเอง ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า เศรษฐกิจในเรือนจำไม่มีผลต่อนโยบายด้านยาเสพติด ความแออัดไม่เกี่ยวข้องกับความต้องการใช้ยาเสพติด

ผู้ต้องขังมีค่านิยมการไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม ทำให้เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานร่ม ให้ข้อมูลว่า สภาพเศรษฐกิจของเรือนจำอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ต้องขังไม่ประกอบอาชีพค้ายาเสพติด แต่ความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังมีสภาพแออัด เรือนจำมีผู้ต้องขังจำนวนมากอยู่รวมปะปนกัน เรือนจำมีสถานที่คับแคบ ผู้ต้องขังที่เข้ามาในเรือนจำทุกคนมีสังกัด มีหัวหน้ากลุ่มคอยดูแลและรายงานความเคลื่อนไหวให้เจ้าหน้าที่ทราบ ด้านวัฒนธรรมทางสังคมชอบอยู่รวมกันเพื่อความปลอดภัยของกลุ่ม ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากหากกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะต้องถูกลงโทษทางวินัย และจะต้องเสียสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่จะได้รับจากทางเรือนจำ อาทิ การได้รับวันลดวันต้องโทษ การเลื่อนชั้น การพักการลงโทษหรือการออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีใช้บทลงโทษทางวินัยควบคุมพฤติกรรมของกลุ่มผู้ต้องขัง สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากเรือนจำเป็นแรงจูงใจไม่ให้ผู้ต้องขังกระทำผิด

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7 น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานตัดยาง ให้ข้อมูลว่า ผู้ต้องขังที่ไม่มีญาติมาเยี่ยมหรือผู้ต้องขังที่มีปัญหาทางด้านการเงิน อาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือรับจ้างกระทำความผิด เพื่อนำเงินมาใช้จ่าย สังคมของผู้ต้องขังอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเป็นบ้าน ผู้ต้องขังบางกลุ่มอาจมีการปกปิดเพื่อช่วยเหลือสมาชิกของกลุ่มด้วยกันเองหรือบางกลุ่มมีการตักเตือนสมาชิกของตนเองไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต่อต้านยาเสพติด ดังนั้น การรวมกลุ่มของผู้ต้องขังย่อมส่งผลต่อการดำเนินนโยบายด้านยาเสพติดของเรือนจำ (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า สังคมของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเพชรบุรีมีการรวมกลุ่มกันเพื่อจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน มีการใช้สภาพคล่องทางการเงินมีบทบาทในการแบ่งกลุ่ม

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ให้ข้อมูลว่า สภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำ อาจมีผลไม่มากนักต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สภาพสังคมและวัฒนธรรมการผู้ต้องขังอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม มีเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม ด้านปัญหายาเสพติดหากมีผู้ต้องขังในกลุ่มของตนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จะมีการตักเตือนไม่ให้คนในกลุ่มเข้าไปเกี่ยวข้อง ค่านิยมของผู้ต้องขังแต่ละคนมีความแตกต่างกันตามลักษณะนิสัยและความชอบของบุคคล ผู้ต้องขังเข้าใหม่อาจถูกผู้ต้องขังเก่าปลูกฝัง

ความเชื่อหรือค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในเรื่องการสร้างการยอมรับของกลุ่ม เช่น หากลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในเรือนจำได้ จะรับเข้าอยู่ในกลุ่มของตนเอง (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า มีการสร้างเอกลักษณ์หรือวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มหรือบุคคล มีการนำระบบผู้นำกลุ่มมาใช้เพื่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่ผู้ต้องขังลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผู้ต้องขัง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9 น.ญ. แดง (นามสมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง ให้ข้อมูลว่า สภาพเศรษฐกิจหรือเงิน มีผลน้อยมากต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ สภาพสังคมการอยู่ร่วมกันมีผลไปในแนวทางที่ดี คือ มีผลในแนวป้องกัน ผู้ต้องขังจะช่วยกันดูแล สอดส่อง ระมัดระวังไม่ให้มียาเสพติดเข้ามาในเรือนจำ ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นคนพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี รักบ้านเกิดรักสังคมที่อยู่ การอยู่รวมกันมักรวมกันตามที่มา อายุหรือวัยใกล้เคียงกัน ความคิดเห็นคล้ายกัน ส่วนหนึ่งอาจมีผลในเรื่องการแพร่ระบาดของยาเสพติด เนื่องจากมาจากแหล่งเดียวกัน ค่านิยมของผู้ต้องขังมีการเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา แต่ไม่มีเรื่องของยาเสพติดเข้ามาเกี่ยวข้อง (สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า ด้านเศรษฐกิจมีผลน้อยมากต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเรือนจำ การสร้างกลุ่มให้มีสัมพันธภาพที่ดี ขึ้นอยู่กับบทบาทของหัวหน้ากลุ่มที่มีค่านิยมในการดูแลกลุ่มอยู่ในแนวทางที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

กล่าวได้ว่า สภาพสังคมของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเพชรบุรี อยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการสร้างค่านิยมของสังคมในการอยู่ร่วมกัน เรือนจำกลางเพชรบุรีมีสภาพแออัด มีผู้ต้องขังจำนวนมาก ไม่มีการแยกขังตามประเภทของคดี การรวมกลุ่มมีผู้นำที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มคอยดูแล ช่วยเหลือ สภาพความแออัดไม่เกี่ยวข้องกับความต้องการใช้ยาเสพติด เศรษฐกิจมีผลน้อยมากต่อปัญหายาเสพติดในเรือนจำ เรือนจำปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างเข้มงวด

ปัญหาที่ค้นพบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมของเรือนจำกลางเพชรบุรี สรุปโดยสาระสำคัญดังนี้

1. เรือนจำกลางเพชรบุรีตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด
2. สภาพความแออัดของเรือนจำ เกิดปัญหาการแพร่ระบาดโรคได้ง่าย
3. การอยู่รวมกันของผู้ต้องขังทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรม การถ่ายทอดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือสร้างเครือข่ายยาเสพติดในเรือนจำ
4. การรวมกลุ่มของผู้ต้องขังที่มาจากแหล่งเดียวกันจำนวนมาก ทำให้เกิดอำนาจการต่อรอง

5. ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์และผู้ต้องขังภายในเรือนจำตระหนักถึงพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และเข้าใจกฎระเบียบข้อบังคับเป็นอย่างดี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามที่นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ 10 รายการ ได้แก่ 1) ฝิ่น กัญชาหรือยาเสพติดหรือมึนเมาอย่างอื่น 2) สุราหรือน้ำเมาซึ่งดื่มได้เมาอย่างสุรา 3) เครื่องอุปกรณ์สำหรับเล่นการพนัน 4) เครื่องอุปกรณ์ในการหลบหนี 5) ศาตราวุธ 6) ของเน่าเสียหรือของมีพิษต่อร่างกาย 7) วัตถุระเบิดหรือน้ำมันเชื้อเพลิง 8) สัตว์มีชีวิต 9) โทรศัพท์มือถือ เครื่องมือสื่อสารอื่นรวมถึงอุปกรณ์สำหรับสิ่งของดังกล่าว 10) วัตถุ เอกสารหรือสิ่งพิมพ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน ซึ่งเรือนจำได้มีการปิดประกาศและมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ต้องขังทราบ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 พอสมควร โดยมีหน่วยงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเข้ามาให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของเรือนจำเป็นระยะๆ ส่วนผู้ต้องขังอาจจะมีความเข้าใจพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่เนื่องจากเป็นผู้กระทำความผิดและถูกศาลพิพากษาจำคุก จึงมีความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของการกระทำความผิดคดียาเสพติดได้เป็นอย่างดี บทลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 เมื่อผู้ต้องขังกระทำผิดวินัย ดังนี้ 1) ภาคทัณฑ์ 2) งดการเลื่อนชั้นโดยมีกำหนดเวลา 3) ลดชั้น 4) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน 5) ลดหรืองดประโยชน์หรือรางวัล 6) ขังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน 7) ขังห้องมืดไม่มีเครื่องหลับนอนไม่เกินสองวันในสัปดาห์หนึ่ง โดยความเห็นชอบของแพทย์ 8) ตัดจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษ 9) เฆี่ยนคราวหนึ่งไม่เกินยี่สิบทีในความควบคุมของแพทย์ ปัจจุบันการลงโทษเฆี่ยนได้ถูกยกเลิก ตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ 3 เรื่อง การลงโทษเฆี่ยน พ.ศ. 2480 ลงวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2548 เนื่องจากเป็นการลงโทษที่ไร้มนุษยธรรม กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในส่วนของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์หากกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะต้องถูกลงโทษทางอาญาและถูกลงโทษตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการราชทัณฑ์ พ.ศ. 2482 ดังนี้ 1) ขัง 2) เพิ่มเวรยาม 3) กักบริเวณ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “บทลงโทษทางกฎหมายพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษในปัจจุบันยังมีความอ่อนด้อยขาดความรุนแรง จะต้องมีการปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ยาเสพติดในอนาคตอาจต้องมีการแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป” (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า กฎหมาย ข้อระเบียบต่างๆ มีการบังคับใช้มานานพอสมควร ปัจจุบันขาดความรุนแรงอาจทำให้ผู้รู้กฎหมายหลีกเลี่ยงหรือไม่ปฏิบัติตามได้ การกำหนดบทลงโทษหรือข้อห้ามต่างๆ มีความชัดเจน มีเป้าหมายที่แน่นอน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องมีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในเรือนจำ ในอดีตมีการกำหนดกฎกระทรวงมหาดไทย ข้อ 127 กำหนดสิ่งของต้องห้ามไว้ 8 รายการ ปัจจุบันมีการแก้ไขกฎกระทรวงมหาดไทย เพิ่มขึ้นอีกจำนวน 2 รายการ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ทำให้เรือนจำมีแนวทางการดำเนินการกับสิ่งของต้องห้ามอย่างชัดเจน ผู้ต้องขังบางรายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดมากกว่าเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยเฉพาะ นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นนโยบายทางการปกครอง เรือนจำได้รับผลกระทบต่อนโยบายในเรื่องความคล่องตัวของเจ้าหน้าที่และความชัดเจนในประมวลกฎหมาย จึงมีนโยบายจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ให้มีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เรือนจำเป็นเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ เจ้าหน้าที่เรือนจำบางรายยังขาดทักษะในด้านความรู้ความเข้าใจด้านยาเสพติดอยู่มาก หรือบางรายไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงวิทยาการสมัยใหม่ ซึ่งเรือนจำจะต้องมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง กรมราชทัณฑ์จึงมีสถาบันพัฒนาข้าราชการราชทัณฑ์ เปิดอบรมหลักสูตร การตรวจค้นจู่โจม การระดมความคิดในการปรับทัศนคติหรือค่านิยมแก่ผู้ปฏิบัติและผู้บริหารให้ทราบถึงแนวทางดำเนินงานด้านยาเสพติดอย่างถูกต้อง การลงโทษเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเรือนจำ มีการปรับปรุงแนวทางการสืบสวน สอบสวนให้ปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน เจ้าหน้าที่สามารถนำประเด็นข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ มาดำเนินการทางวินัยแก่กลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำความผิดในเรื่องยาเสพติดและดำเนินคดีทางอาญาตามกฎหมายอาญาที่กำหนดไว้ การลงโทษทางวินัยและทางอาญาแก่ผู้ต้องขังยังขาดความเหมาะสมเนื่องจากมีกำหนดโทษน้อยมาก การลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 มีการตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน ตัดจำนวนวันลดวันต้องโทษ ลดชั้น ซึ่งยังไม่มีผลด้านการปกครอง เนื่องจากผู้ต้องขังเหล่านี้ มิได้มีญาติมาเยี่ยมเยียน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “ผู้ต้องขังในเรือนจำสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก ผู้ต้องขังไม่ต้องแก้ไข กลุ่มที่สอง ยากต่อการแก้ไข และกลุ่มที่สามอยู่ระหว่างกลางซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ร้อยละ 80 ของผู้ต้องขังทั้งหมด พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีการประกาศใช้ตั้งแต่ปี 2479 มีลักษณะพิเศษหลายประการ

โดยเฉพาะกฎกระทรวงฯ ข้อ 42 กำหนดให้มีการแยกผู้ต้องขังลักษณะพิเศษออกจากกลุ่มผู้ต้องขังปกติ ซึ่งเป็นจุดเด่นในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทำให้เรือนจำกำหนดพื้นที่ในการทำงานและปรับปรุงวิธีการทำงานให้เหมาะสมกับกฎหมายราชทัณฑ์อย่างแท้จริง" (สัมภาษณ์ 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า กฎหมายราชทัณฑ์มีการกำหนดการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างชัดเจน ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เรือนจำมีการพัฒนาบุคลกรให้มีความรู้ในวิทยาการสมัยใหม่ เพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ มีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่เพื่อใช้ปฏิบัติต่อผู้รับบริการให้เหมาะสมกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำและผู้ต้องขังรู้และเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำเป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่เรือนจำถือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเรือนจำ ในส่วนของผู้ต้องขังเรือนจำมีการประชาสัมพันธ์ ปิดประกาศหนังสือเวียนต่าง ๆ ให้ผู้ต้องขังทราบและมีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของเรือนจำ มีส่วนทำให้ผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่เกรงกลัวไม่กระทำผิดวินัย เนื่องจากรับรู้ถึงบทลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 เป็นอย่างดี หากเป็นเจ้าหน้าที่มีส่วนพัวพันหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จะต้องถูกลงโทษสถานหนักทางวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ วินัยข้าราชการพลเรือนและถูกดำเนินคดีทางอาญา ส่วนผู้ต้องขังหากเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือโทรศัพท์มือถือ จะถูกลงโทษทางวินัยในฐานความผิดนำเข้าหรือครอบครองสิ่งของต้องห้ามมีบทลงโทษตามกฎกระทรวงมหาดไทย ข้อ 106 ให้ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียนฯ ได้ไม่เกิน 3 เดือน ตัดจำนวนวันลดวันต้องโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 30 วัน และมีความผิดในทางอาญามีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน 500 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ หากเป็นเจ้าหน้าที่จะถูกเพิ่มโทษเป็นสองเท่า บทลงโทษตามพ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ มีความเหมาะสม ส่วนบทลงโทษตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เมื่อมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดซ้ำมีบทลงโทษน้อย ผู้กระทำผิดจึงไม่เกรงกลัวหรือเข็ดหลาบ (สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการกำหนดบทลงโทษ สำหรับผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดไว้อย่างชัดเจน และการเพิ่มโทษกับผู้กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด มีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวไม่

กระทำผิดซ้ำ การประชาสัมพันธ์มีส่วนเกี่ยวข้องสำคัญในการเผยแพร่ความรู้ด้านข่าวสารแก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง

ผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ให้ข้อมูลว่า กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องมีผลต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ต้องขังเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวินัยผู้ต้องขังและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามตามกฎกระทรวงมหาดไทย จำนวน 10 รายการ และเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีและไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับข้อห้ามเหล่านี้ขณะต้องโทษในเรือนจำ และเข้าใจถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของผู้ต้องขังเมื่อไม่กระทำผิดวินัย ด้านกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมีความรู้และมีความเข้าใจเป็นอย่างดี หากกระทำผิดหรือยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด อาทิ เสพยาเสพติด จำหน่ายยาเสพติดหรือครอบครองยาเสพติดจะต้องถูกลงโทษทางวินัยผู้ต้องขังและถูกเพิ่มโทษทางอาญา สำหรับบทลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และบทลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษด้านการปราบปราม มีความเหมาะสม แต่ด้านการป้องกันควรมีการแก้ไขให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้น หากเรือนจำใดปลอดจากยาเสพติดเจ้าหน้าที่และผู้บริหารของเรือนจำควรมีการส่งเสริมด้านกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การปฏิบัติธรรมสำหรับผู้ต้องขัง หรือฝึกอาชีพเพิ่มโอกาสให้แก่ผู้ต้องขังตามความถนัด (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับสิ่งของต้องห้ามไว้อย่างชัดเจน เรือนจำมีการดำเนินมาตรการป้องกันอย่างเหมาะสม เรือนจำอาจต้องใช้กิจกรรมด้านอื่นเข้าร่วมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 น.ช.เอ(นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า กฎหมายราชทัณฑ์และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของกรมราชทัณฑ์เป็นตัวช่วยส่งเสริมให้ผู้ต้องขังปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำ ผู้ต้องขังเมื่อต้องโทษอยู่ในเรือนจำ มักศึกษาหาความรู้ในกฎหมายราชทัณฑ์ในส่วนที่ตนเองเกี่ยวข้อง เพื่อจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆจากทางเรือนจำ ซึ่งเมื่อผู้ต้องขังกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือโทรศัพท์มือถือ จะถูกตัดสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับในทันทีและถูกดำเนินคดีทางอาญาเพิ่ม บทลงโทษสำหรับผู้ต้องขังตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์และพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษมีความเหมาะสมต่อการตัดสินใจที่

จะกระทำผิด บทลงโทษที่รุนแรง รวดเร็ว จะทำให้ผู้กระทำผิดมีความยับยั้งชั่งใจไม่กล้ากระทำผิด เป็นการลงโทษเพื่อการยับยั้ง (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย จากในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า กฎหมายเป็นตัวช่วยส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี การลงโทษผู้กระทำผิดเป็นการลงโทษเพื่อการยับยั้งตามทฤษฎีการลงโทษ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 น.ช.บอย (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 3 ให้ข้อมูลว่า กฎหมายราชทัณฑ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำช่วยให้นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำได้ผลดียิ่งขึ้น เนื่องจากผู้ต้องขังเข้าใจในข้อกำหนดของเรือนจำเป็นอย่างดี จากการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ ที่สับเปลี่ยนหมุนเวียนเข้ามาให้ความรู้แก่ผู้ต้องขัง และเรือนจำมีการปิดประกาศเกี่ยวกับระเบียบหรือหนังสือสั่งการของกรมราชทัณฑ์ในเรื่องต่าง ๆให้ผู้ต้องขังทราบ อาทิ การรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขัง การเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง กำหนดการสอบเลื่อนชั้นของผู้ต้องขัง ด้านยาเสพติดเรือนจำได้เชิญวิทยากรจากภายนอกเข้ามาให้ความรู้ ให้คำแนะนำปรึกษาคดีความ เป็นวิทยากรจากศาลจังหวัดเพชรบุรี สภาทนายความ ด้านบทลงโทษสำหรับผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์และบทลงโทษตามกฎหมายอาญาตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน (สัมภาษณ์ 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า การสื่อสารหรือการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพทั่วถึง ทำให้ผู้รับบริการเข้าถึงการบริการ ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของนโยบาย บทลงโทษทางกฎหมายมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ด้านยาเสพติดในปัจจุบัน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง ให้ข้อมูลว่า ผู้ต้องขังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 ในส่วนของวินัยผู้ต้องขังและสิ่งของต้องห้ามมิให้นำเข้ามาในเรือนจำ เป็นอย่างดี เรือนจำจัดให้มีเจ้าหน้าที่เข้ามาอบรมผู้ต้องขัง และเชิญวิทยากรจากหน่วยงานภายนอก อาทิ ตำรวจปราบปรามยาเสพติด เข้ามาให้ความรู้ถึงกำหนดโทษที่รุนแรงมากขึ้น ทำให้ผู้ต้องขังมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่ออาชีพผู้ค้ายาเสพติด การสูญเสียอิสรภาพทำให้ผู้ต้องขังขาดโอกาสในการอยู่ร่วมกับครอบครัว สังคมไม่ยอมรับผู้ต้องโทษ ผู้ต้องขังไม่คิดรวยทางลัด และหันมาประกอบอาชีพสุจริต ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดหลังพ้นโทษ บทลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์มีความเหมาะสม อาทิ การลดชั้น

การถูกตัดวันลดวันต้องโทษ ตีตรวนขังเดี่ยว ส่วนบทลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษมีความเหมาะสม และเมื่อพ้นโทษจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก (สัมภาษณ์ 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้รับบริการมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายราชทัณฑ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามและเข้าใจกฎหมายยาเสพติดเป็นอย่างดี การฝึกอบรมและการให้ความรู้ด้านอาชีพช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ค้ายาเสพติดได้ สร้างจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อสังคม

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 1 ให้ข้อมูลว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ในส่วนที่เป็นสิ่งของต้องห้าม 10 ประการ เป็นอย่างดี ซึ่งมีเรื่องยาเสพติดให้โทษ โทรศัพท์มือถือที่ห้ามนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ หากผู้ต้องขังคนใดมีไว้ในครอบครองจะมีความผิดตามกฎหมายราชทัณฑ์และถูกลงโทษทางวินัยสถานหนัก และถูกดำเนินคดีอาญาเพิ่มโทษหากพิสูจน์ได้ว่าผู้ต้องขังนั้นกระทำผิดจริง บทลงโทษสำหรับผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยของเรือนจำ ได้แก่ การตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียนจากบุคคลภายนอก ลดชั้น ก่อนต้องโทษ ผู้ต้องขังไม่มีมีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 เนื่องจากประกอบอาชีพรับจ้าง ไม่ได้รับการศึกษาและไม่สนใจถึงกำหนดโทษของการกระทำความผิด กล้าเสี่ยงเพราะคิดว่าการค้ายาเสพติดได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า ขณะต้องโทษได้รับความรู้จากทางเจ้าหน้าที่เรือนจำ เจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความเห็นด้านบทลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2478 และพระราชบัญญัติยาเสพติดพ.ศ. 2522 มีความเหมาะสม (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้รับบริการรู้และเข้าใจกฎหมายราชทัณฑ์ในส่วนที่เป็นสิ่งของต้องห้ามเป็นอย่างดี บทลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีความเหมาะสม การให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้รับบริการช่วยให้เกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมายมากขึ้น

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานร่ม ให้ข้อมูลว่า เรือนจำจัดให้มีการอบรมปฐมนิเทศผู้ต้องขังเข้าใหม่ทุกคน รวมทั้งเชิญญาติผู้ต้องขังเข้าใหม่เข้าร่วมฟังคำชี้แจงและให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังเข้าใหม่ ถึงแนวทางการปฏิบัติตนขณะต้องโทษ ให้ทราบถึงนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ บทลงโทษทางวินัยสำหรับผู้ต้องขัง พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ในส่วนที่เป็นสิ่งของต้องห้ามที่มิให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ อีกทั้งเพื่อให้ผู้ต้องขังรู้สึกผ่อนคลายความตึงเครียดจากการถูกตัดขาดจากสังคมภายนอก ได้รับกำลังใจจากครอบครัว ไม่รู้สึกว่าถูกทอดทิ้ง และรู้สึกไว้วางใจเรือนจำ ด้านบทลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 เห็นว่ามีความเหมาะสม

ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งของต้องห้ามสมควรถูกลงโทษสถานหนัก ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษพ.ศ. 2522 มีความรู้เพียงเล็กน้อย บทลงโทษของกฎหมายยาเสพติดน้อยเกินไป ควรมีการปรับกำหนดโทษให้มากขึ้น เพื่อมิให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ เกิดความเกรงกลัวกฎหมายมากขึ้น ไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการนำภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้านยาเสพติด บทลงโทษทางกฎหมายขาดความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7 น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานตัดยาง ให้ข้อมูลว่า กฎหมายและระเบียบมีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในเรือนจำ ผู้ต้องขังจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือนจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง สิ่งของต้องห้าม 10 รายการ หากบุคคลใดเก็บรักษาไว้จะมีความผิด และถูกลงโทษ ถ้าหากเป็นยาเสพติดหรือโทรศัพท์มือถือ จะถูกลงโทษสถานหนักทั้งวินัยและเพิ่มโทษทางอาญา บทลงโทษสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเรือนจำมีความเหมาะสม เนื่องจากผู้ต้องขังรู้และเข้าใจกฎหมายราชทัณฑ์เป็นอย่างดี การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่และการอบรมผู้ต้องขังของเรือนจำกระทำอย่างสม่ำเสมอ ผู้ต้องขังไม่มีความรู้ด้านกฎหมายยาเสพติดให้โทษ เมื่อต้องโทษในเรือนจำมีวิทยากรภายนอกเข้ามาให้ความรู้ อาทิ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานยุติธรรมจังหวัดเพชรบุรี ให้ความรู้ด้านกฎหมายยาเสพติด ด้านบทลงโทษของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ เห็นว่าเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้ต้องขังมีความรู้ เข้าใจกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ให้ข้อมูลว่า กฎหมายราชทัณฑ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีผลต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้ต้องขังมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายราชทัณฑ์จากการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ จากการอ่านหนังสือในห้องสมุดของเรือนจำ ทำให้รู้ถึงกฎระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ เรือนจำแจกคู่มือปฏิบัติสำหรับนักโทษ แจ้งประกาศสิ่งของต้องห้าม ปิดประกาศคำสั่งลงโทษผู้ต้องขังกระทำผิดวินัยของเรือนจำ และอื่น ๆ ที่ผู้ต้องขังควรทราบ ส่วนความรู้ความเข้าใจในกฎหมายยาเสพติดมีน้อยมาก มีความรู้และเข้าใจบทลงโทษผู้ต้องขังตามกฎหมายราชทัณฑ์เป็นอย่างดี อาทิ การตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยม การลดชั้น การตัดวัน

ลดวันต้องโทษ ขังเดี่ยว บทลงโทษของกฎหมายราชทัณฑ์และกฎหมายยาเสพติดมีความเหมาะสมกับปัจจุบัน (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้ต้องขังมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายราชทัณฑ์ในส่วนที่เป็นสิ่งของต้องห้าม สื่อประชาสัมพันธ์เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความเข้าใจด้านกฎหมายที่ตรงกันระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9 น.ญ. แดง (นามสมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง ให้ข้อมูลว่า มีความรู้และเข้าใจในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ที่เกี่ยวกับสิ่งของต้องห้าม 10 รายการ เป็นอย่างดี บทลงโทษสำหรับผู้ต้องขังที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด อาทิ การถูกลดชั้น การตัดวันลดวันต้องโทษ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะได้รับ ตามลำดับของความผิด หรือถูกดำเนินคดีทางอาญาเพิ่ม มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดเพียงเล็กน้อย อาทิ ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ผลหรือกำหนดโทษของยาเสพติดตามประเภทครอบครอง จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย เพื่อเสพ บทลงโทษมีความแตกต่างกันตามประเภทความผิด เมื่อพ้นโทษจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บทลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์และพระราชบัญญัติยาเสพติดมีความเหมาะสมเป็นการปรามผู้ต้องขังไม่ให้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สำหรับผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำด้านยาเสพติด ควรมีการเพิ่มโทษ (สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า กฎหมายพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ในส่วนสิ่งของต้องห้ามเป็นแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้ต้องขัง บทลงโทษที่รุนแรงสามารถยับยั้งการกระทำผิดได้

กล่าวได้ว่า กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติราชทัณฑ์หรือพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ซึ่งเป็นแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำ ผู้ต้องขังมีความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายเป็นอย่างดี บทลงโทษทางกฎหมายมีความชัดเจนเหมาะสม การลงโทษที่รุนแรงสามารถยับยั้งการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างได้ผล การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้รับบริการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง เรือนจำมีการสร้างความเข้าใจในกฎระเบียบที่ถูกต้องตรงกันระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

ปัญหาที่ค้นพบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง สรุปโดยสาระสำคัญดังนี้

1. บทลงโทษทางกฎหมายขาดความรุนแรง ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน
2. กฎหมายมีช่องว่างให้บุคคลที่รู้กฎหมายหลีกเลี่ยงไม่ต้องรับโทษ
3. การพิจารณาลงโทษผู้กระทำผิดมีความล้าช้า มีขั้นตอนมาก

6. ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจากหน่วยงานภายนอกเป็นอย่างดี ทั้งจากกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี ทหาร อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี องค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและจังหวัดเพชรบุรี ในการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของเรือนจำและผู้ต้องขัง การสนับสนุนกำลังพลเข้าร่วมตรวจค้นจู่โจมเรือนจำ สนับสนุนอุปกรณ์ชุดตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ การจัดเอกสารวิชาการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้แก่เจ้าหน้าที่เรือนจำ เรือนจำมีการประชาสัมพันธ์นโยบายทุก ๆ ด้านผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เคเบิ้ลทีวีท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เรือนจำมีการสนับสนุนให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมตามนโยบายของเรือนจำ ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน สถานศึกษา อาทิ โครงการนักเรียนเยี่ยมคุก โครงการเรือนจำเยี่ยมสถานศึกษา โครงการพบญาติใกล้ชิด โครงการกอดแม่ รวมถึงการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐเข้าฝึกอาชีพแก่ผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังมีอาชีพหลังพ้นโทษไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนสนับสนุนการปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านกำลังพล วัสดุอุปกรณ์และการประชาสัมพันธ์

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ภาคราชการทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความช่วยเหลือด้านงบประมาณ บริจาคชุดตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดให้แก่ทางเรือนจำ ปัจจุบันเรือนจำกลางเพชรบุรี ได้รับการยกย่องให้เป็นเรือนจำสีขาว ทำให้หน่วยงานภายนอกยอมรับและสนับสนุนงบประมาณเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังได้สนับสนุนกำลังพลเข้าร่วมตรวจค้นจู่โจมกรณีพิเศษ สนับสนุนวิทยากรเข้ามาให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและการระงับเหตุร้ายในเรือนจำ การประชาสัมพันธ์นโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำมีโครงการผู้บริหารเยี่ยมสถานศึกษา โครงการนักเรียนเยี่ยมคุก ทำให้ภาพลักษณ์ของเรือนจำดีขึ้นในสายตาประชาชน ประชาชนเกิดการยอมรับเรือนจำ

มากขึ้นจากโครงการปฐมนิเทศผู้ต้องขังเข้าใหม่ ภาคประชาชนมีการสื่อสารให้บุคคลภายนอกเข้าใจเรือนจำมีทัศนคติที่ดีต่อเรือนจำมากขึ้น เรือนจำมีการจัดนิทรรศการให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังและบุคคลภายนอกถึงพิษภัยของยาเสพติด ผลกระทบของยาเสพติด เรือนจำเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม เช่น การพบญาติใกล้ชิด การเยี่ยมญาติ โครงการกอดแม่ กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ โดยมีภาคประชาชนเข้ามาแสดงมุทิตาจิตแก่ผู้ต้องขัง มีการใช้ศาสนาเข้าขัดเกลาจิตใจ (สัมภาษณ์ 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจนทุกด้าน เรือนจำเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกเข้ามีส่วนร่วมในการแก้ไขผู้กระทำผิดด้านยาเสพติดของเรือนจำอย่างจริงจัง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ให้ข้อมูลว่า เรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน โดยได้มีการประสานงานและมีการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือสนับสนุนด้านกำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์จากจังหวัดเพชรบุรี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด วัด มูลนิธิ นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ จนกระทั่งเรือนจำได้รับการยอมรับ และประกาศเป็นเรือนจำสีขาวปลอดยาเสพติดและโทรศัพท์มือถือ เรือนจำเปิดโอกาสให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำในหลายด้าน อาทิ หลังปล่อยตัวคุมประพฤติ หรือหลังพ้นโทษมีการส่งต่อให้สำนักงานสาธารณสุข หรือส่งต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้องค์กรเหล่านี้เข้ามาช่วยดูแลผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ นอกจากนี้เรือนจำยังได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานศาล สภาทนายความเข้ามาให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับโทษของยาเสพติดและปรึกษาคดีความให้แก่ผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “เรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนเป็นอย่างดี ในการสนับสนุนด้านกำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินนโยบายทำให้เรือนจำกลางเพชรบุรีปลอดจากยาเสพติด” (สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย จากในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างดี การสร้างเครือข่ายชุมชนของเรือนจำกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือผู้พ้นโทษกลับคืนสู่ชุมชน

ผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ให้ข้อมูลว่า เรือนจำได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเป็นอย่างดี เห็นได้จากการตรวจค้นจู่โจมเรือนจำ มีเจ้าหน้าที่จากภายนอกเข้าร่วมจำนวนมาก อาทิเช่น ทหาร ตำรวจปราบปรามยาเสพติด สาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี นอกจากนี้หน่วยงานภายนอกยังช่วยประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง ทำให้ผู้ต้องขังไม่หันไปพึ่งพายาเสพติด หน่วยงานที่เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจค้นเรือนจำ เมื่อไม่พบสิ่งของต้องห้ามหรือยาเสพติด บุคคลเหล่านี้สามารถไปเผยแพร่ได้ว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเพชรบุรีไม่เหมือนกับเรือนจำอื่นที่เป็นข่าวในสื่อต่างๆ เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับการยกย่องเป็นเรือนจำสีขาว นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่และหน่วยงานภาครัฐภายนอก นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดบรรลุผลสัมฤทธิ์ที่ดีและไม่มีสารเสพติดภายในเรือนจำ ทำให้คนภายนอกมองภาพลักษณ์ของเรือนจำดีขึ้น (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกในด้านต่างๆ การส่งเสริมประชาสัมพันธ์ทำให้ภาพลักษณ์ของเรือนจำในสายตาประชาชนดีขึ้น

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 น.ช.เอ (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก เช่น ตำรวจปราบปรามยาเสพติด สาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี เข้ามาให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง และมีการนำวิทยากรจากวิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด มาฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้ต้องขังคดียาเสพติด เมื่อพ้นโทษสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ด้านการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำมีการตรวจปัสสาวะผู้ต้องขัง การตรวจค้นจู่โจมปกติและตรวจค้นจู่โจมกรณีพิเศษ เรือนจำได้รับการสนับสนุนด้านกำลังพลจากทหาร ตำรวจ อาสาสมัคร และฝ่ายปกครองของจังหวัดเพชรบุรีเป็นอย่างดี (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกสนับสนุนกำลังพล งบประมาณอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกเข้ามาให้ความรู้เพิ่มพูนทักษะอาชีพแก่ผู้ต้องขังคดียาเสพติด เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 น.ช.บอย (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 3 ให้ข้อมูลว่า หน่วยงานภายนอกต่าง ๆ อาทิ สาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเพชรบุรี กรมพัฒนาฝีมือแรงงานภาคตะวันตก เข้ามาช่วยเหลือให้ความรู้ด้านอาชีพแก่ผู้ต้องขังเป็นอย่างดี เรือนจำได้รับบริจาคชุดอุปกรณ์ในการตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก เรือนจำเปิดโอกาสให้ญาติผู้ต้องขังเข้าร่วมกิจกรรมของเรือนจำ อาทิ เช่น โครงการปฐมนิเทศผู้ต้องขังเข้าใหม่ กิจกรรมวันพบญาติใกล้ชิด เพื่อให้ญาติได้ทราบถึงกฎระเบียบของเรือนจำและทราบถึงนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำมีการอบรมให้ความรู้ด้านยาเสพติด สิ่งของต้องห้ามในเรือนจำ การปฏิบัติตนขณะต้องโทษของผู้ต้องขัง รวมถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากทางเรือนจำแก่ญาติผู้ต้องขัง (สัมภาษณ์ 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้มุ่งสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ญาติผู้ต้องขังในการเข้าร่วมกิจกรรมของเรือนจำโดยการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนโยบายอย่างต่อเนื่อง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง ให้ข้อมูลว่า เรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐภายนอก อาทิ ตำรวจ ทหาร อาสาสมัคร ในการเข้าร่วมตรวจค้นจู่โจมภายในเรือนจำ และเข้าร่วมในการตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดในกลุ่มผู้ต้องขัง เรือนจำจัดวิทยากรบรรยายให้ความรู้ด้านยาเสพติด ให้ความรู้ด้านอาชีพ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มแม่บ้านสมาคมต่าง ๆ เข้ามาให้กำลังใจและเลี้ยงอาหารแก่ผู้ต้องขังทั้งชายและหญิงอยู่เสมอ เรือนจำมีการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกหรือญาติผู้ต้องขังเข้าร่วมในกิจกรรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง อาทิ กิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย กิจกรรมปฐมนิเทศผู้ต้องขังเข้าใหม่ กิจกรรมวันพบญาติใกล้ชิด นอกจากนี้เรือนจำยังมีการประชาสัมพันธ์ด้านพิษภัยของยาเสพติดแก่ประชาชนทั่วไป (สัมภาษณ์ 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มแม่บ้านสมาคมต่างๆ เข้ามาเสริมสร้างกำลังใจให้ผู้ต้องขังดำรงชีวิตให้ห่างไกลยาเสพติด

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 1 ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรี ได้รับความร่วมมือจากสำนักงานคุมประพฤติ ตำรวจปราบปรามยาเสพติด เข้ามาให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง องค์การบริหารส่วนตำบลนำชุดตรวจปัสสาวะมาบริจาคให้แก่เรือนจำ เรือนจำมีการประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแก่

ผู้ต้องขังและญาติ หน่วยงานภายนอกช่วยในการประชาสัมพันธ์เรือนจำ เห็นได้จากการตรวจปัสสาวะผู้ต้องขังมีทุกครั้งมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภายนอก สื่อท้องถิ่นต่าง ๆ เข้าร่วมด้วย เรือนจำมีการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมในกิจกรรมของเรือนจำในทุก ๆ ด้าน อาทิ ทนายเข้ามาให้ความรู้ช่วยเหลือด้านคดีความแก่ผู้ต้องขัง ญาติผู้ต้องขังเข้าร่วมกิจกรรมวันพบญาติใกล้ชิด วันปฐมนิเทศผู้ต้องขัง และโครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกในการส่งเสริมกิจกรรมของทุกภาคส่วน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานร่ม ให้ข้อมูลว่า เรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกเป็นอย่างดี จากตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี ทหาร อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เข้ามาช่วยในการตรวจค้นหายาเสพติดในเรือนจำ หน่วยงานภาครัฐมีการเข้ามาช่วยมีการทำงานเป็นทีม เรือนจำได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ชุดตรวจปัสสาวะจากองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมาก เนื่องจากผู้ต้องขังเมื่อพ้นโทษแล้ว จะต้องกลับสู่ชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น เรือนจำเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามีร่วมในนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง อาทิ ตำรวจปราบปรามยาเสพติดเข้ามาให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง การเยี่ยมญาติจะช่วยตักเตือนไม่ให้ผู้ต้องขังยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด พนักงานคุมประพฤติเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดไม่ให้ผู้ต้องขังยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดหลังพ้นโทษ นอกจากนี้เรือนจำได้นิมนต์พระสงฆ์เข้ามาเทศน์สอนธรรมะแก่ผู้ต้องขังอบรมสั่งสอนให้ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม ไม่มั่วสุมกับอบายมุข (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า การเปิดโอกาสให้องค์กรทางศาสนาเข้าอบรมขัดเกลาจิตใจ ช่วยให้ผู้ต้องขังมีจิตสำนึกที่ดี อยู่ในศีลธรรม ลดการมั่วสุมทางอบายมุขทุกชนิด ห่างไกลยาเสพติด

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7 น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานตัดยาง ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือสนับสนุนด้านกำลังพลจากหน่วยงานภายนอก ประกอบด้วย ทหาร ตำรวจ สาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี เข้าร่วมตรวจค้นจู่โจม วิทยากรจากวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรีเข้ามาให้มารู้ด้านอาชีพอย่างต่อเนื่อง เรือนจำเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมกับภารกิจของเรือนจำในหลายด้านด้วยกัน อาทิ ด้านการศึกษาอบรม ด้านการฝึกอาชีพ ด้านการพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในหลังพ้นโทษ เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับการประกาศให้เป็นเรือนจำสีขาว ปลอดยาเสพติด ส่วนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐภายนอก (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ต้องขัง ทั้งด้านความรู้ สภาพจิตใจเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ และเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกเป็นอย่างดี ด้านกำลังพลได้รับความสนับสนุนจากตำรวจ ทหาร ชุดปฏิบัติการพิเศษจากกรมราชทัณฑ์ เข้าตรวจค้นจู่โจมเรือนจำตามมาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของกรมราชทัณฑ์ เพื่อให้เรือนจำปลอดจากยาเสพติดและโทรศัพท์มือถือ ด้านอุปกรณ์ตรวจหาสารเสพติดได้รับความสนับสนุนจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นบริจาคให้แก่เรือนจำเป็นจำนวนมากเพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขัง เรือนจำเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ อาทิ วิทยากรจากตำรวจปราบปรามยาเสพติดเข้าให้ความรู้ด้านโทษ พิษภัยของยาเสพติด สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเพชรบุรี เข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนขณะถูกคุมประพฤติและไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พระสงฆ์เข้าสอนธรรมะแก่ผู้ต้องขังเพื่อกล่อมเกลาจิตใจให้เป็นคนดี (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการประสานที่ดีหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐเอกชนและประชาชน ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างองค์การทุกภาคส่วน และมีผลดีต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9 น.ญ. แดง (นามสมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิงให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนเข้ามาช่วยสนับสนุนในหลายด้าน อาทิ การตรวจค้นจู่โจมเรือนจำ การตรวจปัสสาวะผู้ต้องขัง หน่วยงานที่เข้าร่วมในกิจกรรม ได้แก่ ตำรวจ ทหาร อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เจ้าหน้าที่ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.ภาค 7) เข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง ในการทำกิจกรรมด้านปราบปรามยาเสพติด เรือนจำได้รับความร่วมมือจากฝ่ายปกครองจังหวัดเพชรบุรี เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกเพชรบุรี หรือตัวแทนเข้าร่วมตรวจค้นเรือนจำ นอกจากนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นได้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้แก่เรือนจำอย่างต่อเนื่อง อาทิ กิจกรรมวันพบญาติใกล้ชิด กิจกรรมวันแม่ (สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเป็นอย่างดี แสดงให้เห็นถึงสัมพันธภาพที่ดีระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติดในเรือนจำ

กล่าวได้ว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง ทั้งด้านกำลังพล วัสดุอุปกรณ์สำหรับใช้ในการดำเนินกิจกรรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ การให้ความรู้ การฝึกอาชีพช่วยเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพของผู้รับบริการหลังพ้นโทษ การใช้ศาสนาช่วยฟื้นฟูกล่อมเกลาจิตใจให้เป็นคนดี การประชาสัมพันธ์ช่วยให้ภาพลักษณ์ของเรือนจำเป็นที่ยอมรับของสังคม

7. ด้านความพึงพอใจ

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า มีความพึงพอใจมากต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เนื่องจากเป็นนโยบายที่สำคัญของกรมราชทัณฑ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หนังสือเวียนกรมราชทัณฑ์ที่ ยธ 0712.1/29094 ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2554 เรื่อง นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก) ว่าด้วยการปฏิบัติงานราชทัณฑ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 และแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติ และนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของชาติ เรือนจำกลางเพชรบุรีได้ปฏิบัติตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์อย่างเคร่งครัด กรมราชทัณฑ์มีความพยายามที่จะป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้หมดไปจากเรือนจำ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานของเรือนจำกลางเพชรบุรีเป็นที่น่าพอใจ ได้รับการยกย่องจากหน่วยงานระดับภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นกรม กระทรวง เรือนจำสามารถปฏิบัติอย่างได้ผล เป็นเรือนจำที่อยู่ในกลุ่มที่ปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม เจ้าหน้าที่เรือนจำ บุคคลทั่วไป และผู้ต้องขังให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทุกภาคส่วนมีการป้องกันร่วมกันและมีนโยบายที่สอดคล้องในแนวทางเดียวกัน” (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี เนื่องมาจากผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายอย่างได้ผล นโยบายมีความชัดเจน เป็นรูปธรรม

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า มีความพึงใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกรมราชทัณฑ์มีระเบียบกฎเกณฑ์หรือหนังสือสั่งการที่ชัดเจนในการปฏิบัติ แต่ยังขาดบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดโดยตรง โดยงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำเป็นงานที่แฝงอยู่กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควรเป็นภารกิจหลักร่วมกับการควบคุม แก้ไขพัฒนาพฤตินิสัย ผลสัมฤทธิ์ด้านการปราบปรามยาเสพติดของกรมราชทัณฑ์ เป็นที่น่าพอใจ ปัจจุบันมีประมาณ 50 กว่าเรือนจำทั่วประเทศ ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นเรือนจำสีขาว เรือนจำมีการปรับตัวและดำเนินนโยบายตามแนวทางที่กรมราชทัณฑ์กำหนด ภายใต้ภาวะการขาดแคลนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมถึงการปรับกลยุทธ์โครงสร้างองค์การ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “เรือนจำกลางเพชรบุรีมีแผนปฏิบัติการตามภารกิจด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในการหาข่าว มีการแต่งตั้งศูนย์ควบคุมและประสานงานกลางในการดำเนินงานด้านยาเสพติดของเรือนจำ มีมาตรการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามนโยบายกรมราชทัณฑ์ สามารถตอบสนองการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้ มีแผนงานในทุกระดับ มีกฎหมายระเบียบข้อบังคับรองรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่” (สัมภาษณ์ 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำเนื่องมาจากกรมราชทัณฑ์มีระเบียบกฎเกณฑ์หรือ หนังสือสั่งการที่ชัดเจนในการปฏิบัติ เรือนจำมีแผนปฏิบัติการที่กำหนดขั้นตอนการทำงานไว้อย่างชัดเจน สะดวกต่อการนำไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ให้ข้อมูลว่า พึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำในระดับมาก เนื่องจากนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีการจัดทำคำสั่งรองรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในทุกระดับ บุคลากรของเรือนจำและงบประมาณที่เรือนจำได้รับมีจำนวนน้อยแต่ผู้บริหารของเรือนจำสามารถบริหารจัดการเกี่ยวกับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้เป็นอย่างดีและจากการประเมินผลการติดตามผู้ผ่านการบำบัดภายในระยะเวลา 2 ปี มีผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 5-10 ที่กลับมาต้องโทษซ้ำ นโยบายได้รับการตอบสนองจากเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังได้เป็นอย่างดี และบังเกิดผลดีต่อหน่วยงาน (สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับมาก เนื่องจากนโยบายสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม นโยบายได้รับการร่วมมือจากผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการเป็นอย่างดี เกณฑ์ผู้กระทำผิดซ้ำมีจำนวนลดลง

ผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ให้ข้อมูลว่า มีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี จากกฎหมายและระเบียบที่เรือนจำกำหนด บทลงโทษสำหรับผู้ต้องขังที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ทำให้ผู้ต้องขังเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “ผู้ต้องขังในเรือนจำมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น ไม่มีการจับกลุ่มกันเล่นการพนัน ไม่มีการทะเลาะกันระหว่างกลุ่มผู้ต้องขังในเรือนจำ หากมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ปัญหาการเล่นการพนัน เพื่อให้ได้มาซึ่งยาเสพติดหรือปัญหาอื่นๆจะตามมา การลักทรัพย์ การทำร้ายร่างกาย ทำให้ผู้ต้องขังอยู่อย่างไม่ปลอดภัย” (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย จากในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เรือนจำกำหนดไว้ ทำให้ผู้รับบริการรู้สึกปลอดภัยในตัวบุคคลและทรัพย์สิน ทำให้ผู้รับบริการรู้สึกพึงพอใจต่อนโยบาย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 น.ช.เอ (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า มีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำในระดับมาก เนื่องจากนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความชัดเจน กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการปฏิบัติ และนโยบายฯ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือสนับสนุน เป็นนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อองค์การและผู้รับบริการ ตอบสนองความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างดีและผู้รับบริการมีผลการตอบรับที่ดี (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อนโยบายในระดับมาก มาจากนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้รับบริการมีผลตอบรับที่ดี ตอบสนองความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 น.ช.บอย (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 3 ให้ข้อมูลว่า มีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลาง

เพชรบุรีในระดับมาก เนื่องจากนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐภายนอกเป็นอย่างดี มีการร่วมมือประสานงานในการทำงาน มีการทำงานเป็นทีม ผู้ต้องขังให้ความร่วมมือแก่ทางเรือนจำ พึงพอใจต่อสภาพทางสังคมของผู้ต้องขังที่มีความเป็นอยู่แบบพอเพียง ไม่มีปัญหาทะเลาะวิวาทในเรือนจำ และนโยบายด้านการป้องกันยาเสพติดเป็นนโยบายที่มีประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ต้องขัง (สัมภาษณ์ 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับมาก มาจากความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก การทำงานเป็นทีม และพึงพอใจต่อจากสภาพสังคมของเรือนจำที่อยู่แบบพอเพียง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง ให้ข้อมูลว่า รู้สึกพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีนโยบายที่ชัดเจนและเจ้าหน้าที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าเจ้าหน้าที่ของเรือนจำจะมีจำนวนน้อยก็ตาม และเรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจากภายนอกเป็นอย่างดี ผู้ต้องขังให้ความร่วมมือต่อนโยบายด้านยาเสพติดของเรือนจำเป็นอย่างดี ทำให้เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับการแต่งตั้งเป็นเรือนจำสีขาว ผู้ต้องขังอยู่อย่างสงบสุข (สัมภาษณ์ 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย จากในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจเป็นอย่างมากต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มาจากนโยบายที่ชัดเจน เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้รับบริการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายเป็นอย่างดี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 1 ให้ข้อมูลว่า มีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำในระดับมากที่สุด เนื่องจากเรือนจำมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดให้ผู้ต้องขังทราบและมีการกำหนดบทลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างจริงจัง ทำให้ผู้ต้องขังเกรงกลัวต่อกฎหมายของเรือนจำและไม่กล้ากระทำความผิด และรู้สึกพอใจกับสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังที่อยู่กันแบบครอบครัว มีความเป็นอยู่ที่พอเพียงไม่มียาเสพติดเข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่มีความกดดันจากเจ้าหน้าที่ ผู้ต้องขังให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือนจำที่กำหนดไว้ (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับ

มากที่สุด มาจากการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ สภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้รับบริการ รวมทั้งกฎหมาย บทลงโทษที่มีความรุนแรงทำให้ผู้รับบริการร่วมมือปฏิบัติตามนโยบาย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานร่ม ให้ข้อมูลว่า รู้สึกพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำในระดับปานกลาง เนื่องจากเห็นว่า บทลงโทษสำหรับผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีบทลงโทษตามกฎหมายราชทัณฑ์น้อยเกินไป ทำให้ผู้ต้องขังบางกลุ่มมีความพยายามที่จะลักลอบนำเข้ายาเสพติดหรือโทรศัพท์มือถือเข้ามาในเรือนจำ เรือนจำมีการจัดตั้งทีมข่าว เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีความชำนาญ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> "บทลงโทษสำหรับคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเรือนจำน้อยเกินไป ผู้ต้องขังบางกลุ่มพยายามที่จะลักลอบนำเข้ายาเสพติดหรือโทรศัพท์มือถือเข้ามาในเรือนจำ เพื่อกระตุ้นแรงดึงดูดจากผู้ต้องขังที่มีความต้องการใช้ยาเสพติด แต่เรือนจำมีเจ้าหน้าที่ประจำตามจุดต่าง ๆ ทำให้ยาเสพติดเข้ามาได้ยาก เรือนจำมีการตั้งผู้ต้องขังที่มีหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเป็นทีมข่าวเพื่อรายงานสถานการณ์ยาเสพติดในเรือนจำ เจ้าหน้าที่มีความชำนาญ มีประสบการณ์รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมผู้ต้องขัง และรู้สึกพอใจที่เรือนจำกลางเพชรบุรีไม่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด" (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้รับบริการพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีในระดับปานกลาง เนื่องมาจากกฎหมายราชทัณฑ์มีบทลงโทษสำหรับผู้กระทำผิดยาเสพติดน้อยเกินไป ทำให้ผู้ต้องขังบางรายไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7 น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานตัดยาง ให้ข้อมูลว่า มีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำในระดับมาก เนื่องจากนโยบายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ต้องขังได้เป็นอย่างดีในแง่ของการที่ผู้ต้องขังไม่อยากให้มียาเสพติดแพร่ระบาดในเรือนจำและไม่อยากเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หากมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด เรือนจำจะมีการกำหนดระเบียบปฏิบัติขึ้นมารองรับเพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นอาทิ งดรับของฝากจากญาติงดรับพัสดุ งดการเยี่ยมญาติหรืออื่น ๆ ทำให้ผู้ต้องขังมีความเป็นอยู่ที่ยากลำบาก มีความกดดันในการใช้ชีวิตประจำวัน และเสียสิทธิประโยชน์ต่าง ๆขณะต้องโทษ และรู้สึกพึงพอใจต่อความชัดเจนของนโยบายที่สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและเรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกเป็นอย่างดี (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้รับบริการพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับมาก จากนโยบายการทำงานที่มีประสิทธิภาพ บุคลากรมีความเข้มแข็ง ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ให้ข้อมูลว่า รู้สึกพึงพอใจในระดับมากต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ เนื่องจากเรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก ความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของเรือนจำและผู้ต้องขังภายในเรือนจำในการดำเนินนโยบาย อาทิ การตรวจปัสสาวะผู้ต้องขัง การตรวจค้นจู่โจมปกติ และการตรวจค้นจู่โจมพิเศษ และพอใจแผนปฏิบัติการของเรือนจำที่มีความชัดเจนในการกำหนดพื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย และผู้ต้องขังเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษหากเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจะมีโทษสถานหนัก (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับมาก จากความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก ความร่วมมือจากผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ความร่วมมือจากผู้รับบริการ การกำหนดพื้นที่เป้าหมายและกลุ่มเป้าหมายมีความชัดเจน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9 น.ญ. แดง(นามสมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง ให้ข้อมูลว่า พึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับมาก เนื่องจากนโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดมีความชัดเจน เรือนจำมีการกำหนดมาตรการในการปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ ผู้ต้องขัง และพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของนโยบาย ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “จากการตรวจค้นภายในแดนหญิง ไม่ว่าจะตรวจค้นตัวผู้ต้องขังเข้า ออกศาล ตรวจค้นสิ่งของที่ญาติฝาก ตรวจค้นยานพาหนะเข้า ออกภายในแดนหญิง ไม่พบสิ่งของต้องห้ามที่เป็นยาเสพติด ทำให้ผู้ต้องขังรู้สึกปลอดภัย ไม่ต้องวิตกกังวลว่าตนเองจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยไม่รู้ตัวหรือไม่” (สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีระดับมาก จากความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความร่วมมือจากภายในและภายนอกในการควบคุมสถานการณ์ยาเสพติด

กล่าวได้ว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี เนื่องมาจากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจน เป็นรูปธรรมมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้รับบริการรู้สึกปลอดภัยในชีวิต ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกทำให้ผู้รับบริการมีผลตอบรับที่ดี สภาพแวดล้อมของเรือนจำเป็นสังคมแบบสมานฉันท์มีความเป็นครอบครัวสูง สอดคล้องกับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติที่พึงพอใจต่อความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ผู้รับบริการและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างได้ผล

8. ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรี มีการกำหนดแผนปฏิบัติการของเรือนจำโดยผ่านแผนงาน กิจกรรมหรือโครงการ ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐภายนอกในการสนับสนุน ช่วยเหลือ ผู้บริหารเอาใจใส่สนับสนุนการนำเทคโนโลยีอุปกรณ์มาใช้ในงานราชทัณฑ์ เพื่อทำให้นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เรือนจำต้องนำอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในเรือนจำ อาทิ การเพิ่มกล้องวงจรปิด การติดตั้งเครื่องตัดสัญญาณโทรศัพท์มือถือ ผู้บริหารของเรือนจำจะต้องมีการประสานความร่วมมือไปยังกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินนโยบายให้เป็นรูปธรรม เรือนจำได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง ด้านวัสดุอุปกรณ์ วิทยากร ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ความรู้ด้านยาเสพติดในเรือนจำ โครงการด้านยาเสพติดที่เรือนจำปฏิบัติตามแผนงาน ประกอบด้วย การอบรมผู้ต้องขัง ชุมชนบำบัด การฟื้นสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า ความต่อเนื่องของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมาจากความพร้อมด้านทรัพยากร ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การนำเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน มีการพัฒนาระบบการทำงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเรือนจำได้ประกาศเป็นเรือนจำสีขาว ปลอดยาเสพติด เรือนจำมีการเฝ้าระวังกลุ่มผู้ต้องขังที่คาดว่าจะสร้างปัญหาด้านยาเสพติดแก่เรือนจำ อาทิ ผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่รับย้ายมาจากเรือนจำอื่น ผู้ต้องขังกลับจากศาล ผู้ต้องขังกลับจากโรงพยาบาล การเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องตาม

แผนปฏิบัติการเฝ้าระวังของเรือนจำ กิจกรรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีการกำหนดกลุ่มพื้นที่เป้าหมายการจู่โจม การคัดแยกกลุ่มผู้ต้องขังนำมาเฝ้าระวังโดยการควบคุม และกลุ่มผู้ร้ายรายสำคัญมีการจัดกิจกรรมรายงานตัวสามเวลา ผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมยากต่อการปกครองหรือมีพฤติการณ์จะมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด จะควบคุมตัวไว้บนเรือนนอนและกำหนดเรือนนอนเป็นพื้นที่พิเศษ เพื่อแยกผู้ร้ายรายสำคัญออกจากผู้ต้องขังปกติ (สัมภาษณ์ 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า ความต่อเนื่องของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มาจากแผนปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกลุ่มเสี่ยงที่ต้องมีการเฝ้าระวังเป็นพิเศษ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ให้ข้อมูลว่า เรือนจำมีการกำหนดแผนปฏิบัติการด้านนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ดำเนินงานตามตัวชี้วัดของกรมราชทัณฑ์ เรือนจำมีการแต่งตั้งคณะทำงานและมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจนและเหมาะสม อาทิ การจัดศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด กำหนดโครงสร้างคณะทำงานด้านยาเสพติดของเรือนจำ จัดตั้งบุคลากรด้านอำนวยการ ด้านการป้องกันและปราบปราม ด้านการแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านการประชาสัมพันธ์ มีการปฏิบัติตามแผนงานอย่างสม่ำเสมอ ด้านงบประมาณได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกรมราชทัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารของเรือนจำให้การสนับสนุน ส่งเสริมปัจจัยการอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานด้วยดี(สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า ความต่อเนื่องของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มาจากโครงสร้างของหน่วยงานมีความเหมาะสมกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรตามความรู้ความสามารถ ผู้บริหารให้ความสนใจสนับสนุนการดำเนินนโยบายอย่างจริงจัง

ผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำได้รับการปฏิบัติอยู่เสมอ และได้รับความสนใจจากเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังเป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ทุกท่านมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตามที่เรือนจำกำหนดไว้ ผู้ต้องขังที่มีหน้าที่ช่วยเหลือจะช่วยกันสอดส่องดูแลป้องกันมิให้มีการนำพาหรือมีการเสพยาเสพติด เรือนจำมีการตรวจค้นภายในเรือนจำอย่างต่อเนื่อง อาทิ การตรวจค้นของเยี่ยมจากญาติ การตรวจรถยนต์

เข้า ออกเรือนจำ ตรวจค้นตัวผู้ต้องขังเข้า ออกทำงานสาธารณะ เพื่อสกัดกั้นการลักลอบการนำยาเสพติด เรือนจำติดตั้งกล้องวงจรปิดติดตามจุดต่าง ๆ ภายในเรือนจำ เพื่อตรวจสอบความเคลื่อนไหวของผู้ต้องขัง และช่วยให้การควบคุมผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพ (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า ความต่อเนื่องของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มาจากเจ้าหน้าที่ของเรือนจำปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหน้าที่ที่กำหนดความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม ผู้รับบริการให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 น.ช.เอ (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีการปฏิบัติเป็นประจำ มีความต่อเนื่องเป็นอย่างดี ด้านกิจกรรมการป้องกันมีการตรวจค้น การให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง การจัดทำโครงการฝึกวิชาชีพ กิจกรรมปฏิบัติธรรม เรือนจำเรือนธรรม ปัจจัยที่ทำให้นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความสม่ำเสมอมาจากเรือนจำมีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของเรือนจำ มีนโยบายที่เป็นรูปธรรม มีการวางแผนการทำงานที่ดี เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพ และนโยบายได้รับความสนใจจากผู้บริหารของเรือนจำเป็นอย่างมาก โครงการด้านปราบปรามยาเสพติดเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อองค์กรและผู้ต้องขัง (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า ความต่อเนื่องของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มาจากการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดไว้อย่างเป็นรูปธรรม เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 น.ช.บอย (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 3 ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ มีการปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ อาทิ การตรวจค้นตัวผู้ต้องขังเข้า ออกศาล การตรวจค้นสิ่งของที่ญาติฝาก การตรวจค้นพัสดุจากญาติ รถยนต์ที่เข้า ออก มีการตรวจค้นอย่างละเอียด เพื่อป้องกันการลับลอบนำยาเสพติด เข้าเรือนจำ ผู้บริหารของเรือนจำมีความเอาใจใส่ต่อนโยบายด้านการป้องกันยาเสพติดอย่างจริงจัง แม้ว่าเรือนจำกลางเพชรบุรีมีผู้ต้องขังจำนวนมาก ผู้บริหารของเรือนจำมีภาวะผู้นำและเจ้าหน้าที่มีประสบการณ์สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเรือนจำได้รับความร่วมมืออย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง (สัมภาษณ์ 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า ความต่อเนื่องของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มาจากการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผ้ปฏิบัติภายใต้แผนการทำงานของผู้บริหาร ผู้บริหารใช้ประสบการณ์และภาวะผู้นำในการสร้างทีมงาน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีจัดกิจกรรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นประจำ อาทิเช่น กิจกรรมรณรงค์วันต่อต้านยาเสพติด การตรวจค้นภายในเรือนจำปกติและกรณีพิเศษ เรือนจำมีคำสั่งกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ในการเข้าตรวจค้น มีคำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามจุดตรวจค้นอย่างชัดเจน บางครั้งต้องปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภายนอกที่เข้าร่วมในกิจกรรมของนโยบาย การให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังได้รับความร่วมมือจากองค์กรต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารของเรือนจำให้ความสนใจและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง (สัมภาษณ์ 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติ การได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก การสนับสนุนจากผู้บริหาร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 1 ให้ข้อมูลว่า การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ ได้รับความสนใจจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดใน ผู้บริหารเรือนจำมีการพูดคุยทำความเข้าใจกับผู้ต้องขังในเรื่องโทษ พิษภัยของยาเสพติดอยู่เป็นประจำ เรือนจำ จัดเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยผู้ต้องขัง บทลงโทษตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ ซึ่งเรือนจำได้จัดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ด้านความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกได้รับความร่วมมือและสนับสนุนกำลังพล อุปกรณ์อย่างต่อเนื่อง (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า การประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ทั่วถึงผู้รับบริการ และความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกอย่างสม่ำเสมอทำให้นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความต่อเนื่อง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานร่ม ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความต่อเนื่องมาโดยตลอด โดยเรือนจำมีการจัดเจ้าหน้าที่เข้ามาให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังเป็นประจำทุกวัน แนะนำการปฏิบัติตนขณะต้องโทษ ระเบียบวินัยผู้ต้องขัง ข้อสั่งการกรมราชทัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง

ให้ทราบและถือปฏิบัติ เรือนจำจัดกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดได้รับความร่วมมือจากบุคลากรหน่วยงานภายนอกเข้ามาให้ความรู้ถึงผลเสียของยาเสพติด โทษของยาเสพติด ปัจจัยที่ทำให้นโยบายมีความต่อเนื่องมาจากเรือนจำมีแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่เป็นรูปธรรม มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่เป้าหมายอย่างชัดเจน (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่เป็นรูปธรรม มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน มีการกำหนดหน้าที่ของบุคลากรในหน่วยงานตามความชำนาญ และได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7 น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานตัดยาง ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอในรูปแบบการจัดกิจกรรม โครงการต่าง ๆ อาทิ โครงการชุมชนบำบัด โครงการ To Be Number One ห่างไกลยาเสพติด การตรวจค้นปกติ การตรวจค้นกรณีพิเศษ การอบรมให้ความรู้ด้านยาเสพติดจากหน่วยงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แผนปฏิบัติการของเรือนจำที่มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม ความพร้อมด้านบุคลากรของเรือนจำ และการได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐเอกชน ประชาชนภายนอกด้วยดีในการสนับสนุนกำลังคน งบประมาณนโยบายจึงปฏิบัติได้ตามแผนงานที่วางไว้ (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีความพร้อมด้านทรัพยากรความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ให้ข้อมูลว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ กำหนดหน้าที่ของบุคลากรเรือนจำในการตรวจค้นของฝากจากญาติ ตรวจค้นตัวผู้ต้องขังเข้า ออกศาล ตรวจค้นรถยนต์ทุกคันที่เข้า ออกเรือนจำอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม ซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้ต้องขัง ญาติผู้ต้องขังและบุคคลภายนอกที่เข้า ออกเรือนจำเป็นอย่างดี นโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้รับความสนใจจากผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และบุคคลที่เข้ามาติดต่อราชการกับทางเรือนจำ ปัจจัยที่ทำให้นโยบายมีความต่อเนื่องมาจากแผนงานและวัตถุประสงค์นโยบายที่ชัดเจน บุคลากรของเรือนจำมีความพร้อมสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ทันทีที่ได้รับมอบหมาย หน่วยงานภายนอกมีการประสานความร่วมมืออย่างต่อเนื่องระหว่างหน่วยงาน (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความชัดเจน เรือนจำมีความพร้อมด้านบุคลากรอย่างเพียงพอ และความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9 น.ญ. แดง (นามสมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้รับการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เรือนจำจัดเจ้าหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแก่ผู้ต้องขัง การฝึกอาชีพเพื่อให้สามารถนำไปประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ เจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามถนัด ไม่ว่าจะเป็นการตรวจค้นสิ่งที่ญาตินำมาฝาก จุดตรวจการเยี่ยมญาติ นโยบายได้รับความสนใจจากผู้บริหารของเรือนจำ มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ต้องขังทราบอยู่เสมอในการดำเนินนโยบายด้านต่าง ๆ ให้ผู้ต้องขังรับรู้ทั่วกัน มีการพูดคุยระหว่างผู้ต้องขังภายในแดนหญิงกับผู้บริหารของเรือนจำอย่างเป็นกันเอง เรือนจำกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสมตามความชำนาญและประสบการณ์ ทำให้นโยบายเกิดความต่อเนื่อง (สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีกำหนดหน้าที่ความรับผิดของเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสมตามความชำนาญและประสบการณ์ ผู้บริหารสร้างความสัมพันธ์ที่ดีเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

กล่าวได้ว่า ความต่อเนื่องของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีในความเห็นของผู้รับบริการ พบว่า ความต่อเนื่องเกิดจากความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความพร้อมด้านทรัพยากร โครงสร้างของหน่วยงานมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก ความร่วมมือระหว่างผู้รับบริการและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ สอดคล้องกับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ความต่อเนื่องเกิดจากความพร้อมด้านทรัพยากร ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก โครงสร้างของหน่วยงานที่เหมาะสม ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์และการพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพ

9. ด้านความเสมอภาคของนโยบาย

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีความครอบคลุม สามารถปฏิบัติได้กับบุคคลทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับเรือนจำ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ ผู้ต้องขัง ทนายความ ญาติ

ผู้ต้องขังหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรือนจำทุกคน โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ทุกคนต้องถูกตรวจสอบจากนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเช่นเดียวกัน ตั้งแต่ผู้บริหารของเรือนจำจนถึงข้าราชการระดับล่างสุด นโยบายปฏิบัติต่อทุกคนเท่าเทียมกัน เรือนจำกำหนดโครงสร้างการทำงานของเจ้าพนักงานมีการแบ่งอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังญาติผู้ต้องขังหรือบุคคลภายนอกที่มาติดต่อเรือนจำ ตามที่กฎหมายราชทัณฑ์กำหนดและให้อำนาจแก่เรือนจำ (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มีความครอบคลุม ไม่เลือกปฏิบัติ โครงสร้างของเรือนจำมีส่วนสำคัญในการทำให้นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความเสมอภาค

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำทุกคนเข้าใจถึงนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี ในเรื่องมาตรการการตรวจค้นจู่โจม การตรวจปัสสาวะ การตรวจค้นครอบคลุมถึงบุคคลภายนอกที่ติดต่อราชการกับทางเรือนจำ ผู้ต้องขังให้ความร่วมมือในการตรวจปัสสาวะ ซึ่งเป็นเรื่องปกติและได้รับความร่วมมือด้วยดี นโยบายมีความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ เรือนจำมีการประชาสัมพันธ์เรื่องกิจกรรมผู้ต้องขังเข้าใหม่ ทำให้ญาติร่วมมือกับทางเรือนจำเพื่อให้ทุกคนปลอดภัยจากยาเสพติด ผู้ต้องขังทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามกฎหมาย ไม่มีการละเว้นหรือเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “หากเรือนจำปฏิบัติด้วยความไม่เป็นธรรม อาจถูกผู้ต้องขังร้องเรียนไปยังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ผู้ตรวจการแผ่นดินหรือร้องเรียนไปยังกรมราชทัณฑ์หรือศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเพชรบุรี เจ้าหน้าที่ทำการตรวจทุกคน โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ไม่เว้นแม้กระทั่งผู้ต้องขังภายนอกเรือนจำ เจ้าหน้าที่รู้สึกว่านี้คือส่วนหนึ่งของการทำงาน ส่วนหนึ่งของการบริการจากรัฐประชาชนเกิดความไว้วางใจ แม้กระทั่งการตรวจร่างกายที่เข้าข่ายการละเมิดสิทธิมนุษยชน เรือนจำก็พยายามให้คนเหล่านั้นแสดงความบริสุทธิ์ของตน ไม่ล่วงละเมิดเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังไม่รู้สึกอึดอัดในการทำงาน” (สัมภาษณ์ 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีปฏิบัติต่อบุคคลทุกกลุ่มความเสมอภาค เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติความเสมอภาคของนโยบายเกิดจากความร่วมมือของผู้ที่

เกี่ยวข้องทั้งผู้รับบริการและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ การมีส่วนร่วมของประชาชน นอกจากนี้ยังมีองค์กรอิสระคอยตรวจสอบการทำงานของเรือนจำอีกทางหนึ่งด้วย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ให้ข้อมูลว่า ความเสมอภาคของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำอยู่ในระดับดีมาก มาจากความชัดเจนของนโยบายและกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เรือนจำมีการสร้างความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ทุกระดับ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามความเหมาะสมในภารกิจงานที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการต่อกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ภายในเรือนจำ มีความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้ต้องขังทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามที่กฎหมายกำหนดไว้ (สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า ความเสมอภาคของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มาจากความชัดเจนของนโยบาย กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

ผู้รับบริการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ ให้ข้อมูลว่า การตรวจค้นผู้ต้องขังครอบคลุมทุกพื้นที่ในเรือนจำ ทุกกลุ่มเป้าหมาย การตรวจค้นสิ่งของจากการเยี่ยมญาติปฏิบัติแนวทางที่กรมราชทัณฑ์กำหนด เจ้าหน้าที่มีความเข้มงวดต่อผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในเรือนจำ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “การตรวจค้นกระทำกับผู้ต้องขังทุกคน การตรวจค้นตู้เก็บสิ่งของเรือนจำตรวจค้นทุกตู้ มีการตรวจปัสสาวะผู้ต้องขังทุกคนอย่างทั่วถึง การตรวจสิ่งของจากญาติเยี่ยม เรือนจำปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน ผู้ต้องขังที่มีพฤติการณ์ที่ไม่น่าไว้วางใจเจ้าหน้าที่จะเพิ่มความเข้มงวดในการดูแลมากกว่าผู้ต้องขังทั่วไป” (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า ความพร้อมด้านทรัพยากรทำให้การปฏิบัติงานตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีครอบคลุมผู้รับบริการทุกคน ด้วยความเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 น.ช.เอ (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดของเรือนจำกลางเพชรบุรี ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความครอบคลุมทั่วถึง มีความเสมอภาคในการปฏิบัติตามแผนงานหรือ

โครงการ เนื่องจากมีปัจจัยด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีการแบ่งงานของเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความสามารถของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังต้องการให้เรือนจำปลอดจากยาเสพติด นโยบายมีการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติมาจากกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ความพร้อมด้านบุคลากรของเรือนจำ (สัมภาษณ์ 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า ผู้รับบริการได้รับความเสมอภาคจากการปฏิบัติตามนโยบาย นโยบายมีความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ โครงสร้างการทำงานกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ บุคลากรมีพร้อมในการปฏิบัติตามนโยบาย มีการแบ่งงานตามความรู้ความสามารถ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 น.ช.บอย (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 3 ให้ข้อมูลว่า ผู้ต้องขังได้รับการปฏิบัติจากนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม เนื่องจากผู้บริหารของเรือนจำมีประสบการณ์ในการบริหารเรือนจำ สามารถดำเนินนโยบายได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ครอบคลุมทุกพื้นที่ของเรือนจำตามแผนปฏิบัติการของเรือนจำ เจ้าหน้าที่มีความชำนาญ งบประมาณวัสดุอุปกรณ์ได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ การดำเนินนโยบายจึงเป็นไปอย่างทั่วถึง อาทิ ชุดตรวจปัสสาวะ หากมีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขัง เรือนจำจะต้องดำเนินการสุ่มตรวจผู้ต้องบางราย อาจไม่พบสารเสพติดในรายที่ตรวจ (สัมภาษณ์ 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า ความพร้อมด้านทรัพยากรทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างทั่วถึง ครอบคลุมผู้รับบริการทุกกลุ่ม ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การบริหารงานสามารถบริหารเรือนจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง ให้ข้อมูลว่า การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำเพชรบุรีกระทำอย่างทั่วถึงผู้ต้องขังทุกกลุ่ม เรือนจำติดตั้งกล้องวงจรปิด เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของผู้ต้องขังกลุ่มต่างๆ เจ้าหน้าที่มีการจัดตั้งทีมข่าว ปัจจัยที่ทำให้นโยบายมีความเสมอภาค มาจากกฎหมายระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ นโยบายหรือแผนงานของเรือนจำที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ความพร้อมของเครื่องมือในการทำงาน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

> “เจ้าหน้าที่ตรวจค้นผู้ต้องขังทุกคน ค้นเรือนนอนทุกห้อง ตู้เก็บสิ่งของทุกตู้ ตรวจปัสสาวะทั้งผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ทุกคน เรือนจำมีกล้องวงจรปิดภายในเรือนจำเพื่อดูความเคลื่อนไหวของผู้ต้องขังตามแนวกำแพง ในเรือนนอน จุดอับจุดเสี่ยงเพื่อป้องกันการหลบหนีและป้องกันการโอนสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำ

เจ้าหน้าที่มีทีมงานในการหาข่าวโดยเฉพาะซึ่งผู้ต้องขังด้วยกันจะไม่ทราบ” (สัมภาษณ์ 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า กฎหมายระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ แผนปฏิบัติการของเรือนจำที่กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน ความพร้อมด้านบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้นโยบายได้รับการปฏิบัติครอบคลุมทั่วถึง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำแดน 1 ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความเสมอภาคทั่วถึง ไม่เลือกปฏิบัติ เห็นได้จากการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ต่อญาติผู้ต้องขัง การปฏิบัติต่อเจ้าหน้าที่ บุคคลที่มาติดต่อราชการ บุคคลที่เข้า ออกเรือนจำมีปฏิบัติเช่นเดียวกัน ด้านการตรวจค้น เจ้าหน้าที่ตรวจค้นตัวผู้ต้องขังอย่างละเอียด ตรวจค้นญาติผู้ต้องขังก่อนเข้าเยี่ยม ตรวจค้นพาหนะเข้า ออก การตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดในผู้ต้องขังทุกคน การใช้เครื่องตรวจโลหะตรวจค้นพัสดุภัณฑ์ ปัจจัยด้านความเสมอภาคมาจากเจ้าหน้าที่เรือนจำที่มีความชำนาญและมีประสบการณ์ การได้รับความร่วมมือด้านกำลังพลจากหน่วยงานภายนอก (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า เรือนจำมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมผู้ต้องขังให้สูงขึ้น โครงสร้างการทำงานของเรือนจำมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานร่ม ให้ข้อมูลว่า เรือนจำปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม เท่าเทียมกันตามที่กฎหมายกำหนด เรือนจำมีการชี้แจงให้ทราบถึงโทษทางวินัยสำหรับผู้ต้องขังที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดหรือสิ่งของต้องห้าม หากมีการกระทำผิดวินัยในข้อห้ามจะถูกลงโทษสถานหนัก นโยบายครอบคลุมทุกพื้นที่ภายในเรือนจำ ปัจจัยที่ทำให้นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความเสมอภาค มาจากกฎหมายและโทษตามกฎหมายสำหรับผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และความพร้อมของเจ้าหน้าที่เรือนจำ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินนโยบาย อาทิ ชุดตรวจปัสสาวะมีจำนวนมากพอในการตรวจปัสสาวะผู้ต้องขังได้ทุกคน เป็นการปฏิบัติที่เป็นธรรม ไม่เลือกเฉพาะผู้ต้องขังกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (สัมภาษณ์ 16 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า ผู้รับบริการได้รับความเสมอภาคจากบทลงโทษตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ความพร้อมด้านทรัพยากร ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7 น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเสมียนโรงงานตัดยาง ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความเสมอภาคปฏิบัติได้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของเรือนจำ ปัจจัยที่ทำให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้อย่างทั่วถึงมาจากแผนปฏิบัติการของเรือนจำที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน กฎหมายและบทลงโทษสำหรับผู้ต้องขังเมื่อกระทำความผิด เจ้าหน้าที่ของเรือนจำมีประสบการณ์และมีเทคนิคในการตรวจค้น การหาข่าวในเรือนจำ ผู้บริหารเรือนจำมีประสบการณ์ในการดูแลผู้ต้องขังและมีการประสานงานที่ดีกับหน่วยงานภายนอกในการขอกำลังเสริม ทำให้การปฏิบัติงานมีความครอบคลุมทั่วถึง (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า แผนปฏิบัติการที่ชัดเจนครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย กฎหมายระเบียบบทลงโทษ การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ทำให้ผู้รับบริการเกิดความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ ให้ข้อมูลว่า เรือนจำปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ภายในเรือนจำ หากผู้ต้องขังได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอาจมีผู้ต้องขังต่อต้านหรือร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยที่ทำให้นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความเสมอภาค มาจากผู้บริหารของเรือนจำใช้ภาวะผู้นำสร้างแรงจูงในการทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง เอาใจใส่ต่อนโยบาย เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความรู้ความสามารถ ทีมงานการข่าวในเรือนจำ และหน่วยงานภายนอกหลายภาคส่วนเข้ามาช่วยเหลือ (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า ผู้บริหารของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีการสร้างแรงจูงใจต่อผู้รับบริการและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ความพร้อมด้านบุคลากร ความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9 น.ญ. แดง (นามสมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง ให้ข้อมูลว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีการปฏิบัติอย่างเสมอภาค ทุกพื้นที่ของเรือนจำ ไม่เลือกปฏิบัติ ครอบคลุมบุคคลทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับเรือนจำ ปัจจัยที่ทำให้นโยบายมีความเสมอภาคและเป็นธรรมมาจากความร่วมมือของเจ้าหน้าที่เรือนจำ ความร่วมมือสนับสนุน

กำลังพลจากหน่วยงานภายนอก ความเสมอภาคอยู่ในระดับดีสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ปัจจัยที่ทำให้นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความเสมอภาคมาจากความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง (สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2556)

ข้อค้นพบของผู้วิจัย ในประเด็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า ผู้รับบริการได้รับความเสมอภาคจากความร่วมมือจากผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

กล่าวได้ว่า ความเสมอภาคของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีในความเห็นของผู้รับบริการ พบว่า มีความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติต่อทุกกลุ่มเป้าหมายในเรือนจำ บุคลากรมีความพร้อมสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เรือนจำมีการกำหนดภารกิจมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่อย่างความเหมาะสม ผู้นำสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้รับบริการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติต่อผู้รับบริการมีความเป็นธรรม ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกทำให้การบริการเป็นไปอย่างทั่วถึง มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในงานราชทัณฑ์ สอดคล้องกับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติที่พบว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจนช่วยให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการเข้าใจวัตถุประสงค์นโยบายตรงกัน สามารถปฏิบัติได้ครอบคลุมผู้รับบริการทุกกลุ่ม เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐ

สรุปประเด็นสำคัญจากการสังเคราะห์ข้อมูลข้างต้นของผู้วิจัย จากการสัมภาษณ์ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ ดังนี้

ตารางที่ 4.31 ประเด็นสำคัญ บทสรุปและข้อค้นพบ

ประเด็นสำคัญ	สรุป	ข้อค้นพบ
ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์	1. เรือนจำจัดทำแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม	1. หนังสือสั่งการและมาตรการการปฏิบัติจากกรมราชทัณฑ์
	2.เรือนจำกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ดำเนินการอย่างชัดเจนสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	2.บุคลากรได้รับการอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
	3.เรือนจำสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องระหว่างผู้นำนโยบาย ไปปฏิบัติ และผู้รับบริการในวัตถุประสงค์นโยบาย	3. เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน	1.โครงสร้างบุคลากรเรือนจำมีความเหมาะสมกับนโยบาย	1. การกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน
	2. บุคลกรมีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และมีเทคนิค	2. มีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
	3 .เรือนจำนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน	3.เจ้าหน้าที่มีความเสียสละ ตั้งใจจริงในการทำงาน
	4. เรือนจำกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติ	4. มีการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน
	5. ผู้บริหารใช้ทักษะภาวะผู้นำในการบริหารนโยบาย	5. ใช้เทคโนโลยีที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน
		6. มีการจัดตั้งทีมข่าวและสายข่าวในเรือนจำ
		7. ผู้บริหารใช้กลยุทธ์การสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ
		8. ภาวะผู้นำ

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ประเด็นสำคัญ	สรุป	ข้อค้นพบ
ด้านความพร้อม ด้านทรัพยากร	1.บุคลากรของเรือนจำมีความพร้อม ในการปฏิบัติงาน 2.เรือนจำได้รับการสนับสนุน งบประมาณจากกรมราชทัณฑ์ 3.เรือนจำได้รับความช่วยเหลือด้านกำลังพล วัสดุอุปกรณ์จากหน่วยงานภายนอกอย่างเพียงพอ 4.เรือนจำมีการสร้างแรงจูงใจในการทำงานแก่ผู้รับบริการและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ	1. การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 2. มีการบริหารงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด 3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของข้าราชการทุกระดับ 4. การได้รับความร่วมมือและประสานงานที่ดีจากองค์กรทุกภาคส่วน 5. การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ 6. การสร้างแรงจูงใจ
ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม	1. สังคมของผู้ต้องขังเป็นสังคมแบบรวมกลุ่ม แบบมีผู้นำกลุ่ม 2. เกิดการสร้างวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันของสังคม 3.มีการสร้างค่านิยมร่วมกันระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ 4.สภาพเศรษฐกิจของเรือนจำอยู่ในเกณฑ์ที่ดี	1. เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรม 2. ผู้นำกลุ่มมีอิทธิพลทางความคิดของกลุ่ม 3. ผู้รับบริการและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีค่านิยมร่วมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงาน 4. เจ้าหน้าที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมในการปฏิบัติงานแบบมืออาชีพ 5. เกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมในหมู่ผู้ต้องขัง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ประเด็นสำคัญ	สรุป	ข้อค้นพบ
ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	1.พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 กำหนดระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติต่อเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังไว้อย่างชัดเจน 2.ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความรู้และเข้าใจกฎหมายราชทัณฑ์ในส่วนที่เป็นสิ่งของต้องห้ามเป็นอย่างดี 3.ผู้รับบริการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.ยาเสพติดเป็นอย่างดี 4. บทลงโทษตามกฎหมายราชทัณฑ์และกฎหมายยาเสพติดมีความเหมาะสม	1. แนวทางการปฏิบัติของกฎหมายราชทัณฑ์ มีความชัดเจน 2. มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดแก่ผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง 3. มีการพัฒนาความรู้ด้านกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่เรือนจำเพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย 4. บทลงโทษที่รุนแรงสามารถยับยั้งการกระทำผิดได้ 5. เกิดการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพทั่วถึง
ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	1. เรือนจำได้รับความร่วมมือจากองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนเป็นอย่างดี 2. เรือนจำได้รับการสนับสนุนด้านกำลังพล วัสดุอุปกรณ์จากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง และเพียงพอ 3. เรือนจำเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่จัดขึ้นโดยเรือนจำและหน่วยงานภายนอก	1. การมีส่วนร่วมระหว่างเรือนจำกับหน่วยงานภายนอก 2. หน่วยงานภายนอกเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด 3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้รับบริการให้ดีขึ้น 4. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม 5. มีการสร้างเครือข่ายระหว่างเรือนจำกับชุมชน 6. สังคมยอมรับในนโยบายหรือแผนงานของเรือนจำ 7. การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ประเด็นสำคัญ	สรุป	ข้อค้นพบ
ด้านความพึงพอใจ	1. ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการส่วนใหญ่พึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ 2. ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ด้านปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ 3. นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำสามารถตอบสนองความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ มีต้องการให้นโยบายดำเนินต่อไป	1. ความร่วมมือระหว่างผู้รับบริการกับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 2. สภาพสังคมของเรือนจำเป็นสังคมแบบพอเพียง 3. หนังสือสั่งการหรือระเบียบข้อบังคับมีความชัดเจนสะดวกต่อการปฏิบัติ 4. กฎระเบียบของเรือนจำทำให้สังคมผู้ต้องขังอยู่อย่างปกติสุข 5. ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐภาคเอกชนและประชาชนเป็นอย่างดี
ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย	1.เรือนจำมีการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติผ่านแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่ปรากฏอย่างเป็นรูปธรรม 2.นโยบายได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ 3.ผู้บริหารของเรือนจำมีความสนใจ ใส่ใจ และสนับสนุนปัจจัยต่อเนื่องด้านนโยบายอย่างจริงจัง	1. เรือนจำมีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม 2. ผู้บริหารส่งเสริมปัจจัยอำนวยความสะดวกการบริหารงาน 3. มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ 4. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรที่เหมาะสม 5. ภาวะผู้นำ 6. มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด 7. ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ประเด็นสำคัญ	สรุป	ข้อค้นพบ
ด้านความเสมอภาคของนโยบาย	1.เรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติต่อทุกกลุ่มเป้าหมาย ที่เกี่ยวข้องกับเรือนจำ 2. ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันและเป็นธรรม 3.นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำปฏิบัติต่อผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยความเท่าเทียมกันตามที่กฎหมายกำหนด	1. แผนปฏิบัติการครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย 2. นโยบายมีความเสมอภาค เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ 3. ความพร้อมด้านทรัพยากรของนโยบาย 4. ผู้บริหารใช้หลักธรรมาธิบาลในการบริหารนโยบาย 5. ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก 6. มีการตรวจสอบจากองค์กรอิสระ 7. สมรรถนะของหน่วยงาน

จากตารางที่ 4.31 พบว่า การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการจัดทำแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม มีหนังสือสั่งการหรือมาตรการการปฏิบัติจากกรมราชทัณฑ์เป็นแนวทางการปฏิบัติ เรือนจำมีการสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ถูกต้องระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ บุคลากรของเรือนจำได้รับการอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีการสื่อสารภายในองค์การที่มีประสิทธิภาพ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า โครงสร้างของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีความเหมาะสมในการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรด้านยาเสพติดอย่างเหมาะสมตามความรู้ความสามารถ บุคลากรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความตั้งใจจริงในการทำงาน มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้แก่ทางราชการ ผู้บริหารของเรือนจำใช้ทักษะภาวะผู้นำสร้างแรงจูงใจในการทำงานและใช้กลยุทธ์การสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ มี การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพื่อรองรับการปฏิบัติงานที่มีความจำเป็นในปัจจุบัน การจัดตั้งทีมข่าวและสายข่าวในเรือนจำ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากรพบว่า บุคลากรของเรือนจำมีความพร้อมในการปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด บุคลากรได้รับการอบรมพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง เรือนจำได้รับการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจากกรมราชทัณฑ์และมีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกอย่างเพียงพอ ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจแก่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ เรือนจำส่งเสริมการมีส่วนร่วมของข้าราชการราชทัณฑ์ทุกระดับ และการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในปฏิบัติงานช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในงานราชทัณฑ์มากขึ้น ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า สังคมของผู้ต้องขังเป็นสังคมการรวมกลุ่มแบบมีผู้นำกลุ่ม ผู้นำมีอิทธิพลต่อกลุ่ม ผู้ต้องขังมีค่านิยมร่วมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงานในเรื่องการต่อต้านยาเสพติด เรือนจำมีสภาพแน่นแออัด ผู้ต้องขังมีจำนวนมากเกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดวัฒนธรรมทางสังคม เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบในหมู่ผู้ต้องขัง สภาพเศรษฐกิจของผู้ต้องขังอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เจ้าหน้าที่เรือนจำได้รับการปลูกฝังทัศนคติและมีค่านิยมในการปฏิบัติงานแบบผู้คุมมืออาชีพ ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องพบว่า กฎหมายราชทัณฑ์กำหนดการปฏิบัติต่อเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังไว้อย่างชัดเจน เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ และผู้ต้องขังเกี่ยวกับกฎหมายราชทัณฑ์และกฎหมายยาเสพติด มีการพัฒนาความรู้ของบุคลากรเรือนจำในวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและของโลก บทลงโทษมีความเหมาะสมรุนแรงสามารถยับยั้งการกระทำผิดได้ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้รับบริการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง สร้างความเข้าใจในกฎระเบียบที่ถูกต้องตรงกัน ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกพบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือ

จากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนสนับสนุนด้านกำลังพล วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำกลางเพชรบุรีเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเรือนจำ เพื่อยกระดับความรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังให้ดีขึ้น เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมากขึ้น มีการสร้างเครือข่ายระหว่างเรือนจำกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ ช่วยให้สังคมภายนอกมีความเข้าใจและเกิดการยอมรับในนโยบาย กิจกรรมหรือแผนงานของเรือนจำมากขึ้น

ในส่วนความสำเร็จด้านความพึงพอใจพบว่า ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี พึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของนโยบายนโยบายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการได้เป็นอย่างดี ผู้รับบริการพึงพอใจต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เรือนจำกำหนดแนวทางการปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความสอดคล้องกับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล มีหนังสือสั่งการจากกรมราชทัณฑ์เพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติงานของเรือนจำ บุคลากรของเรือนจำมีความเหมาะสมต่อการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติพึงพอใจต่อความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐภาคเอกชนและประชาชน ด้านความต่อเนื่องของนโยบายพบว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ได้รับความร่วมมือจากผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการและหน่วยงานภายนอกเป็นอย่างดี เรือนจำปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ผู้บริหารสนับสนุนส่งเสริมปัจจัยอำนวยความสะดวกในการบริหารงานเรือนจำ มีการนำเทคโนโลยีอุปกรณ์มาใช้ในการปฏิบัติงานราชทัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ อาทิ กล้องวงจรปิด CCTV ติดตั้งตามจุดต่าง ๆ อย่างเพียงพอ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรไว้อย่างเหมาะสมชัดเจน และผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำขับเคลื่อนนโยบายให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ด้านความเสมอภาคของนโยบายพบว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี มีความครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเรือนจำ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ มีความเป็นธรรม ภายใต้กรอบที่กฎหมายกำหนดไว้ ความเสมอภาคของนโยบายเกิดจากสมรรถนะของหน่วยงาน ความพร้อมของทรัพยากรนโยบาย ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารนโยบาย ทั้งนี้การบริหารนโยบายมีการตรวจสอบจากองค์กรอิสระภายนอก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษา เรือนจำกลางเพชรบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีไปปฏิบัติ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ และเพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย คือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 17 คน ผู้รับบริการ จำนวน 296 คน รวมทั้งสิ้น 313 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติ การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) แบบมีโครงสร้าง (Structure interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 3 คน ผู้รับบริการ จำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน และเอกสารแผนงานที่เกี่ยวข้องกับระเบียบคำสั่งทางราชการของกรมราชทัณฑ์ ในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ ผู้วิจัยสรุปอภิปรายผลการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีไปปฏิบัติ จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานของรัฐ ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สถานภาพสมรส และ มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 12,001 บาทขึ้นไป

และผู้รับบริการพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีอาชีพรับจ้าง การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นโสด และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 6,001-9,000 บาท

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยในระดับมากตามลำดับ ส่วนด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านสมรรถนะของหน่วยงาน และด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

3. การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความเสมอภาคของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจและด้านความต่อเนื่องของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความเสมอภาคของนโยบายและด้านความต่อเนื่องของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านพึงพอใจ ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความพึงพอใจ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า สมรรถนะของหน่วยงาน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นอิทธิพลทางบวก และเมื่อเปรียบเทียบกับ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านพึงพอใจ เมื่อพิจารณาโดยรวมตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความพึงพอใจ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ สภาพแวดล้อมทางสังคม และกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นอิทธิพลทางบวกทั้งสี่ตัวแปร

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความต่อเนื่องของนโยบายพบว่า เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า ไม่มีตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตาม เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสมรรถนะของหน่วยงาน ความพร้อมด้านทรัพยากร และความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นอิทธิพลทางบวกทั้งสี่ตัวแปร

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความเสมอภาคของนโยบายพบว่าเมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความเสมอภาคของนโยบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า สมรรถนะของหน่วยงาน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตาม

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นอิทธิพลทางบวก เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้รับบริการ ด้านความเสมอภาคของนโยบายพบว่า เมื่อพิจารณาโดยรวม ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ด้านความเสมอภาคของนโยบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า สมรรถนะของหน่วยงาน และความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพร้อมด้านทรัพยากรเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นอิทธิพลทางบวกทั้งสาม ตัวแปร

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการและจากเอกสารแผนงานที่เกี่ยวข้องกับระเบียบคำสั่งทางราชการของกรมราชทัณฑ์ในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ มีข้อสรุป ดังนี้

1. ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรี มีการจัดทำแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม มีหนังสือสั่งการหรือมาตรการการปฏิบัติจากกรมราชทัณฑ์เป็นแนวทางการปฏิบัติ มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมาย เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เรือนจำมีการสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ถูกต้องระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ บุคลากรของเรือนจำได้รับการอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีการสื่อสารภายในองค์การที่มีประสิทธิภาพ

2. ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน พบว่า โครงสร้างของเรือนจำกลางเพชรบุรี มีความเหมาะสมในการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรด้านยาเสพติดอย่างเหมาะสมตามความรู้ความสามารถ บุคลากรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความตั้งใจจริงในการทำงาน มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้แก่ทางราชการ ผู้บริหารของเรือนจำมีการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพื่อรองรับการปฏิบัติงานที่มีความจำเป็นในปัจจุบัน การจัดตั้งทีมข่าวและสายข่าวในเรือนจำ ผู้บริหารใช้กลยุทธ์การสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพและเน้นการมีส่วนร่วมในการทำงาน

3. ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร พบว่า บุคลากรของเรือนจำมีความพร้อมในการปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แต่มีภาวะขาดแคลนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเรือนจำ บุคลากรได้รับการอบรมพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง เรือนจำได้รับการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจากกรมราชทัณฑ์ และได้รับความช่วยเหลือด้านวัสดุอุปกรณ์จากหน่วยงานภายนอกในการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้อย่างเพียงพอ ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เรือนจำส่งเสริมการมีส่วนร่วมของข้าราชการราชทัณฑ์ทุกระดับ และการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในปฏิบัติงานช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในงานราชทัณฑ์มากขึ้น

4. ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า สังคมของผู้ต้องขังเป็นสังคมการรวมกลุ่มแบบมีผู้นำกลุ่ม ผู้นำมีอิทธิพลทางความคิดของกลุ่ม มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ผู้ต้องขังมีค่านิยมร่วมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงานในเรื่องการต่อต้านยาเสพติด เรือนจำมีสภาพแน่นแออัด ผู้ต้องขังมีจำนวนมาก ไม่มีการแยกขังตามประเภทคดี ทำให้เกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดวัฒนธรรมทางสังคม เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบในหมู่ผู้ต้องขัง สภาพเศรษฐกิจของผู้ต้องขังอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เจ้าหน้าที่เรือนจำได้รับการปลูกฝังทัศนคติและมีค่านิยมในการปฏิบัติงานแบบผู้คุมมืออาชีพ เรือนจำมีการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างเข้มงวด

5. ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า กฎหมายราชทัณฑ์กำหนดการปฏิบัติต่อเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังไว้อย่างชัดเจน เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังเกี่ยวกับกฎหมายราชทัณฑ์และกฎหมายยาเสพติด มีการพัฒนาความรู้ของบุคลากรเรือนจำในวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและของโลก บทลงโทษมีความเหมาะสมรุนแรงสามารถยับยั้งการกระทำผิดได้ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้รับบริการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงและมีการสร้างความเข้าใจในกฎระเบียบที่ถูกต้องตรงกันระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้รับบริการ

6. ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน สนับสนุนด้านกำลังพล ด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเรือนจำ เพื่อยกระดับความรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังให้ดีขึ้น เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมากขึ้น มีการสร้างเครือข่ายระหว่างเรือนจำกับชุมชนการประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ ช่วยให้สังคมมีความเข้าใจ

ในนโยบายหรือแผนงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมากขึ้นและช่วยให้ภาพลักษณ์ของเรือนจำเป็นที่ยอมรับของสังคม

7. ด้านความพึงพอใจ พบว่า มีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี พึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของนโยบายนโยบายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการได้เป็นอย่างดี ผู้รับบริการพึงพอใจต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เรือนจำกำหนดแนวทางการปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความสอดคล้องกับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล มีหนังสือสั่งการจากกรมราชทัณฑ์เพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติงานของเรือนจำ บุคลากรของเรือนจำมีความเหมาะสมต่อการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจพบว่า มาจากความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง สภาพแวดล้อมทางสังคม และความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก

8. ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย พบว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ได้รับความร่วมมือจากผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการและหน่วยงานภายนอกเป็นอย่างดี เรือนจำปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ผู้บริหารสนับสนุนส่งเสริมปัจจัยอำนวยความสะดวกในการบริหารงานเรือนจำ มีการนำเทคโนโลยีอุปกรณ์มาใช้ในการปฏิบัติงานราชทัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรไว้อย่างเหมาะสมชัดเจน และผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำขับเคลื่อนนโยบายให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ปัจจัยที่ทำให้นโยบายมีความต่อเนื่องพบว่า มาจากความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ความพร้อมด้านทรัพยากร ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกและสมรรถนะของหน่วยงาน

9. ด้านความเสมอภาคของนโยบาย พบว่า นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีความครอบคลุมกลุ่มบุคคลทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับงานเรือนจำ ผู้รับบริการและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ มีความเป็นธรรม การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำอยู่ภายใต้กรอบที่กฎหมายกำหนดไว้ มีการตรวจสอบจากองค์กรอิสระ ผู้บริหารให้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานเรือนจำ ปัจจัยที่ทำให้นโยบายมีความเสมอภาคพบว่า มาจากความพร้อมด้านทรัพยากร ความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ สมรรถนะของหน่วยงานและความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี มีประเด็นการอภิปรายดังนี้

1. ปัจจัยด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการจัดทำแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ดำเนินการอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีหนังสือสั่งการหรือมาตรการการปฏิบัติจากกรมราชทัณฑ์เป็นแนวทางการปฏิบัติ เรือนจำมีการสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ถูกต้องระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริหาร บุคลากรของเรือนจำได้รับการอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีการสื่อสารภายในองค์การที่มีประสิทธิภาพ และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น(Van Meter and Van Horn, 1975 : 445-488) กล่าวว่า นโยบายต้องมีวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรมและมีมาตรฐานที่ชัดเจน เพื่อให้สะดวกต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน แมซมาเนียน และซาบาเตียร์ (Mazmanian and Sabatier, 1989 : 20-39) กล่าวว่า การที่นโยบายจะได้รับการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นๆ ด้วย เจมส์ ซอร์ก (Sorg, 1983 : 391-406) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า พฤติกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติแบบตั้งใจทำและทำตามได้สำเร็จ จะส่งผลต่อการการบรรลุเป้าหมายของนโยบายมากที่สุด วรเดช จันทรศร (2554:129-146) กล่าวถึง ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผลยึดฐานคติที่ว่านโยบายหรือโครงการที่ประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน กล้า ทองขาว (2548 : 202-207)ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านความชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550 : 101-118) กล่าวว่า ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจน ไม่คลุมเครือ สอดคล้องกับ มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226) กล่าวว่า ปัจจัยด้านความเข้าใจและเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผล อุทัย เลาหวิเชียร (2543 : 313-315) กล่าวว่า เป้าหมายของนโยบายหรือมาตรการที่มีความชัดเจน ไม่สลับซับซ้อนเป็นปัจจัยที่ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปสู่ปฏิบัติ สอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ จันทรโชติ (2549 : 65) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติของตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ของนโยบายด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เรือนจำกลางเพชรบุรี มีการกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเรือนจำไว้อย่างชัดเจนเหมาะสม บุคลากรมีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์และมีเทคนิคในการทำงานอย่างเหมาะสม มีความเสียสละตั้งใจจริงในการทำงาน ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เรือนจำนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำงาน ผู้บริหารของเรือนจำกลางเพชรบุรีใช้ทักษะภาวะผู้นำในการบริหารนโยบาย สร้างแรงจูงใจในการทำงาน และใช้กลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนนโยบาย และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของจอร์จ ซี เอ็ดเวิร์ด (Geoge C. Edwards, 1980 : 148) กล่าวว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างระบบราชการมีผลต่อการนำนโยบายไปไปปฏิบัติเนื่องจากโครงสร้างระบบราชการที่มีขนาดใหญ่และซับซ้อน ฮ็อกวูด และกันน์ (Hogwood and Gunn, 1984 : 23) กล่าวว่า แนวทางการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติที่สำคัญแนวทางหนึ่งคือการศึกษาลักษณะโครงสร้างขององค์การ พบว่า ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ วรเดช จันทรศร(2554 : 129-146) กล่าวถึง ตัวแบบด้านการจัดการที่มุ่งเน้นสมรรถนะขององค์การ เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับโครงสร้างองค์การที่เหมาะสม

3. ปัจจัยด้านความพร้อมด้านทรัพยากร ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เรือนจำกลางเพชรบุรีมีความพร้อมด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด บุคลากรได้รับการอบรมพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง เรือนจำได้รับการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจากกรมราชทัณฑ์ มีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ เรือนจำได้รับการสนับสนุนทรัพยากรจากหน่วยงานภายนอก ผู้บริหารของเรือนจำสร้างแรงจูงใจแก่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของข้าราชการราชทัณฑ์ทุกระดับ และมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในปฏิบัติงานช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในงานราชทัณฑ์มากขึ้น และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของแวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975 : 445-488) กล่าวว่า ทรัพยากรของนโยบายเช่น เงินหรือสิ่งจูงใจต้องมีอย่างเพียงพอ แมซมาเนียน และซาบาเตียร์ (Mazmanian and Sabatier, 1989 : 20-39) กล่าวถึงความสามารถของนโยบายในการวางโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติได้แก่ การจัดสรรทรัพยากรทางการเงินตอนเริ่มต้น จอร์จ ซี เอ็ดเวิร์ด (Geoge C. Edwards, 1980 : 148) เห็นว่า ทรัพยากรที่สำคัญ เช่น บุคลากร ความชำนาญ สารสนเทศ สถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องมือ งบประมาณ ต้องมีอย่างเพียงพอ โรเบิร์ต

เซบบลิง (Robert H.Sebling, 1977) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ทรัพยากรของหน่วยงานเช่น คน เงิน เป็นตัวแปรที่สำคัญในการทำให้นโยบายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานประสบผลสำเร็จ วรเดช จันทรศร (2554 : 129-146) ตัวแบบการจัดการ กล่าวถึง นโยบายที่ประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับ ความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้และงบประมาณที่เพียงพอ เช่นเดียวกับ ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550 : 101-118) ที่เห็นว่า ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับความเพียงพอของทรัพยากรรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226) กล่าวว่า เวลาและทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานเป็นปัจจัยที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผล สอดคล้องกับ นนทพัฒน์ สิงห์ประยูร (2548 : 80-81) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง

4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก สภาพสังคมของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเพชรบุรีเป็นสังคมการรวมกลุ่มหรือหมู่คณะแบบมีผู้นำกลุ่ม ผู้นำมีอิทธิพลต่อกลุ่ม มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการปลูกฝังค่านิยมของสังคมร่วมกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้รับบริการ ผู้รับบริการมีค่านิยมร่วมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของนโยบาย เรือนจำมีสภาพแน่นแออัด ผู้ต้องขังมีจำนวนมากเกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดวัฒนธรรมทางสังคม เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบในหมู่ผู้ต้องขัง สภาพเศรษฐกิจของผู้ต้องขังอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เจ้าหน้าที่เรือนจำได้รับการปลูกฝังทัศนคติและมีค่านิยมในการปฏิบัติงานแบบผู้คุมมืออาชีพ และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของแวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975 : 445-488) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญในฐานะที่เป็นตัวแปรสภาพแวดล้อมของผลผลิตนโยบาย โรเบิร์ต เซบบลิง (Robert H.Sebling, 1977) กล่าวว่า สาเหตุสำคัญของความล้มเหลวในการดำเนินนโยบายเกิดจากความไม่เข้าใจถึงสภาพแวดล้อมภายนอกและรูปแบบการบริหาร ฮ็อกวูด และกันน์ (Hogwood and Gunn, 1984 : 23) ได้ศึกษาแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ลักษณะโครงสร้างขององค์การและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การ ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ อุทัย เลาหวิเชียร (2543 : 313-315) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5. ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับบริการ โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายราชทัณฑ์และกฎหมายยาเสพติดเป็นอย่างดี กฎหมายราชทัณฑ์กำหนดการปฏิบัติต่อเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังไว้อย่างชัดเจน เรือนจำกลางเพชรบุรีมีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังเกี่ยวกับกฎหมายราชทัณฑ์และกฎหมายยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาความรู้ของบุคลากรเรือนจำในวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและของโลกบทลงโทษที่ความเหมาะสมกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสามารถยับยั้งการกระทำผิดได้ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้รับบริการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง สร้างความเข้าใจในกฎระเบียบที่ถูกต้องตรงกัน เรือนจำปฏิบัติตามกฎหมายราชทัณฑ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด เจ้าหน้าที่มีความเข้มงวด และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ จอร์จ ซี เอ็ดเวิร์ด (Geoge C. Edwards, 1980 : 148) กล่าวว่า ปัจจัยด้านกฎระเบียบที่ล้าช้าและไม่ได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ แอ็ททีเวลล์ และเกอร์สไตน์ (Attewell and Gertein, 1979 : 311-327) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ทำให้การรักษาผู้ติดยาเสพติดประสบความสำเร็จมาจากการกำหนดกฎระเบียบในการปฏิบัติอย่างเข้มงวด เรืองวิทย์ เกตุสุวรรณ (2551 : 7) กล่าวถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติว่าเป็นกิจกรรมของรัฐบาลที่อยู่ในรูปของกฎหมายระเบียบข้อบังคับของรัฐ ยุทธภูมิ จิตภักดี (2553 : 121-125) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เป็นปัญหาที่สำคัญของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางคลองเปรม

6. ปัจจัยด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับบริการ โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนสนับสนุนด้านกำลังพล วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรือนจำกลางเพชรบุรีเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเรือนจำเพื่อยกระดับความรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังให้ดีขึ้น เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมากขึ้น มีการสร้างเครือข่ายระหว่างเรือนจำกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ ช่วยให้สังคมภายนอกมีความเข้าใจและเกิดการยอมรับในนโยบาย กิจกรรมหรือแผนงานของเรือนจำมากขึ้น และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975 : 445-488) กล่าว

ว่า การสนับสนุนจากสื่อมวลชนตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป จะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการผลักดันให้นโยบายนั้นประสบผลสำเร็จ วรเดช จันทรศร (2554 : 129-146)กล่าวถึง ตัวแบบทางการเมืองที่เชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนจากนักการเมือง สื่อมวลชน กลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ กล้า ทองขาว (2548 : 202-207) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรต่างๆ ความร่วมมือจากประชาชน สื่อมวลชนในการช่วยเหลือ สนับสนุนเพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ มยุรี อนุมานราชธน (2553 : 220-226) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลย่อมต้องมีหน่วยงานอื่นเข้ามาสัมพันธ์เกี่ยวข้องในลักษณะการพึ่งพา การติดต่อสื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงานต้องมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ อุทัย เลาหวิเชียร (2543 : 313-315) กล่าวถึงจากถึงการสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติและจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทวีศักดิ์ จันทรโชติ (2549 : 65) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 พบว่า ปัญหาด้านประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสำคัญไม่สนับสนุนด้านนโยบาย

7. ด้านความพึงพอใจ ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับบริการ โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำกลางเพชรบุรี พึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานนโยบาย และนโยบายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการได้เป็นอย่างดี และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ไฟรด์แลนเดอร์ และพิคเคิล(Friedlander and Pickle, 1968 : 289-304) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของความมีประสิทธิผล คือ ความมากน้อยของการมีองค์การตอบสนองต่อความต้องการของสังคม เน้นที่หน่วยงานสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ไม่ใช่เพียงเชิงปริมาณ แต่ครอบคลุมถึงคุณภาพ ความรวดเร็วและสัมพันธภาพที่ดี เช่นเดียวกับ นากามูระ และสมอลวูด (Nakamura & Smallwood, 1980 : 146-151) ที่กล่าวว่า การวัดผลหรือประเมินผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถวัดได้จากการตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ โดยมีเสียงสนับสนุนให้ดำเนินนโยบายนั้นมีมากขึ้นหรือลดลง สอดคล้องกับ วิลเลี่ยม ดันน์ (William N. Dunn, 1981 : 125-127) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจที่นโยบายสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ต้องมีประสิทธิภาพสูงสุดในงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่นเดียวกับ รอบบิน (Robbin, 1997 : 46-49) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นการวัดประสิทธิผลขององค์การ

8. ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับบริการ โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามของเรือนจำกลางเพชรบุรีมีการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมผ่านแผนงานหรือโครงการ ได้รับความร่วมมือจากผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการและหน่วยงานภายนอกอย่างสม่ำเสมอ เรือนจำปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ผู้บริหารสนับสนุนส่งเสริมปัจจัยอำนวยความสะดวกในการบริหารงานเรือนจำ มีการนำเทคโนโลยีอุปกรณ์มาใช้ในการปฏิบัติงานราชทัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรไว้อย่างเหมาะสมชัดเจน และผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำขับเคลื่อนนโยบายให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของไฟรด์แลนเดอร์ และพิคเคิล (Friedlander and Pickle, 1968 : 289-304) กล่าวว่า แนวทางการวัดประสิทธิผลแบบอัตวิสัยที่เน้นสอบถามความคิดเห็นจากผู้รับบริการ สามารถวัดได้จากความต่อเนื่องในการให้บริการ มิลเล็ต (Millett, 1954 : 397) กล่าวว่า การให้บริการอย่างต่อเนื่องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก สอดคล้องกับ กุลธน ธนาพงศธร (2535 : 303-304) ที่กล่าวว่า หลักการให้บริการนั้นๆ ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่ทำๆ หยุดๆ ตามความพอใจของผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงาน จิมเมอร์สัน และเดอร์ไฮเดน (Jimerson, Burns, & Van Derheyden, 2007 : 290) กล่าวว่า การจัดบริการสาธารณะ ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการควรได้รับบริการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

9. ด้านความเสมอภาคของนโยบาย ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับบริการโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เรือนจำกลางเพชรบุรีนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเสมอภาค ด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ ผู้รับบริการและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของไฟรด์แลนเดอร์ และพิคเคิล (Friedlander and Pickle, 1968 : 289-304) กล่าวว่า แนวทางการวัดประสิทธิผลแบบอัตวิสัยที่เน้นสอบถามความคิดเห็นจากผู้รับบริการ สามารถวัดได้จากความเสมอภาคในการให้บริการ วิลเลี่ยม ดันน์ (William N. Dunn, 1981 : 125-127) กล่าวว่า เกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักเหตุผลทางกฎหมายและสังคมจากการดำเนินนโยบาย ต้องคำนึงถึงการจัดสรรผลประโยชน์หรือการให้บริการต่างๆ อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม สอดคล้องกับ มิลเล็ต (Millett, 1954 : 397) ที่กล่าวว่า ประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกการให้บริการ มาตรฐานการให้บริการเดียวกันด้วยความเสมอภาค เช่นเดียวกับแคทซ์และคานห์ (Katz and Kahn, 1978 : 5) ที่กล่าวว่า หลักการสำคัญของการบริการลูกค้าทั้งในองค์การ

ของภาครัฐและเอกชน ควรยึดหลักความเสมอภาคในการให้บริการแก่ลูกค้า บริการตามลำดับก่อนหลัง จิมเมอร์สัน และ เดอร์ไฮเดน (Jimerson, Burns, & Van Derheyden, 2007 : 290) กล่าวว่า การจัดสรรทรัพยากรการบริการควรขึ้นอยู่กับความต้องการลำดับความสำคัญและภาวะที่บุคคลหรือกลุ่มนั้นประสบปัญหา สอดคล้องกับกุลธน ธนาพงศธร (2535 : 303-304) ที่กล่าวว่า หลักการให้บริการที่ดีนั้น จะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนแรก เชิงนโยบาย ส่วนที่สองเชิงบริหาร และส่วนที่สามสำหรับการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ พบว่าส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ปัจจัยด้านความพร้อมด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยด้านความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อค้นพบนี้อาจช่วยให้หน่วยงานภาครัฐที่นำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ ดังนี้

1.1 การสร้างความเข้าใจในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้ทั่วถึง ตั้งแต่กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในลักษณะการประชุม สัมมนาเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือทางวิชาการ

1.2 มีการประชาสัมพันธ์นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของกรมราชทัณฑ์ให้ประชาชน บุคลากรภายในหน่วยงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยอาศัยสื่อทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง

1.3 กรมราชทัณฑ์ควรให้การสนับสนุนเรือนจำและทัณฑสถานในการขับเคลื่อนนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง รัฐบาลควรให้

การสนับสนุนด้านทรัพยากรนโยบายและมีการสร้างกลไกในการตรวจสอบกำกับดูแลที่ดีจากองค์การภาครัฐและภาคประชาชน เพื่อให้การดำเนินนโยบายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

รัฐบาลและหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติต้องให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ควรมีมาตรการดังนี้

2.1 กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในนโยบาย ควรแยกภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกจากภารกิจด้านการควบคุมและแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังออกจากกันอย่างชัดเจน และส่งเสริมภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดโดยดำเนินการจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และจัดสรรบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่มีความรู้ความสามารถกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

2.2 เรือนจำกลางเพชรบุรี ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างเรือนจำแห่งใหม่หรือย้ายเรือนจำไปยังที่ปลอดภัย

2.3 เรือนจำกลางเพชรบุรีมีภาวะขาดแคลนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเรือนจำ จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่สมดุลกับจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลควรพิจารณาจัดสรรกรอบอัตรากำลังแก่กรมราชทัณฑ์ให้เพียงพอกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ควรมีการศึกษาเรือนจำในระดับเขต เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการนำมาปรับปรุงกลยุทธ์การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของกรมราชทัณฑ์

3.2 ควรมีการมองหาปัจจัยในด้านอื่นๆ เพื่อให้เกิดแนวคิดหรือมุมมองที่หลากหลาย

บรรณานุกรม

กรมราชทัณฑ์, กองแผนงาน. (2555). **สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดีพรบ.ยาเสพติดทั่วประเทศ**. ค้นเมื่อ สิงหาคม 1, 2555, จาก http://www.correct.go.th/stat102/display/drug_result.php?date=2011-08-11&Submit=%B5%A1%C5%A7.

กรมราชทัณฑ์. (2555). **แผนปฏิบัติราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2555-2558.** นนทบุรี: ม.ป.พ.

กรมราชทัณฑ์, สถาบันพัฒนาข้าราชการราชทัณฑ์. (2552). **รูปแบบวิธีการลักลอบนำสิ่งของต้องห้ามเข้าในเรือนจำในยุคปริวรรตทางสังคม.** นนทบุรี: ม.ป.พ.

กล้า ทองขาว. (2548). **นโยบายสาธารณะและการวางแผน**. เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการจัดการ (หน่วยที่ 5). นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กุลธน ธนาพงศธร. (2535). **การบริหารงานบุคคล.** กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชาย โพธิสิตา. (2554). **ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ. (2544). **สถิติเพื่อนักบริหาร.** กรุงเทพมหานคร: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

ญาณกร ตรีเทพา. (2552). **ปัญหาอุปสรรคของข้าราชการตำรวจฝ่ายป้องกันและปราบปรามในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 ในการนำนโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์. (2548). **การบริหารงานราชทัณฑ์.** เอกสารการสอนชุดวิชาสาขาวิทยาการจัดการ (หน่วยที่ 1). พิมพ์ครั้งที่ 7.นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทวีศักดิ์ จันทรโชติ. (2549). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ: กรณีศึกษา กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ทัศนีย์ โฉมประดิษฐ์. (2545). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ: ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง.**วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธีรพงษ์ สินมณี. (2548). **มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาบ้าในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลเมืองน่าน จังหวัดน่าน**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

นนทพัฒน์ สิงห์ประยูร. (2548). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ กรณีศึกษานโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์.** วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นภดล ร่มโพธิ์. (2552). การประเมินความสำเร็จของระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานองค์กร. **วารสารบริหารธุรกิจ คณะพานิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.** 32, 122 (เมษายน-มิถุนายน) : 5.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**.พิมพ์ครั้งที่ 7.กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

แผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555-2558. **รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี2554.** ค้นเมื่อธันวาคม5, 2555, จาก http://www.nesdb.go.th/gov_policy/2555-2558/GovPlan2555-2558_final.pdf .

พรชัย ขันตี. (2553). **ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัยและนโยบายประยุกต์.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: หจก.สุเนตรฟิล์ม.

มยุรี อนุมานราชธน. (2553). **นโยบายสาธารณะ.**พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ธรรกมลการพิมพ์.

ยุทธภูมิ จิตภักดี. (2553). **การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีเรือนจำกลางคลองเปรม.** วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ.** กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.

เรือนจำกลางเพชรบุรี. (2555). **สถิติเจ้าพนักงานเรือนจำกลางเพชรบุรี.** เพชรบุรี: เรือนจำกลางเพชรบุรี.

วรเดช จันทรศร. (2554). **ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ.** กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

วัชรพล ประสารราชกิจ และสมชาติ สว่างเนตร. (2551). **อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา.** เอกสารการสอนชุดวิชาสาขาวิทยาการจัดการ(หน่วยที่ 6). พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2550). **นโยบายสาธารณะ**. พิมพ์ครั้งที่ 7 . กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภณัฏฐ์ ทรัพย์นาวิน.(2554).**การนำนโยบายการบริการสาธารณะแก่ผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล 16 แห่ง.** หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดเพชรบุรี. (2554). **สถานการณ์โดยทั่วไป.** ค้นเมื่อ สิงหาคม 9, 2554, จาก http://www.phetchaburi.go.th/stspb/stsjpb4.html.

ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด. (2554). **แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด.** ค้นเมื่อ กันยายน 11, 2554, จาก http://www.lopburi.go.th/narcotic/open_file_book_command.php%3

สุชาญ รอดบน. (2547). **ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ.** วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุพจน์ สุโรจน์. (2548). **อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา.** เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการจัดการ (หน่วยที่ 9). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุวิมล ติรกานันท์. (2549). **การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมนึก จุลนาง. (2549). **การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู 1 และเขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. (2550). **นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ.** สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ เสมาธรรม.

สรชัย พิศาลบุตร และคณะ. (2549). **การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม.** กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒน์.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2553). **ความรู้และแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บางกอกเทคโนโลยี สแกนนิ่งแอนด์เซอร์วิส จำกัด.

อุทัย เลาหวิเชียร. (2543). **รัฐประศาสนศาสตร์: ลักษณะวิชาและมิติต่างๆ .** พิมพ์ครั้งที่ 6 . กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

Attewell, Paul and Dean R.Gerstein. (1979). Government Policy and Local Practice. **American Sociological Review**. Vol. 44 (Aprill). pp. 311-321.

Bardach, E. (1977). **The Implementation Game**. Cambridge, Mass.: MIT Press.

Berman,Paul. (1978). **The study of Macro-and Micro- Implementation.** Public Policy 26 (Spring).

Campbell, John P. (1977). **New perspectives on organizational effectiveness.** San Francisco: Jossey-Bass.

Dunn,William N.(1981). **Public Policy Analysis** : An Introduction. New Jersey : Pentice-Hall,Inc.

Friedlander, F., & Pickle, H. (1968). Components of effectiveness in small organizations. **Administrative Science Quarterly**, 13, 289-304.

Geoge C. Edwards. (1980**). Implementing public policy.** Washington, D.C.: CQ Press.

Graeme Newman. (1978). **The Punishment Response.** Philadelphia: Lippincott.

Grindle,M.S. (1980). **Policy content in implementation in politic and policy implementation in the third world**. Princetown,NJ: Princeton University Press.

Gerston,Larry N. (1983). **Making public policy:From conflict to resolution**. Illinois: Scott,Foreman and Company.

Herbert L. Packers. (1982). **Crime and Criminology.** 3rd ed. New York: holt, Rinehart.

Hogwood,Brian W and Gunn ,Lewis A. (1984). **Policy analysis for the real world.** London: Oxford University Press.

Jimerson, S., Burns, M., & Van Derheyden, A. (2007). **The handbook of response to intervention: The science and practice of assessment and intervention.** New York: Springer Publishing.

Katz,Damil and Robert Kahn. (1978). **The social psychology of organization.** 2rd ed. New York: John Wiley & Sons.

Kandel,D. (1974). Inter and Intergenerational in fluencies on adolescent marihuana Use. **Journal of Social.** 30(2).

Kelly, M. P., McDaid, D., Ludbrook, A., & Powell, J. (2005). **Economic appraisal of public health interventions.** London: Health Development Agency.

Keen, P. G. W. (1976). **The California school finance simulation: A case study of effective implementation.** Research Paper Number 467, Graduate School of Business.

Miles,M. B. and Huberman, A. M. (1994). **Qualitative Data Analysis.** An Expanded Sourcebook (2nd ed). Thousand Oaks,CA: Sage.

Millett,J.D. (1954). **Management in the Public Service.** New York: McGraw-Hillbook.

Mazmanian,Deniel A., and Sabatier,Paul A. (1989). **Implementation and public policy.** Maryland:University Press of America.

Nakamura,Robert T.& Smallwood,Frank. (1980). **The politics of policy implementation.** New York: St.Martin' Press.

Pressman,Jaffrey L.and Wildavsky,Aaron B. (1973). **Implementation.** 2nd ed.Sanfranciso : University of California Press.

Robbins , S.P. (1997). **Organizational Behavior**. 5th ed. New Jersey: Prentice – Hall Inc.

Robert H. Sebling, (1977). The Five-Million Dollar Misundetstanding : A perspecetive on state government- university interorganizational conflicts, **Administrative Science Quarterly**.22 (September).

Rupert Cross. (1981). **The English Sentencing System**.3rd ed. London: Butherworths.

Sorg, J. D. (1983, February). A typology of implementation behaviors of street-level bureaucrats. **Policy Studies Review,** 2(3), 391-406.

Van Horn, Carl E, and Van Meter, Donal S. (1975). The Policy Implementation Process:A Conceptual Framework. **Administration & Society**, 6, 445-488

Williams,Water. (1971). **Social Policy Research and Analysis.** New York: Elserier.

Zarco P.F. (1999). Examining Curriculum and Non-curriculum Effects of a Mid School based Drug Preventation Program on Early adolescent Drug Outcomes.**Dissertation Abstracts International.**

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษา เรือนจำกลางเพชรบุรี

<u>คำชี้แจง</u>

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี

ส่วนที่ 3 ความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี

3. ข้อมูลที่ได้รับจากท่านมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามคำถามให้ครบทุกข้อด้วยความเป็นจริง

4. ข้อมูลจากแบบสอบถามฉบับนี้จะถือเป็นความลับ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอในภาพรวมโดยไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใดทั้งทางตรงและทางอ้อม

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ด้วยความจริงใจ

นางกานต์ชนก แก้วกระจาย
นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

<u>ส่วนที่ 1</u> ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามความเป็นจริงและเติมคำลงในช่องว่าง ที่กำหนด

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 2. อายุ 21-30 ปี

☐ 3. อายุ 31-40 ปี ☐ 4. อายุ 41-50 ปี

☐ 5. อายุ 50 ปีขึ้นไป

3.อาชีพ

☐ 1. รับจ้าง ☐ 2. ค้าขาย

☐ 3. ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ ☐ 4. เกษตรกร

☐ 5.อื่นๆ .....

4.ระดับการศึกษา

☐ 1. ประถมศึกษา ☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ☐ 4. ปวส./อนุปริญญา

☐ 5. ปริญญาตรี ☐ 6. สูงกว่าปริญญาตรี

5. สถานภาพ

☐ 1. โสด ☐ 2. สมรส

☐ 3. หย่า/หม้าย ☐ 4. แยกกันอยู่

6. รายได้ต่อเดือน

☐ 1. ไม่มีรายได้ ☐ 2. ต่ำกว่า 3,000 บาท

☐ 3. รายได้3,000-6,000 บาท ☐ 4. รายได้ 6,001-9,000 บาท

☐ 5. รายได้ 9,001-12,000 บาท ☐ 6. รายได้12,001 บาทขึ้นไป

7. เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

☐ 1. เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ☐ 2. เป็นผู้รับบริการ

<u>ส่วนที่ 2</u> ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์						
1.	เรือนจำมีการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบยาเสพติดไว้อย่างชัดเจน					
2.	เรือนจำกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องต้องกัน					
3.	เรือนจำมีการกำหนดมาตรฐานนโยบายที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ สะดวกในการปฏิบัติงาน					
4.	ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการมีความเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายตามเจตนาของนโยบาย					
ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน						
5.	โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ					
6.	บุคลากรมีความรู้ ความสามารถด้านการบริหารและด้านเทคนิคในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ					
7.	เรือนจำมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามความชำนาญอย่างเหมาะสม					
8.	ผู้บริหารมีทักษะภาวะผู้นำใช้ความสามารถและประสบการณ์สร้างทีมงานและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร						
9.	เรือนจำมีความพร้อมด้านบุคลากรที่เพียงพอในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ					
10.	เรือนจำมีความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เพียงพอในการสนับสนุนการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ					
11.	เรือนจำได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอที่ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด					
12.	นอกจากทรัพยากรแล้ว การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานมีผลต่อการขับเคลื่อนนโยบาย					
ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม						
13.	สภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำ มีผลต่อการนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ					
14.	สภาพสังคมภายในเรือนจำ มีผลต่อการนำนโยบายด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ					
15.	วัฒนธรรมของสังคมเรือนจำมีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ					
16.	ค่านิยมของสังคมเรือนจำในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง						
17.	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามที่ไม่ให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ					
18.	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ					
19.	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษในเรือนจำตามที่ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ กำหนดไว้					
20.	ท่านคิดว่ามีการปรับปรุงบทลงโทษตามพ.ร.บ. ราชทัณฑ์ฯ และพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษให้มีความเป็นปัจจุบัน					
ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก						
21.	เรือนจำได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด					
22.	เรือนจำได้รับการสนับสนุนด้านบุคลากร ด้านวิชาการและเทคโนโลยีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
23.	การได้รับความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการประชาสัมพันธ์ด้านนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ					
24.	เรือนจำเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด					

<u>ส่วนที่ 3</u> การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความพึงพอใจ						
1.	ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ					
2.	ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำ					
3.	ท่านรู้สึกว่านโยบายสามารถสนองตอบความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ					
ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย						
4.	ท่านรู้สึกว่ามีการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเรือนจำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยผ่านแผนงาน/กิจกรรม/โครงการต่างๆ ของเรือนจำ					
5.	ท่านรู้สึกว่า การดำเนินนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำมีความสม่ำเสมอตลอดเวลา					
6.	การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรือนจำได้รับความสนใจ/ใส่ใจ/สนับสนุนจากผู้บริหารของเรือนจำ					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความเสมอภาคของนโยบาย						
7.	เรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเสมอภาค					
8.	เรือนจำนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง					
9.	ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามที่กฎหมายกำหนด					

แนวการสัมภาษณ์

คำชี้แจง

การแสดงความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปใช้เพื่อการศึกษา ประกอบการวิจัยในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มิได้นำข้อมูลดังกล่าวไปเผยแพร่หรือตีพิมพ์ผิดวัตถุประสงค์ ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือผู้ถูกสัมภาษณ์ให้ข้อมูลด้วยความเป็นจริง

1. ท่านคิดว่า กรมราชทัณฑ์ มีความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราบยาเสพติดไปปฏิบัติ หรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านความชัดเจนของการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

.....

.....

.....

1.2 เรือนจำกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องต้องกัน

……

……

……

1.3 เรือนจำกำหนดมาตรฐานนโยบายที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ ง่ายต่อการปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

1.4 ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ถูกต้องตรงกัน

.....

.....

.....

2. ในทัศนะของท่าน กรมราชทัณฑ์มีสมรรถนะในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ หรือไม่ อย่างไร

2.1 โครงสร้างของเรือนจำมีความเหมาะสมกับการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

……

……

……

2.2 บุคลากรของเรือนจำมีความรู้ความสามารถด้านการบริหารและมีเทคนิคด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

.....

.....

.....

2.3 เรือนจำมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามความชำนาญอย่างเหมาะสม

.....

.....

.....

2.4 ผู้บริหารของเรือนจำมีทักษะภาวะผู้นำใช้ความสามารถและประสบการณ์ในการสร้างทีมงานและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

.....

.....

.....

3. กรมราชทัณฑ์มีความพร้อมด้านทรัพยากรในการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติหรือไม่ เพียงไร

3.1 ความพร้อมด้านบุคลากรที่เพียงพอ

.....

.....

.....

3.2 ความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เพียงพอ

.....

.....

.....

3.3 งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ

.....

.....

.....

3.4 การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานมีผลต่อการขับเคลื่อนนโยบายอย่างไร

.....

.....

.....

4. สภาพแวดล้อมทางสังคมของเรือนจำกลางเพชรบุรี ท่านเห็นว่ามีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

4.1 สภาพเศรษฐกิจภายในเรือนจำ

.....

.....

.....

4.2 สภาพสังคมภายในเรือนจำ

.....

.....

.....

4.3 วัฒนธรรมทางสังคมของเรือนจำ

.....

.....

.....

4.4 ค่านิยมทางสังคมของเรือนจำ

.....

.....

.....

5. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง มีผลต่อการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในทัศนะของท่านมากน้อยหรือไม่ อย่างไร

5.1 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต้องห้ามมิให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

.....

.....

.....

5.2 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ

.....

.....

.....

5.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเรือนจำตามพ.ร.บ. ราชทัณฑ์ฯ

.....

.....

.....

5.4 บทลงโทษตามพ.ร.บ.ราชทัณฑ์ฯ และพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษฯ มีความเหมาะสมเป็นปัจจุบันเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

6. ในฐานะที่ท่านปฏิบัติงานในหน่วยงานเรือนจำกลางเพชรบุรี ท่านเห็นว่า เรือนจำกลางเพชรบุรีได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกด้านนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร

6.1 ด้านความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก

.....

.....

.....

6.2 ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

6.3 ด้านการประชาสัมพันธ์ของนโยบาย

.....

.....

.....

6.4 ด้านการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในนโยบาย

.....

.....

.....

7. ท่านมีความพึงพอใจในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของกรมราชทัณฑ์ ในระดับใด และมีปัจจัยใดบ้างที่สร้างความพึงพอใจแก่ท่าน

7.1 ด้านความพึงพอใจต่อนโยบาย

.....

.....

.....

7.2 ด้านความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของนโยบาย

.....

.....

.....

7.3 ด้านการตอบสนองความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้รับบริการ

.....

.....

.....

8. ความต่อเนื่องของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้นโยบายดังกล่าวมีความต่อเนื่อง

8.1 มีการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมผ่านแผนงาน/กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ

.....

.....

.....

8.2 ด้านความสม่ำเสมอของนโยบาย

.....

.....

.....

8.3 ด้านความสนใจ/ใส่ใจ/สนับสนุนจากผู้บริหารของเรือนจำ

.....

.....

.....

9. ความเสมอภาคของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของเรือนจำกลางเพชรบุรี ท่านเห็นว่าอยู่ในระดับใด และมีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับความเสมอภาคของนโยบาย

9.1 การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างครอบคลุมทั่วถึง

.....

.....

.....

9.2 นโยบายมีความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ

.....

.....

.....

9.3 นโยบายที่นำไปปฏิบัติมีความเท่าเทียมกันตามกฎหมายกำหนด

.....

.....

.....

10. ข้อเสนอแนะและแนวทางอื่นๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ภาคผนวก ข
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๕๕.๑๒/ว ๐๙๖

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ รินดาพล

เนื่องด้วย นางสาวนัชนก แก้วกระจาย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี" อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก คือ ดร.พุทธมัฏฐ์ ทรัพย์นาวิน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม คือ ดร.สุรสิทธิ์ จิตรจอหอ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการเป็นอย่างดียิ่ง และมีความเหมาะสมกับหัวข้อเรื่องดังกล่าว เพื่อให้วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทางวิชาการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาท่านนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ นาคชั่ง)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทร. ๐๓๒-๔๗๒๖๐๘, ๐๓๒-๔๗๗๓๐๐ ต่อ ๓๓๖๘

ที่ ศธ ๐๕๕๕.๐๒/ว ๐๗๖

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.เสน่ห์ ทำเพง

เนื่องด้วย นางยาขต์ขบก แก้วกระจาย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี" อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก คือ ดร.กุลณัฏฐ์ ศรีพย์นาวิน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม คือ ดร.สุรสิทธิ์ จิตรชดใช้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการเป็นอย่างดียิ่ง และมีความเหมาะสมกับหัวข้อเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ได้วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทางวิชาการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาท่านนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ นาคร้าม)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทร. ๐๓๒-๔๗๓๒๖๘, ๐๓๒-๔๗๓๓๐๐ ต่อ ๓๓๐๘

ที่ ศธ ๐๕๕๕.๑๒/๑ ๓๗๖

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวพิระญา ทับคง

เนื่องด้วย นางกานต์ชนก แก้วกระจาย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบ้านโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี" อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก คือ ดร.สุภมัฐ์ ทรัพย์นาวิน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม คือ ดร.สุรสิทธิ์ จิตรชอบใจ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการเป็นอย่างดียิ่ง และมีความเหมาะสมกับหัวข้อเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ได้วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทางวิชาการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาท่านนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ นาคจั่น)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทร. ๐๓๒-๗๙๓๒๖๘, ๐๓๒-๗๙๓๓๐๐ ต่อ ๑๓๖๗

ภาคผนวก ค

แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (IOC)

เรื่อง การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

2.1 ข้อมูลด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	1	1	1	3	1
2.	1	1	1	3	1
3.	1	1	1	3	1
4.	1	1	1	3	1

2.2 ข้อมูลด้านสมรรถนะของหน่วยงาน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
5.	1	1	1	3	1
6.	1	1	1	3	1
7.	1	1	1	3	1
8.	1	1	1	3	1

2.3 ข้อมูลด้านความพร้อมด้านทรัพยากร

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
9.	1	1	1	3	1
10.	1	1	1	3	1
11.	1	1	1	3	1
12.	1	1	1	3	1

2.4 ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
13.	1	1	1	3	1
14.	1	1	1	3	1
15.	1	1	1	3	1
16.	1	1	1	3	1

2.5 ข้อมูลด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
17.	1	1	1	3	1
18.	1	1	1	3	1
19.	1	1	1	3	1
20.	1	1	1	3	1

2.6 ข้อมูลด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
21.	1	1	1	3	1
22.	1	1	1	3	1
23.	1	1	1	3	1
24.	1	1	1	3	1

ส่วนที่ 3 การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

3.1 ข้อมูลด้านความพึงพอใจ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	1	1	1	3	1
2.	1	1	1	3	1
3.	1	1	1	3	1

3.2 ข้อมูลด้านความต่อเนื่องของนโยบาย

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4.	1	1	1	3	1
5.	1	1	1	3	1
6.	1	1	1	3	1

3.3 ข้อมูลด้านความเสมอภาคของนโยบาย

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
7.	1	1	1	3	1
8.	1	1	1	3	1
9.	1	1	1	3	1

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
V1	90.6667	103.4713	.5188	.8990
V2	90.9333	100.7540	.6151	.8966
V3	91.0333	103.8954	.3932	.9008
V4	91.2333	100.7368	.4770	.8993
V5	91.5000	101.1552	.4333	.9004
V6	91.4000	100.9379	.5420	.8979
V7	91.4000	101.0069	.5018	.8987
V8	91.0667	101.9264	.4146	.9007
V9	91.6000	100.5931	.4976	.8988
V10	91.8333	100.7644	.5615	.8975
V11	91.6333	101.7575	.5145	.8985
V12	91.9000	100.5069	.6884	.8956
V13	91.4667	104.1885	.2798	.9037
V14	91.2000	102.5793	.4045	.9008
V15	91.3000	101.6655	.5079	.8986
V16	91.3000	96.9759	.6404	.8952
V17	91.2667	102.8230	.3833	.9013
V18	91.5000	103.2931	.4053	.9006
V19	91.3000	104.7000	.2529	.9042
V20	91.3000	101.8034	.3867	.9016
V21	91.3667	98.8609	.6636	.8952
V22	91.5000	95.0172	.7355	.8926
V23	91.5333	97.7057	.7028	.8941
V24	91.4333	97.5644	.6102	.8960

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 24

Alpha = .9025

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

การวัดความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
V25	32.4667	15.0851	.7996	.8628
V26	32.5000	16.2586	.5749	.8810
V27	32.6333	15.5506	.7281	.8691
V28	32.6667	15.6782	.6116	.8784
V29	32.6667	16.1609	.5181	.8863
V30	32.3000	17.3897	.3913	.8935
V31	32.4667	14.9471	.8302	.8602
V32	32.3667	14.9299	.7595	.8654
V33	32.4667	15.5678	.5827	.8816

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 9

Alpha = .8881

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

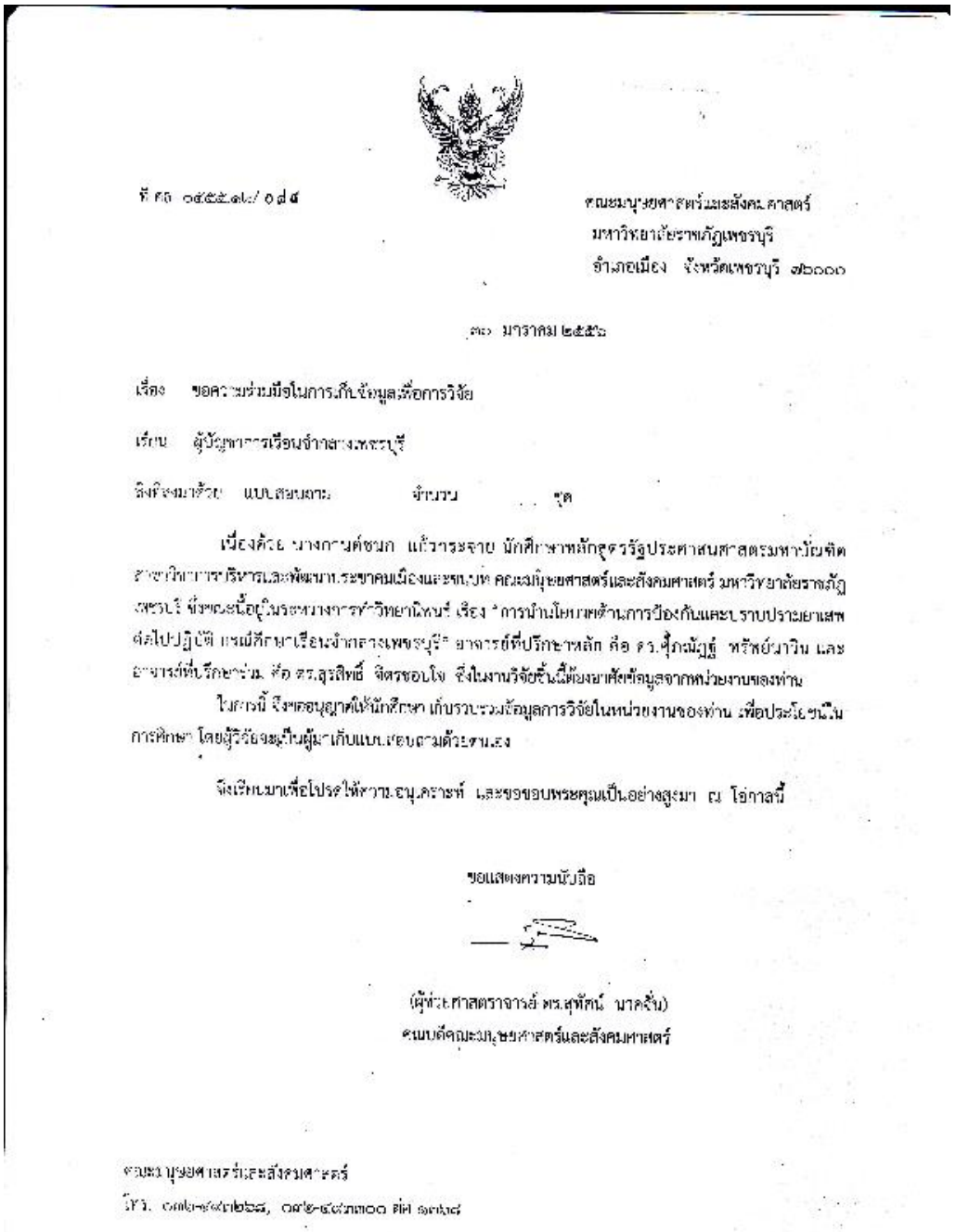

ที่ ศธ ๐๕๕๕.๑๐/ ๐๔๕

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บังคับการเรือนจำกลางเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑๐๐ ชุด

เนื่องด้วย นางกานต์ชนก แก้วระยะจาย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการชุมชนเมืองและชนบท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การนำนโยบายต้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเรือนจำกลางเพชรบุรี" อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก คือ ดร.ชุ้ภมัฏฐ์ ทรัพย์นาวิน และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม คือ ดร.สุรสิทธิ์ จิตรชอบใจ ซึ่งในงานวิจัยนี้ต้องการข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน

ในการนี้ จึงขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในหน่วยงานของท่าน เพื่อประโยชน์ในการศึกษา โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้มาเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ นาคสิน)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทร. ๐๓๒-๗๗๒๖๘, ๐๓๒-๔๗๓๑๐๐ ต่อ ๓๓๔

ภาคผนวก ฉ
รายชื่อและภาพผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์	วันที่สัมภาษณ์
นายสุรสิทธิ์ จิตรชอบใจ	ผู้บัญชาการเรือนจำเพชรบุรี	0819291558	21 ก.พ. 2556
นายบัญชา ยามช่วง	ผู้อำนวยการส่วนควบคุมฯ	0898618426	5 ก.พ. 2556
นายสุพจน์ สวนอินทร์	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง	0891832678	10 ก.พ. 2556

ผู้รับบริการ

ชื่อ - สกุล	ปฏิบัติหน้าที่	วันที่สัมภาษณ์
น.ช.เก่ง(นามสมมติ)	ผู้ช่วยเหลือเจ้าหนักงานฝ่ายการศึกษาฯ	12 ก.พ.2556
น.ช.เอ(นามสมมติ)	ผู้ช่วยเหลือบรรณารักษ์ห้องสมุด	12 ก.พ.2556
น.ช.บอย (นามสมมติ)	ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน แดน 3	13 ก.พ.2556
น.ช.อาร์ต (นามสมมติ)	ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง	15 ก.พ.2556
น.ช.ชิน (นามสมมติ)	ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน แดน 1	16 ก.พ.2556
น.ช.ต๊อด(นามสมมติ)	เสมียนโรงงานเย็บร่ม	16 ก.พ.2556
น.ช.ท๊อป(นามสมมติ)	เสมียนโรงงานตัดยาง	18 ก.พ.2556
น.ช.บาส(นามสมมติ)	ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานห้องเยี่ยมญาติ	18 ก.พ.2556
น.ญ. แดง (นามสมมติ)	ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง	17 ก.พ.2556

หมายเหตุ : สำหรับผู้รับบริการ ผู้วิจัยใช้นามสมมติผู้ถูกสัมภาษณ์ เนื่องจากเป็นผู้ต้องราชทัณฑ์

สัมภาษณ์ดร.สุรสิทธิ์ จิตรชอบใจ ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี

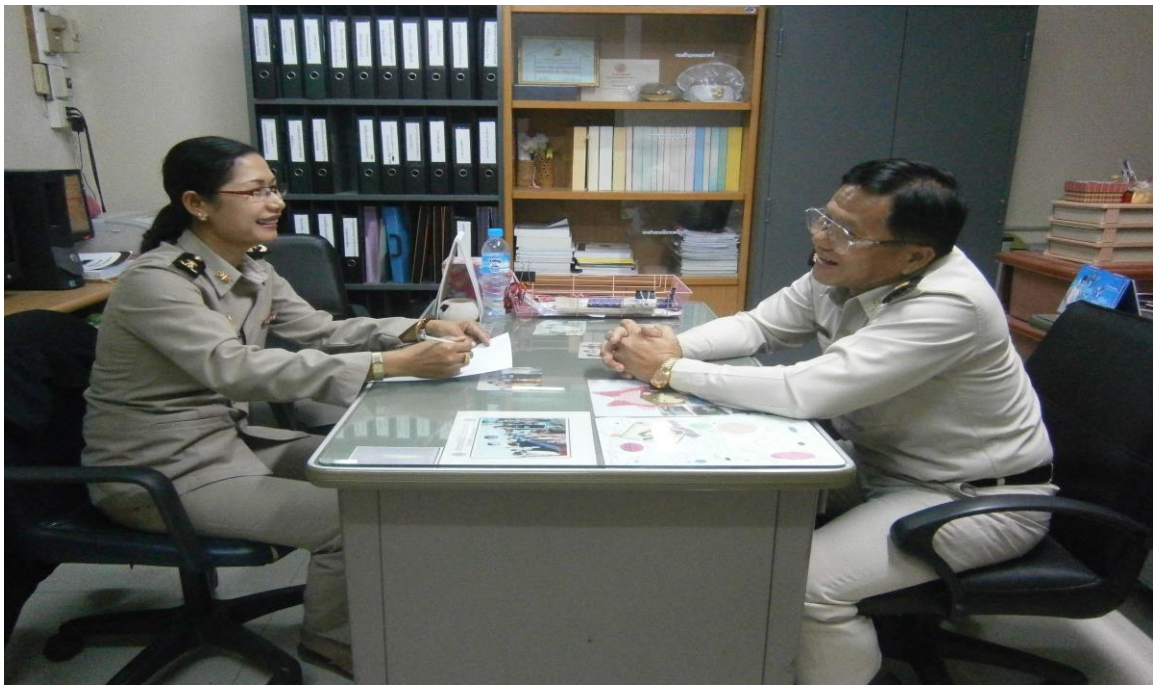

สัมภาษณ์นายบัญชา ยามช่วง ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติเรือนจำกลางเพชรบุรี

สัมภาษณ์นายสุพจน์ สวนอินทร์ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง เรือนจำกลางเพชรบุรี

สัมภาษณ์ น.ช.เก่ง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ

สัมภาษณ์ น.ช.เอ (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือบรรณารักษ์ห้องสมุด

สัมภาษณ์ น.ช. บอย (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดน 3

สัมภาษณ์ น.ช.อาร์ต (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานประจำสถานกักขัง

สัมภาษณ์ น.ช.ชิน (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน แดน 1

สัมภาษณ์ น.ช.ต๊อด (นามสมมติ) เสมียนโรงงานเย็บร่ม

สัมภาษณ์ น.ช.ท๊อป (นามสมมติ) เสมียนโรงงานตัดยาง

สัมภาษณ์ น.ช.บาส (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานห้องเยี่ยมญาติ

สัมภาษณ์ น.ญ.แดง (นามสมมติ) ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานแดนหญิง